EURÓPSKA
KOMISIA

V Štrasburgu 18. 4. 2023
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o opatrenia včasnej intervencie, podmienky pre riešenie krízových situácií a financovanie opatrení na riešenie krízových situácií

(Text s významom pre EHP)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Navrhované zmeny smernice 2014/59/EÚ[1] (ďalej len „smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk“ alebo „smernica BRRD“) sú súčasťou legislatívneho balíka o krízovom riadení a ochrane vkladov (ďalej len „krízové riadenie a ochrana vkladov“ alebo „CMDI“), ktorý zahŕňa aj zmeny nariadenia (EÚ) č. 806/2014[2] (ďalej len „nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií“ alebo „nariadenie “„SRMR“) a smernice 2014/49/EÚ[3] (ďalej len „smernica o systémoch ochrany vkladov“ alebo „smernica DGSD“).

Rámec EÚ pre krízové riadenie je dobre zavedený, no nedávne prípady zlyhania bánk ukázali, že ho treba vylepšiť. Cieľom reformy krízového riadenia a ochrany vkladov je nadviazať na ciele rámca pre krízové riadenie a zabezpečiť jednotnejší prístup k riešeniu krízových situácií, aby každá banka v krízovej situácii mohla riadne opustiť trh a aby sa zároveň zachovala finančná stabilita, ochránili peniaze daňových poplatníkov a udržala dôvera vkladateľov. Treba posilniť najmä existujúci rámec pre riešenie krízových situácií menších a stredných bánk, a to pokiaľ ide o jeho koncepciu a implementáciu, a predovšetkým stimuly na jeho uplatňovanie, aby sa mohol na tieto banky uplatňovať dôveryhodnejším spôsobom.

Kontext návrhu

Po celosvetovej finančnej kríze a kríze štátneho dlhu prijala EÚ v súlade s medzinárodnými výzvami na reformu rozhodné opatrenia s cieľom vytvoriť bezpečnejší finančný sektor pre svoj jednotný trh. Okrem iného sa poskytli nástroje a právomoci umožňujúce riadne zvládanie zlyhania ktorejkoľvek banky za súčasného zachovania finančnej stability a ochrany verejných financií a vkladateľov. Banková únia bola vytvorená v roku 2014 a v súčasnosti je zložená z dvoch pilierov: jednotného mechanizmu dohľadu a jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií. Banková únia však stále nie je dobudovaná a chýba jej tretí pilier: európsky systém ochrany vkladov (ďalej len „EDIS“)[4]. Návrh Komisie na vytvorenie systému EDIS prijatý 24. novembra 2015[5] stále čaká na prerokovanie.

Banková únia spočíva na jednotnom súbore pravidiel, ktorý je v súvislosti s rámcom CMDI zložený z troch právnych aktov EÚ prijatých v roku 2014: zo smernice BRRD, z nariadenia SRMR a zo smernice DGSD. V smernici BRRD sa vymedzujú právomoci, pravidlá a postupy pre ozdravenie a riešenie krízových situácií bánk vrátane mechanizmov cezhraničnej spolupráce na riešenie cezhraničných zlyhaní bánk. Nariadením SRMR sa zriaďuje Jednotná rada pre

---

1 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

4 Okrem toho stále nebola dosiahnutá dohoda o dôveryhodnom a spoľahlivom mechanizme na poskytovanie likvidity pri riešení krízových situácií v bankovej únii v súlade s normami stanovenými medzinárodnými partnermi.

5 COM(2015) 586 final.

riešenie krízových situácií a jednotný fond na riešenie krízových situácií a vymedzujú právomoci, pravidlá a postupy pre riešenie krízových situácií subjektov usadených v bankovej únii v kontexte jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií. Smernicou DGSD sa zabezpečuje ochrana vkladateľov a stanovujú pravidlá používania finančných prostriedkov systémov ochrany vkladov. Smernica BRRD a smernica DGSD sa uplatňujú vo všetkých členských štátoch, zatiaľ čo nariadenie SRMR sa uplatňuje v členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na bankovej únii.

V rámci bankového balíka z roku 2019, známeho aj ako balík opatrení na zníženie rizika, sa zrevidovala smernica BRRD, nariadenie SRMR, nariadenie o kapitálových požiadavkách (ďalej len „nariadenie CRR“)[6] a smernica o kapitálových požiadavkách (ďalej len „smernica CRD“)[7]. Tieto revízie zahŕňali opatrenia, ktorými sa plnia záväzky EÚ prijaté na medzinárodných fórach[8], v zmysle ktorých má EÚ prijať ďalšie kroky na dobudovanie bankovej únie zavedením dôveryhodných opatrení na zníženie rizík s cieľom zmierniť hrozby pre finančnú stabilitu.

V novembri 2020 sa Euroskupina dohodla na vytvorení a včasnom zavedení spoločného zabezpečovacieho mechanizmu pre jednotný fond na riešenie krízových situácií prostredníctvom Európskeho mechanizmu pre stabilitu (ďalej len „EMS“)[9].

Reforma krízového riadenia a ochrany vkladov a širšie dôsledky pre bankovú úniu

Spolu s reformou krízového riadenia a ochrany vkladov by banková únia vrátane jej tretieho piliera, ktorým je systém EDIS, poskytovala domácnostiam a podnikom v EÚ vyššiu úroveň finančnej ochrany a dôvery, zvyšovala dôveru a posilňovala finančnú stabilitu, čo sú nevyhnutné podmienky rastu, prosperity a odolnosti v hospodárskej a menovej únii a vo všeobecnosti v EÚ. Únia kapitálových trhov dopĺňa bankovú úniu, keďže obe iniciatívy sú nevyhnutné na financovanie dvojakej transformácie (digitálnej a zelenej), zintenzívnenie medzinárodnej úlohy eura a posilnenie otvorenej strategickej autonómie EÚ a jej konkurencieschopnosti v meniacom sa svete, a to najmä vzhľadom na súčasné zložité hospodárske a geopolitické prostredie[10, 11].

Euroskupina v júni 2022 nesúhlasila s komplexnejším pracovným plánom na dobudovanie bankovej únie vrátane systému EDIS. Namiesto toho vyzvala Komisiu, aby predložila

---

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

8 Bazilejský výbor pre bankový dohľad a Rada pre finančnú stabilitu (ďalej len „FSB“). Rada pre finančnú stabilitu (verzia aktualizovaná v roku 2014), *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie) a (2015) *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* [Zásady týkajúce sa schopnosti absorbovať straty a schopnosti rekapitalizácie globálne systémovo významných bánk (G-SIB), ktorých krízová situácia sa rieši, hlavné prvky celkovej schopnosti absorbovať straty].

9 Euroskupina (30. novembra 2020), *vyhlásenie Euroskupiny v inkluzívnom formáte o reforme EMS a o včasnom zavedení zabezpečovacieho mechanizmu pre jednotný fond na riešenie krízových situácií*. Vykonávanie by sa uskutoční v rokoch 2022 – 2024. Stále však nebola ratifikovaná dohoda, ktorou sa mení Zmluva, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu.

10 Európska Komisia (2020), *Pracovný program Komisie na rok 2021*, oddiel 2.3, s. 5.

11 Európska Komisia (2023), *Dlhodobá konkurencieschopnosť EÚ: výhľad na obdobie po roku 2030*.

cielenejšie legislatívne návrhy na reformu rámca EÚ pre krízové riadenie bánk a vnútroštátnu ochranu vkladov[12].

Európsky parlament súčasne vo svojej výročnej správe o bankovej únii za rok 2021[13] takisto zdôraznil význam jej dobudovania prostredníctvom vytvorenia systému EDIS a podporil Komisiu v tom, aby predložila legislatívny návrh na preskúmanie krízového riadenia a ochrany vkladov. Hoci Euroskupina výslovne nepresadzovala systém EDIS, prispel by k spoľahlivosti reformy krízového riadenia a ochrany vkladov a zabezpečili by sa ním synergie a zvýšenie efektívnosti v odvetví. Takýto legislatívny balík by bol súčasťou programu na dobudovanie bankovej únie. Zdôrazňuje sa to v politických usmerneniach predsedníčky von der Leyenovej, v ktorých sa pripomína aj dôležitosť systému EDIS, a pravidelne to potvrdzujú lídri[14].

Ciele rámca pre krízové riadenie a ochranu vkladov (rámec CMDI)

Rámec CMDI bol navrhnutý s cieľom zmierniť riziká a riadiť zlyhanie inštitúcií akejkoľvek veľkosti a súčasne dosiahnuť štyri všeobecné ciele:

i) chrániť finančnú stabilitu a súčasne predchádzať nákaze, a zabezpečovať tak trhovú disciplínu a kontinuitu zásadných funkcií pre spoločnosť;

ii) zaručiť fungovanie jednotného trhu a zabezpečiť rovnaké podmienky v rámci celej EÚ;

iii) minimalizovať využívanie peňazí daňových poplatníkov a oslabiť prepojenie medzi bankami a štátmi a

iv) chrániť vkladateľov a zabezpečiť dôveru spotrebiteľov.

V rámci CMDI sa stanovuje súbor nástrojov, ktoré možno použiť v rôznych fázach životného cyklu bánk v ťažkostiach: opatrenia na ozdravenie podporené plánmi ozdravenia vypracovanými bankami; opatrenia včasnej intervencie; opatrenia na zabránenie zlyhaniu banky; plány riešenia krízových situácií pripravené orgánmi pre riešenie krízových situácií a súbor nástrojov na riešenie krízových situácií, ak je banka vyhlásená za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a predpokladá sa, že riešenie krízovej situácie banky (na rozdiel od jej likvidácie) je vo verejnom záujme. Navyše sa naďalej uplatňujú vnútroštátne konkurzné konania, ktoré sú mimo rozsahu pôsobnosti rámca CMDI[15], v prípade tých bánk v ťažkostiach, ktorých situácia sa môže riešiť podľa týchto vnútroštátnych postupov, ak sú vhodnejšie (na rozdiel od riešenia krízovej situácie) a nepoškodzujú verejný záujem ani neohrozujú finančnú stabilitu.

---

12 Euroskupina (16. júna 2022), *vyhlásenie Euroskupiny o budúcnosti bankovej únie*.

13 Európsky parlament (2022), *Banková únia – výročná správa za rok 2021*; Európsky parlament od roku 2015 každý rok vydáva správu o bankovej únii.

14 Samit eurozóny (24. marca 2023), *vyhlásenie zo samitu eurozóny v inkluzívnom formáte*.

15 Vnútroštátne konkurzné konania nie sú harmonizované. Rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií o tom, či bude riešiť krízovú situáciu banky v ťažkostiach, čo si vyžaduje porovnanie medzi riešením krízovej situácie a vnútroštátnym konkurzným konaním (posúdenie verejného záujmu), je však súčasťou rámca CMDI. Ak sa orgán pre riešenie krízových situácií rozhodne, že nebude riešiť krízovú situáciu banky v ťažkostiach, prípad sa následne rieši na vnútroštátnej úrovni, kde sa posúdi začatie konkurzného konania alebo iných druhov likvidácie, a to podľa konkrétnych detailov vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti.

Cieľom rámca CMDI je zabezpečovať kombináciu zdrojov financovania na riadenie zlyhaní ekonomicky efektívnym spôsobom, chrániť finančnú stabilitu a vkladateľov, zachovávať trhovú disciplínu a zároveň obmedzovať využívanie peňazí z verejného rozpočtu a v konečnom dôsledku náklady pre daňových poplatníkov. Náklady na riešenie krízovej situácie banky sa najprv kryjú z vlastných zdrojov banky, t. j. rozdelia sa medzi akcionárov a veriteľov samotnej banky (čo predstavuje vnútornú schopnosť banky absorbovať straty). Týmto spôsobom sa obmedzuje aj morálny hazard a zlepšuje trhová disciplína. V prípade potreby môžu byť zdroje financovania doplnené finančnými prostriedkami zo systémov ochrany vkladov a mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií alebo jednotný fond na riešenie krízových situácií v bankovej únii). Tieto fondy sú financované z príspevkov všetkých bánk bez ohľadu na ich veľkosť alebo obchodný model. V bankovej únii sa tieto pravidlá ďalej zapracovali tak, že sa jednotná rada pre riešenie krízových situácií poverila riadením a dohľadom nad jednotným fondom na riešenie krízových situácií, ktorý je financovaný z príspevkov odvetvia v zúčastnených členských štátoch bankovej únie. V závislosti od nástroja použitého v prípade banky v ťažkostiach (napr. preventívne opatrenia, opatrenia predbežnej opatrnosti, riešenie krízovej situácie alebo alternatívne opatrenia v rámci vnútroštátnych konkurzných konaní) a konkrétnych okolností prípadu môže byť potrebné vykonať kontrolu štátnej pomoci[16] v prípade intervencií zo strany vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií/jednotného fondu na riešenie krízových situácií, systému ochrany vkladov alebo verejného financovania zo štátneho rozpočtu.

Dôvody návrhu

Napriek pokroku dosiahnutému od roku 2014 sa riešenie krízovej situácie uplatňovalo len zriedkavo, najmä v bankovej únii. Identifikovali sa oblasti, ktoré treba posilniť a upraviť z hľadiska koncepcie rámca CMDI, jeho implementácie, a najmä z hľadiska stimulov na jeho uplatňovanie.

Situácia mnohých menších alebo stredných bánk v ťažkostiach sa doteraz riešila v rámci vnútroštátnych režimov, často s využitím peňazí daňových poplatníkov (záchrany pomocou vonkajších zdrojov) namiesto využitia záchranných sietí financovaných odvetvím, ako je jednotný fond na riešenie krízových situácií v bankovej únii, ktorý doteraz nebol využitý pri riešení krízových situácií. To je v rozpore so zámerom rámca, ktorý bol vytvorený po globálnej finančnej kríze a ktorý zahŕňal zásadnú zmenu paradigmy od záchrany pomocou vonkajších zdrojov k záchrane pomocou vnútorných zdrojov. V tejto súvislosti sú implicitné náklady mechanizmov financovania riešenia krízových situácií financovaných všetkými bankami značné.

Rámec pre riešenie krízových situácií nesplnil kľúčové všeobecné ciele úplne, najmä pokiaľ ide o uľahčenie fungovania jednotného trhu EÚ v odvetví bankovníctva zabezpečením rovnakých podmienok, riešenie cezhraničných a domácich kríz a minimalizovanie využívania peňazí daňových poplatníkov.

Príčinou sú najmä nezosúladené stimuly pri výbere správneho nástroja na riadenie bánk v ťažkostiach, čo často vedie k uplatneniu iných spôsobov riešenia na úkor harmonizovaného rámca pre riešenie krízových situácií. Vo všeobecnosti ide o dôsledok toho, že pri posudzovaní verejného záujmu sa uplatňuje voľné uváženie, že je ťažké získať prístup k financovaniu pri

[16] Pravidlá štátnej pomoci sú neoddeliteľne spojené s rámcom CMDI a dopĺňajú ho. Tieto pravidlá nie sú predmetom tohto preskúmania a tohto posúdenia vplyvu. Euroskupina v záujme zabezpečenia súladu medzi týmito dvoma rámcami vyzvala v novembri 2020 Komisiu, aby uskutočnila preskúmanie rámca štátnej pomoci pre banky a dokončila ho súčasne s preskúmaním rámca CMDI, aby sa zabezpečilo, že nadobudne účinnosť v rovnakom čase ako aktualizovaný rámec CMDI.

riešení krízových situácií bez toho, aby sa straty neprenášali na vkladateľov, a že prístup k financovaniu je jednoduchší mimo rámca riešenia krízovej situácie. Ak budeme pokračovať touto cestou, povedie to k vzniku rizík fragmentácie a neoptimálnych výsledkov pri riadení zlyhaní bánk, najmä menších a stredných bánk.

Vďaka preskúmaniu rámca CMDI a vzájomného vzťahu s vnútroštátnymi konkurznými konaniami by sa malo zabezpečiť vyriešenie spomínaných problémov. Rámec by mal vďaka tomuto preskúmaniu naplno dosiahnuť aj svoje ciele a náležite plniť svoj účel vo vzťahu k všetkým bankám v EÚ bez ohľadu na ich veľkosť, obchodný model a štruktúru záväzkov, dokonca aj vo vzťahu k menším a stredným bankám, ak si to vyžadujú prevládajúce okolnosti. Preskúmanie by malo mať za cieľ, aby sa zabezpečilo jednotné uplatňovanie pravidiel vo všetkých členských štátoch, zabezpečili vyrovnanejšie podmienky a zároveň chránila finančná stabilita a vkladatelia, zabránilo sa nákaze a obmedzilo sa využívanie peňazí daňových poplatníkov. Rámec by sa mal vylepšiť najmä s cieľom uľahčiť riešenie krízových situácií menších a stredných bánk, ako sa pôvodne plánovalo, a to zmiernením vplyvov na finančnú stabilitu a reálnu ekonomiku bez využívania verejných financií a budovaním dôvery ich vkladateľov, ktorými sú najmä domácnosti a malé a stredné podniky (ďalej len „SME“). Cieľom preskúmania krízového riadenia a ochrany vkladov z hľadiska rozsahu plánovaných zmien nie je prepracovať súčasný rámec, ale skôr priniesť zlepšenia, ktoré sú zvlášť potrebné vo viacerých kľúčových oblastiach, aby rámec fungoval tak, ako sa zamýšľalo, v prípade všetkých bánk.

Zhrnutie prvkov reformy krízového riadenia a ochrany vkladov

Zmeny zahrnuté do balíka o krízovom riadení a ochrane vkladov sa týkajú celej škály politických aspektov a predstavujú jednotnú reakciu na identifikované problémy:

- rozšírenie rozsahu pôsobnosti riešenia krízových situácií prostredníctvom revízie posúdenia verejného záujmu, ak sa vďaka tomu ciele rámca, ako napr. ochrana finančnej stability, peňazí daňových poplatníkov a dôvery vkladateľov, dosiahnu lepšie ako vnútroštátnym konkurzným konaním,
- posilnenie financovania pri riešení krízových situácií tak, že sa vnútorná schopnosť inštitúcií absorbovať straty, ktorá je naďalej prvou obrannou líniou, doplní finančnými prostriedkami zo systémov ochrany vkladov, ktoré sa využijú pri riešení krízových situácií s cieľom napomôcť prístup k finančným prostriedkom na riešenie krízových situácií, prípadne aj bez toho, aby vkladatelia znášali straty, a to za predpokladu, že sa dodržia podmienky a záruky,
- zmena postavenia pohľadávok v prípade platobnej neschopnosti a zabezpečenie všeobecnej preferencie vkladateľov prostredníctvom jednoúrovňového prednostného postavenia vkladateľov s cieľom umožniť, aby sa finančné prostriedky systémov ochrany vkladov využili pri iných opatreniach ako vyplatenie krytých vkladov,
- harmonizácia testu najnižších nákladov pre všetky druhy intervencií systému ochrany vkladov (okrem vyplatenia krytých vkladov v prípade platobnej neschopnosti) s cieľom zlepšiť rovnaké podmienky a zabezpečiť súlad výsledkov,
- objasnenie rámca pre včasné intervencie tak, že sa odstráni prekrývanie medzi včasnou intervenciou a opatreniami dohľadu, poskytnutie právnej istoty, pokiaľ ide o uplatniteľné podmienky, a uľahčenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi a orgánmi pre riešenie krízových situácií,

- zabezpečenie včasnej aktivácie riešenia krízovej situácie a
- zlepšenie ochrany vkladateľov (napr. cielené zlepšenia ustanovení smernice DGSD, pokiaľ ide o rozsah ochrany a cezhraničnú spoluprácu, harmonizácia vnútroštátnych možností a zlepšenie transparentnosti, pokiaľ ide o finančnú spoľahlivosť systémov ochrany vkladov).

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

V návrhu sa predkladajú zmeny existujúcich právnych predpisov s cieľom zabezpečiť ich plný súlad s existujúcimi ustanoveniami politiky v oblasti krízového riadenia bánk a ochrany vkladov. Cieľom preskúmania smernice BRRD/nariadenia SRMR a smernice DGSD je zlepšiť fungovanie rámca takým spôsobom, ktorý orgánom pre riešenie krízových situácií poskytuje nástroje na to, aby boli schopné riešiť zlyhanie každej banky bez ohľadu na veľkosť a obchodný model s cieľom zachovať finančnú stabilitu, chrániť vkladateľov a zabrániť využívaniu peňazí daňových poplatníkov.

- **Súlad s ostatnými politikami EÚ**

Návrh vychádza z reforiem uskutočnených po finančnej kríze, ktoré viedli k vytvoreniu bankovej únie a jednotného súboru pravidiel pre všetky banky EÚ.

Návrh prispieva k posilneniu finančných právnych predpisov EÚ, ktoré sa prijali za posledné desaťročie s cieľom znížiť riziká vo finančnom sektore a zabezpečiť riadne riadenie zlyhaní bánk. Cieľom je zvýšiť spoľahlivosť bankového systému a v konečnom dôsledku podporiť udržateľné financovanie hospodárskej činnosti v EÚ. Návrh je v úplnom súlade so základnými cieľmi EÚ, t. j. podporovať finančnú stabilitu, obmedziť príspevok daňových poplatníkov pri riešení krízových situácií bánk a chrániť dôveru vkladateľov. Tieto ciele prispievajú k vysokej konkurencieschopnosti a ochrane spotrebiteľov.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Návrhom sa mení existujúce nariadenie, konkrétne nariadenie SRMR, najmä pokiaľ ide o zlepšené uplatňovanie nástrojov, ktoré už sú k dispozícii v rámci pre riešenie krízových situácií bánk, objasnenie podmienok pre začatie postupu riešenia krízových situácií, uľahčenie prístupu k záchranným sieťam v prípade zlyhania banky a zlepšenie zrozumiteľnosti a konzistentnosti pravidiel financovania. Keďže sa v návrhu stanovujú harmonizované požiadavky na uplatňovanie rámca CMDI na banky v členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, značne sa znižuje riziko rozdielnych vnútroštátnych pravidiel v týchto členských štátoch, ktoré by mohli narušiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

V dôsledku toho je právny základ pre návrh rovnaký ako právny základ pôvodného legislatívneho aktu, konkrétne článok 114 ZFEÚ. Uvedené ustanovenie umožňuje prijatie opatrení na aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Právny základ patrí do oblasti vnútorného trhu, ktorá sa považuje za spoločnú právomoc v zmysle článku 4 ZFEÚ. Väčšina zvažovaných opatrení spočíva v aktualizácii a zmenách existujúceho práva EÚ a ako také sa týkajú oblastí, v ktorých EÚ už vykonávala svoje právomoci a nemá v úmysle od týchto existujúcich právomocí upustiť.

Vzhľadom na to, že ciele sledované navrhovanými opatreniami sú zamerané na doplnenie už existujúcich právnych predpisov EÚ, možno ich najlepšie dosiahnuť skôr na úrovni EÚ než rôznymi vnútroštátnymi iniciatívami. Vznik rámca v roku 2014 sa odôvodňoval tým, že je potrebné zaviesť osobitný a harmonizovaný režim EÚ pre riešenie krízových situácií pre všetky banky v EÚ. Jeho hlavné prvky vychádzajú z medzinárodného usmernenia s názvom *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie) prijatého Radou pre finančnú stabilitu po globálnej finančnej kríze v roku 2008.

Zásada subsidiarity je zakotvená v existujúcom rámci pre riešenie krízových situácií. Jeho ciele, konkrétne harmonizáciu pravidiel a postupov na riešenie krízových situácií, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov. Vzhľadom na vplyv, ktorý má zlyhanie ktorejkoľvek inštitúcie na celú EÚ, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni EÚ prostredníctvom opatrenia EÚ.

Zámerom existujúceho rámca pre riešenie krízových situácií vždy bolo zabezpečiť spoločný súbor nástrojov na účinné a riadne riešenie zlyhania akejkoľvek banky bez ohľadu na jej veľkosť, obchodný model alebo umiestnenie, ak je to potrebné na zachovanie finančnej stability EÚ, členského štátu alebo regiónu, v ktorom pôsobí, a na ochranu vkladateľov bez toho, aby sa použili verejné finančné prostriedky.

Návrhom sa menia určité ustanovenia nariadenia SRMR s cieľom zlepšiť existujúci rámec, najmä pokiaľ ide o jeho uplatňovanie na menšie a stredné banky, keďže v opačnom prípade by nemusel dosiahnuť svoje ciele.

Riziká ohrozujúce finančnú stabilitu, dôveru vkladateľov alebo použitie verejných financií v jednom členskom štáte môžu mať ďalekosiahly cezhraničný vplyv a v konečnom dôsledku môžu prispieť k fragmentácii jednotného trhu. Ak sa voči menej významným bankám neprijmú opatrenia na úrovni EÚ a ak budú tieto banky vnímané tak, že sú vylúčené z mutualizovanej záchrannej siete, mohlo by to negatívne ovplyvniť aj ich schopnosť mať prístup na trhy a prilákať vkladateľov v porovnaní s významnými bankami. Okrem toho, ak by sa na riešenie zlyhaní bánk využívali vnútroštátne opatrenia, posilnila by sa väzba medzi bankami a štátmi a ohrozila by sa koncepcia, na ktorej je založená banková únia, t. j. dosiahnuť zmenu paradigmy od záchrany pomocou vonkajších zdrojov k záchrane pomocou vnútorných zdrojov.

Prijatie opatrení na úrovni EÚ s cieľom zreformovať rámec pre riešenie krízových situácií nebude znamenať to, že sa nariadi stratégia, ktorá by sa mala prijať, ak banky zlyhajú. Voľba medzi harmonizovanou stratégiou/nástrojom riešenia krízových situácií EÚ a vnútroštátnou stratégiou likvidácie zostane v diskrečnej právomoci orgánu pre riešenie krízových situácií, a to na základe posúdenia verejného záujmu. Táto voľba bude závisieť od každého konkrétneho prípadu a nebude sa automaticky riadiť faktormi, ako sú veľkosť banky, geografický dosah jej činností a štruktúra bankového sektora. V praxi to znamená, že posúdenie verejného záujmu sa stáva testom subsidiarity v EÚ.

Hoci je teda potrebné zvlášť posúdiť v každom jednotlivom prípade, či sa uplatní alebo neuplatní postup riešenia krízovej situácie banky, je dôležité, aby sa možnosť riešiť krízovú situáciu zachovala v prípade všetkých bánk a aby orgány pre riešenie krízových situácií mali správne stimuly na to, aby sa rozhodli pre postup riešenia krízovej situácie, a to vzhľadom na potenciálne systémovú povahu všetkých inštitúcií, ako sa už uvádza v nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií.

Členské štáty sa podľa zreformovaného rámca budú môcť stále rozhodnúť pre likvidáciu v prípade menších alebo stredných bánk. V tejto súvislosti ostávajú vnútroštátne insolvenčné režimy (ktoré nie sú harmonizované) v platnosti, ak sa konkurzné konanie považuje za lepšiu

alternatívu ako riešenie krízovej situácie. Týmto spôsobom sa zachová celý súbor nástrojov vrátane nástrojov používaných mimo rámca riešenia krízových situácií, ako sú: preventívne opatrenia a opatrenia predbežnej opatrnosti; nástroje riešenia krízových situácií; alternatívne opatrenia v rámci vnútroštátnych insolvenčných konaní a vyplatenie krytých vkladov v prípade likvidácie po častiach.

Zmeny nariadenia SRMR sa preto považujú za najlepšiu možnosť. Prinášajú náležitú rovnováhu medzi harmonizovaním pravidiel a zachovaním vnútroštátnej flexibility v nevyhnutných prípadoch. Zmenami sa ďalej podporí jednotné uplatňovanie rámca pre riešenie krízových situácií a zbližovanie postupov orgánov dohľadu a orgánov pre riešenie krízových situácií, a takisto sa zabezpečia rovnaké podmienky na celom vnútornom trhu s bankovými službami. Pre bankový sektor, v rámci ktorého mnohé inštitúcie pôsobia na celom vnútornom trhu EÚ, sú tieto zmeny mimoriadne dôležité. Tieto ciele by sa nedali dosiahnuť pomocou vnútroštátnych pravidiel.

- **Proporcionalita**

Podľa zásady proporcionality neprekračuje obsah a forma činnosti EÚ rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie celkových cieľov zmlúv.

Neoddeliteľnou súčasťou posúdenia vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu, je otázka proporcionality. Navrhované zmeny sa jednotlivo posudzovali z hľadiska cieľa proporcionality. Okrem toho sa vo viacerých oblastiach posudzovala nedostatočná proporcionalita existujúcich pravidiel a analyzovali sa konkrétne možnosti zamerané na znižovanie administratívnej záťaže menších inštitúcií a ich nákladov na dodržiavanie predpisov, a to najmä zrušením povinnosti určiť minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (ďalej len „MREL“) v prípade niektorých typov subjektov.

Podmienky prístupu k mechanizmom financovania riešenia krízových situácií podľa súčasného rámca nie sú dostatočne diferencované na základe proporcionality v závislosti od stratégie riešenia krízovej situácie, veľkosti a/alebo obchodného modelu. Schopnosť bánk splniť podmienky prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií závisí od súboru nástrojov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, ktoré sú k dispozícii v ich súvahách v čase intervencie. Dôkazy však naznačujú, že niektoré (menšie a stredné) banky na určitých trhoch čelia štrukturálnym problémom pri vytváraní zdrojov MREL. Aby mohli mať takéto banky prístup k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, museli by vzhľadom na osobitnú štruktúru svojich záväzkov (najmä tých, ktoré do veľkej miery závisia od vkladového financovania) zachrániť určité vklady pomocou vnútorných zdrojov, čo môže vyvolať obavy týkajúce sa finančnej stability a operačnej uskutočniteľnosti vzhľadom na hospodársky a sociálny vplyv vo viacerých členských štátoch. Navrhované zmeny (napr. jasné pravidlá týkajúce sa prispôsobenia MREL stratégiám riešenia krízovej situácie prostredníctvom prevodu, zavedenie jednoúrovňového prednostného postavenia vkladateľov a povolenie, aby sa finančné prostriedky systémov ochrany vkladov použili na preklenutie rozdielov v prístupe k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií) by zlepšili prístup k financovaniu pri riešení krízových situácií. Okrem toho by sa vďaka nim zaviedla väčšia proporcionalita pre banky, ktorých krízová situácia by sa riešila v rámci stratégií prevodu, keďže by sa v prípade potreby umožnila ochrana vkladov pred ich použitím na záchranu pomocou vnútorných zdrojov, a účinne by sa riešil problém financovania riešenia krízových situácií bez toho, aby sa oslabili minimálne podmienky záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktoré treba splniť, aby bol možný prístup k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií.

- **Výber nástroja**

Navrhuje sa, aby sa tieto opatrenia zaviedli zmenou nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií prostredníctvom nariadenia. Navrhované opatrenia odkazujú na už existujúce ustanovenia začlenené v tomto právnom nástroji alebo ich ďalej rozvíjajú.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Rámec CMDI bol navrhnutý s cieľom zabrániť zlyhaniu inštitúcií bez ohľadu na ich veľkosť alebo obchodný model a riadiť takéto zlyhanie. Bol vypracovaný s cieľom zachovávať finančnú stabilitu, chrániť vkladateľov, minimalizovať používanie verejnej pomoci, obmedzovať morálny hazard a zlepšovať fungovanie vnútorného trhu s finančnými službami. V hodnotení sa dospelo k záveru, že rámec CMDI by sa mal celkovo zlepšiť v určitých aspektoch, ako je napríklad lepšia ochrana peňazí daňových poplatníkov.

Z hodnotenia predovšetkým vyplýva, že právna istota a predvídateľnosť pri riadení zlyhaní bánk sú naďalej nedostatočné. Rozhodnutie verejných orgánov, či sa má uplatniť postup riešenia krízovej situácie alebo insolvenčné konanie, sa môže v jednotlivých členských štátoch značne líšiť. Záchranné siete financované odvetvím navyše nie sú vždy účinné a v podmienkach prístupu k financovaniu v rámci riešenia krízových situácií a mimo neho pretrvávajú rozdiely. Tieto faktory majú vplyv na motiváciu pri rozhodovaní o tom, ktorý nástroj krízového riadenia použiť, a vytvárajú príležitosti na arbitráž. Ochrana vkladateľov zostáva v jednotlivých členských štátoch naďalej nerovnomerná a nejednotná vo viacerých oblastiach.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia uskutočnila rozsiahle výmeny informácií prostredníctvom rôznych konzultačných nástrojov, aby oslovila všetky zapojené zainteresované strany s cieľom lepšie pochopiť, ako sa rámec vykonáva, a identifikovať prípadný priestor na jeho zlepšenie.

Komisia v roku 2020 začala konzultáciu o kombinovanom úvodnom posúdení vplyvu a pláne zameranom na zabezpečenie podrobnej analýzy opatrení, ktoré sa majú prijať na úrovni EÚ, a potenciálneho vplyvu rôznych možností politiky na hospodárstvo, spoločnosť a životné prostredie.

Komisia v roku 2021 spustila dve konzultácie: cielenú konzultáciu a verejnú konzultáciu s cieľom získať od zainteresovaných strán spätnú väzbu o uplatňovaní rámca CMDI a názory na možné úpravy. Cielená konzultácia, ktorá zahŕňala 39 všeobecných a konkrétnych technických otázok, bola k dispozícii len v anglickom jazyku a prebiehala od 26. januára do 20. apríla 2021. Verejná konzultácia zahŕňala desať všeobecných otázok, ktoré boli k dispozícii vo všetkých jazykoch EÚ, a prebiehala počas obdobia na poskytnutie spätnej väzby od 25. februára do 20. mája 2021.

Komisia okrem toho 18. marca 2021 zorganizovala konferenciu na vysokej úrovni, na ktorej sa zišli zástupcovia všetkých relevantných zainteresovaných strán. Na konferencii sa potvrdil význam účinného rámca, ale poukázalo sa aj na súčasné slabé stránky.

Útvary Komisie takisto viedli opakované konzultácie s členskými štátmi o vykonávaní rámca CMDI v EÚ a o možných revíziách smernice BRRD/nariadenia SRMR a smernice DGSD v rámci expertnej skupiny Komisie pre bankové, platobné a poisťovacie služby. Súbežne s diskusiami v rámci expertnej skupiny sa otázky, ktoré sú predmetom tohto návrhu, riešili aj na

zasadnutiach prípravných orgánov Rady, konkrétne pracovnej skupiny pre finančné služby a bankovú úniu a pracovnej skupiny na vysokej úrovni pre európsky systém ochrany vkladov.

Okrem toho počas fázy prípravy právnych predpisov útvary Komisie zorganizovali viaceré stretnutia (fyzické a virtuálne) so zástupcami bankového sektora a s ďalšími zainteresovanými stranami.

Výsledky všetkých uvedených iniciatív sa premietli do prípravy tohto návrhu a sprievodného posúdenia vplyvu. Výsledky poskytli jasný dôkaz, že je potrebné aktualizovať a doplniť súčasné pravidlá, aby sa čo najlepšie dosiahli ciele rámca. V prílohe 2 k posúdeniu vplyvu sa uvádzajú súhrny týchto konzultácií a verejnej konferencie.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia vydala výzvu Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EBA) na predloženie odporúčaní týkajúcich sa financovania pri riešení krízovej situácie a platobnej neschopnosti. Komisia požiadala o cielené technické odporúčanie s cieľom: i) posúdiť uvádzané ťažkosti, ktoré majú niektoré menšie a stredné banky, pokiaľ ide o emitovanie dostatočných finančných nástrojov na absorpciu strát; ii) preskúmať súčasné požiadavky na prístup k dostupným zdrojom financovania v rámci súčasného rámca; iii) posúdiť kvantitatívne vplyvy rôznych možností politiky v oblasti financovania riešenia krízových situácií a platobnej neschopnosti a ich účinnosť pri dosahovaní cieľov politiky. EBA odpovedal v októbri 2021[17].

Komisia takisto využila stanovisko, ktoré v decembri 2021 poskytla platforma Fit for Future. V stanovisku sa zdôrazňovala potreba primeraným spôsobom prispôsobiť rámec CMDI na daný účel pre všetky banky s prihliadnutím na potenciálny vplyv na dôveru vkladateľov a finančnú stabilitu.

- **Posúdenie vplyvu[18]**

Návrh bol predmetom rozsiahleho posúdenia vplyvu s prihliadnutím na spätnú väzbu prijatú od zainteresovaných strán a potrebu riešiť rôzne vzájomne prepojené otázky týkajúce sa troch rôznych právnych textov.

V posúdení vplyvu sa uvažovalo o škále možností politiky na riešenie problémov identifikovaných pri návrhu a vykonávaní rámca pre krízové riadenie a ochranu vkladov. Vzhľadom na silné prepojenie medzi súborom nástrojov krízového riadenia a jeho financovaním sa v rámci posúdenia vplyvu uvažovalo o balíkoch politických možností, v ktorých sa spájajú príslušné prvky návrhu rámca CMDI, s cieľom zabezpečiť komplexný a jednotný prístup. Niektoré navrhované zmeny, týkajúce sa opatrení včasnej intervencie, spúšťacích faktorov na určenie, či banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a harmonizácie určitých prvkov smernice o systémoch ochrany vkladov, sú v rámci zvažovaných balíkov možností spoločné.

Tieto rôzne balíky možností sa zameriavajú najmä na analyzovanie spektra možností na dôveryhodné a účinné rozšírenie rozsahu pôsobnosti riešenia krízových situácií ako funkcie úrovne ambícií pri zabezpečovaní lepšieho prístupu k financovaniu. V rámci možností politiky sa zvažuje najmä zjednodušenie používania finančných prostriedkov zo systémov ochrany vkladov pri riešení krízových situácií vrátane využitia na preklenutie na základe záruky testu najnižších nákladov s cieľom zlepšiť proporcionalitu pri prístupe bánk, najmä menších

[17] EBA (22. októbra 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency* (Výzva na predloženie odporúčaní týkajúcich sa financovania pri riešení krízovej situácie a platobnej neschopnosti).

[18] Pozri odkazy na SWD(2023) 226 (zhrnutie posúdenia vplyvu) a SEC(2023) 230 (kladné stanovisko výboru pre kontrolu regulácie).

a stredných bánk, ktoré podliehajú stratégiám prevodu s odchodom z trhu, k mechanizmom financovania riešenia krízových situácií. Okrem toho sa v rámci možností politiky skúma možnosť využívať finančné prostriedky zo systémov ochrany vkladov účinnejšie a efektívnejšie na základe harmonizovaného testu najnižších nákladov v prípade iných opatrení ako vyplatenie krytých vkladov, pričom cieľom je zlepšiť kompatibilitu stimulov pre orgány pre riešenie krízových situácií pri výbere najvhodnejšieho nástroja na riadenie krízy. Uvoľnenie finančných prostriedkov zo systémov ochrany vkladov na iné opatrenia ako vyplatenie krytých vkladov závisí od klasifikácie systémov ochrany vkladov v hierarchii pohľadávok. Preto sa v rámci možností politiky skúmajú rôzne scenáre harmonizácie prednostného postavenia vkladateľov.

Vzhľadom na tieto prvky sa v rámci posúdenia vplyvu skúmajú tri možné balíky možností politiky, ktoré prinášajú výsledky s rôznymi úrovňami ambícií. Cieľom každého balíka je vytvoriť rámec založený na stimuloch podporovaním jednotnejšieho uplatňovania nástrojov riešenia krízovej situácie, zvyšovaním právnej istoty a predvídateľnosti, vytváraním rovnakých podmienok a uľahčovaním prístupu k spoločným záchranným sieťam, pričom sa zachovávajú niektoré alternatívy mimo riešenia krízovej situácie podľa vnútroštátnych konkurzných konaní. Tieto ciele sa však v jednotlivých balíkoch možností dosahujú v rôznej miere v závislosti od ich koncepcie a balíky sa líšia z pohľadu politickej uskutočniteľnosti.

V rámci uprednostňovanej možnosti sa očakáva ambiciózne zlepšenie v oblasti vyrovnávania financovania, otvorenie možnosti na to, aby bol rozsah riešenia krízových situácií značne rozšírený tak, aby zahŕňal viac menších a stredných bánk, ako aj lepšie zosúladenie stimulov pre rozhodovanie o najlepšom nástroji krízového riadenia pre tieto inštitúcie. Považovala sa za účinnejšiu, efektívnejšiu a koherentnejšiu pri dosahovaní cieľov rámca v porovnaní s inými možnosťami vrátane východiskovej situácie, pri ktorej sa neprijme žiadne opatrenie. Najmä odstránenie absolútnej preferencie v súvislosti so systémom ochrany vkladov bolo identifikované ako najúčinnejší prostriedok na zabezpečenie toho, aby sa prostriedky zo systémov ochrany vkladov mohli použiť pri riešení krízových situácií. Existencia absolútnej preferencie v súvislosti s pohľadávkami systému ochrany vkladov sa takmer nikdy nedá využiť mimo vyplatenia krytých vkladov v prípade platobnej neschopnosti z dôvodu vplyvu, ktorý má na výsledok testu najnižších nákladov, ktorý zvýhodňuje vyplatenie. Zistilo sa však, že absolútna preferencia v konečnom dôsledku chráni finančné prostriedky systému ochrany vkladov a bankového sektora pred možným doplnením tým, že bráni akejkoľvek intervencii systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie, a to bez toho, aby prinášala lepšiu ochranu pre kryté vklady. Odstránenie absolútnej preferencie systémov ochrany vkladov je preto nevyhnutné na riešenie existujúceho výsledku posúdenia testu najnižších nákladov, ktorý sa prikláňa k vyplateniu, a na zabezpečenie primeraného financovania pri riešení krízových situácií s cieľom zaistiť uskutočniteľnosť riešenia krízových situácií menších alebo stredných bánk prostredníctvom prevodu obchodnej činnosti a odchodu banky, ktorá zlyhala, z trhu.

Posúdenie vplyvu zahŕňalo aj ďalšiu možnosť, ktorá zahŕňala ambicióznu reformu rámca CMDI vrátane systému EDIS, a to vo forme hybridného medzimodelu, ktorý sa líši od návrhu Komisie z roku 2015. V rámci tejto možnosti sa uznáva význam zriadenia spoločného systému ochrany vkladov pre spoľahlivosť rámca a dobudovanie bankovej únie; v tejto fáze však bola táto možnosť posúdená ako politicky neuskutočniteľná.

S návrhom by boli spojené náklady pre orgány a určité banky v závislosti od rozsahu, na aký by sa riešenie krízových situácií rozšírilo na základe individuálnych posúdení verejného záujmu a konkrétnych okolností každého prípadu. Použitie finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov a vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií/jednotného fondu na riešenie krízových situácií by bolo nákladovo efektívnejšie z hľadiska finančných prostriedkov, ktorých použitie by sa vyžadovalo, takisto by však mohlo vyvolať potrebu doplniť finančné prostriedky prostredníctvom príspevkov odvetvia. Celkovo by však náklady orgánov pre riešenie krízových

situácií a bánk boli kompenzované prínosmi vo forme lepšej pripravenosti na väčšie spektrum bánk, objasnených stimulov pri rozhodovaní o tom, ktoré nástroje krízového riadenia použiť, zníženého využívania peňazí daňových poplatníkov, zvýšenej finančnej stability a dôvery vkladateľov, a to všetko vďaka jasnejším pravidlám a prístupu k záchranným sieťam financovaných odvetvím. Náklady spotrebiteľov a verejnosti by sa mali obmedziť a jednoznačne by mali byť prevážené prínosmi, najmä prostredníctvom zvýšenej ochrany vkladateľov, finančnej stability a zníženého využívania peňazí daňových poplatníkov.

Výbor pre kontrolu regulácie po prvom negatívnom stanovisku schválil posúdenie vplyvu. S cieľom riešiť pripomienky Jednotnej rady bolo posúdenie vplyvu rozšírené tak, aby zahŕňalo dodatočné vysvetlenia týkajúce sa: i) povahy problémov, na ktorých riešenie sa preskúmanie zameriava, a všeobecnej opodstatnenosti riešenia krízovej situácie v porovnaní s konkurzným konaním s cieľom chrániť finančnú stabilitu, dôveru vkladateľov a minimalizovať využívanie peňazí daňových poplatníkov; ii) objasnení toho, ako je reforma v súlade so zásadou subsidiarity; iii) dodatočných podrobností, pokiaľ ide o ďalšie aspekty, napríklad súlad s preskúmaním pravidiel štátnej pomoci, interakcia s návrhom Komisie z roku 2015 týkajúcom sa systému EDIS, spôsob, akým sa zohľadnilo poradenstvo EBA, alebo podmienky, za ktorých by systém ochrany vkladov mohol zasiahnuť pri riešení krízovej situácie.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Preskúmanie je zamerané najmä na celkovú štruktúru a fungovanie rámca pre krízové riadenie a ochranu vkladov, pričom osobitná pozornosť sa venuje menším a stredným bankám a rovnejšiemu zaobchádzaniu s vkladateľmi. Od navrhovanej reformy sa očakáva, že prispeje k účinnosti rámca a právnej zrozumiteľnosti.

Reforma je technologicky neutrálna a nemá vplyv na digitálnu pripravenosť.

- **Základné práva**

EÚ sa zaviazala dodržiavať prísne normy ochrany základných práv a je signatárom mnohých dohovorov o ľudských právach. V tejto súvislosti je návrh v súlade s právami uvedenými v hlavných dohovoroch OSN o ľudských právach, v Charte základných práv Európskej únie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmlúv EÚ, a v Európskom dohovore o ľudských právach.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

V návrhu sa od členských štátov vyžaduje, aby transponovali zmeny smernice BRRD do svojich vnútroštátnych právnych predpisov do 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti pozmeňujúcej smernice.

Súčasťou návrhu sú požiadavky na orgán EBA, aby vydal predpisy v súvislosti s určitými ustanoveniami rámca a podával Komisii správy o jeho účinnom vykonávaní, napr. v súvislosti s posúdeniami riešiteľnosti uskutočnenými orgánmi pre riešenie krízových situácií alebo s prípravou vykonávania riešenia krízových situácií.

Právne predpisy budú predmetom hodnotenia päť rokov po uplynutí lehoty na ich vykonanie s cieľom posúdiť, nakoľko účinné a efektívne boli z hľadiska dosahovania svojich cieľov, a rozhodnúť, či sú potrebné nové opatrenia alebo zmeny.

6. PODROBNÉ VYSVETLENIE KONKRÉTNYCH USTANOVENÍ NÁVRHU

Opatrenia včasnej intervencie a príprava na riešenie krízovej situácie

Článok 13 sa nahrádza novým súborom článkov (články 13 až 13c), v ktorých sa zohľadňujú ustanovenia smernice BRRD týkajúce sa včasnej intervencie (články 27 až 29 smernice BRRD), s cieľom poskytnúť ECB priamo uplatniteľný právny základ na vykonávanie týchto právomocí. Rovnako ako v smernici BRRD sa objasňuje mechanizmus eskalácie medzi rôznymi druhmi opatrení a stanovuje sa, že predchádzajúce prijatie opatrení včasnej intervencie alebo splnenie podmienok pre včasnú intervenciu nie sú predpokladmi na začatie prípravy riešenia krízovej situácie ani na vykonávanie súvisiacich právomocí.

Nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií už obsahovalo ustanovenia týkajúce sa spolupráce a výmeny informácií medzi výborom a ECB alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ak sa finančná situácia banky začne zhoršovať. Tieto ustanovenia však bolo potrebné posilniť, aby sa zabezpečila lepšia a účinnejšia spolupráca. Nový článok 13c vychádza z pôvodného článku 13 a uvádzajú sa v ňom ďalšie podrobnosti spolupráce pred riešením krízovej situácie, podrobnosti týkajúce sa druhu informácií, ktoré by sa mali vymieňať, situácií, za ktorých si ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán potrebujú vymieňať informácie, a druhu mechanizmov, ktoré môže Jednotná rada zaviesť na účely prípravy na riešenie krízovej situácie.

Včasné varovanie o zlyhávaní alebo pravdepodobnom zlyhaní

Článok 13c zahŕňa povinnosť ECB alebo príslušného vnútroštátneho orgánu v súvislosti s menej významnými cezhraničnými skupinami v priamej pôsobnosti Jednotnej rady, a to dostatočne včas informovať Jednotnú radu ihneď po tom, ako usúdi, že existuje významné riziko, že inštitúcia alebo subjekt spĺňajú podmienky na to, aby sa považovali za inštitúciu alebo subjekt, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, ako sa stanovuje v článku 18 ods. 4. Toto oznámenie by malo zahŕňať dôvody vedúce k posúdeniu ECB/príslušného vnútroštátneho orgánu, ako aj prehľad alternatívnych riešení, ktorými sa môže zabrániť zlyhaniu dotknutej inštitúcie alebo subjektu v primeranom časovom horizonte.

Uznávajúc zásadnú úlohu, ktorú zohráva načasovanie opatrenia na riešenie krízovej situácie, pokiaľ ide o to, aby sa v čo najväčšej miere zachovali úrovne kapitálu, MREL a likvidity inštitúcie alebo subjektu, a všeobecnejšie pri zabezpečení zavedenia potrebných podmienok pre Jednotnú radu, aby mohla úspešne vykonávať stratégiu riešenia krízovej situácie vypracovanú pre každú inštitúciu alebo subjekt, je Jednotná rada oprávnená v úzkej spolupráci s ECB/príslušným vnútroštátnym orgánom posúdiť, čo považuje za primeraný časový horizont na účely hľadania riešení súkromnej alebo administratívnej povahy, ktoré sú schopné zabrániť zlyhaniu. Počas tohto obdobia včasného varovania by ECB/príslušný vnútroštátny orgán mala/mal naďalej vykonávať svoje kompetencie a zároveň spolupracovať s Jednotnou radou v súlade s článkom 13c. ECB/príslušný vnútroštátny orgán a Jednotná rada by mali v úzkej spolupráci monitorovať vývoj situácie inštitúcie alebo subjektu a vykonávanie alternatívnych opatrení. V tejto súvislosti by sa Jednotná rada a ECB/príslušný vnútroštátny orgán mali pravidelne stretávať s frekvenciou stanovenou Jednotnou radou.

Ak sa nenájde alebo nevykoná v rámci tohto časového rámca vhodné alternatívne opatrenie, ktoré by mohlo odvrátiť zlyhanie, ECB/príslušný vnútroštátny orgán by mala/mal posúdiť, či inštitúcia alebo subjekty zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Ak ECB/príslušný vnútroštátny orgán dospeje k záveru, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mala/mal by to formálne oznámiť Jednotnej rade v súlade s postupom stanoveným v článku 18 ods. 1. Jednotná rada môže toto posúdenie uskutočniť aj sama v súlade s existujúcimi pravidlami uvedenými v článku 18 ods. 1 druhom pododseku. Jednotná rada by mala potom

určiť, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie. Ak z posúdenia verejného záujmu vyplýva potreba riešiť krízovú situáciu inštitúcie alebo subjektu, Jednotná rada by mala prijať program riešenia krízovej situácie. To je v súlade s nedávnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie súvisiacou s prípadom v bankovej únii, podľa ktorej je posúdenie ECB prípravným opatrením, ktoré má Jednotnej rade umožniť prijatie rozhodnutia týkajúce sa ho riešenia krízovej situácie banky. Súdny dvor ďalej uviedol, že Jednotná rada má výlučnú právomoc posúdiť podmienky vyžadované na uplatnenie opatrenia na riešenie krízovej situácie, a to po schválení programu riešenia krízovej situácie Komisiou, prípadne ak Rada voči nemu nenamieta[19].

Posúdenie verejného záujmu

Rámec CMDI bol navrhnutý s cieľom odvrátiť a riadiť zlyhanie inštitúcií akejkoľvek veľkosti a súčasne chrániť vkladateľov a daňových poplatníkov. Ak sa banka považuje za banku, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a existuje verejný záujem riešiť je krízovú situáciu, orgány pre riešenie krízových situácií zasiahnu s použitím nástrojov a právomocí priznaných smernicou BRRD/nariadením o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií v prípade, že neexistuje súkromné riešenie krízovej situácie. V prípade, že na riešení krízovej situácie nie je verejný záujem, zlyhanie banky by sa malo riešiť prostredníctvom riadneho vnútroštátneho likvidačného konania uskutočneného vnútroštátnymi orgánmi, v prípade potreby s použitím financovania zo systému ochrany vkladov alebo iných zdrojov financovania.

V rámci posúdenia verejného záujmu sa v zásade porovnáva riešenie krízovej situácie s konkurzným konaním a posudzuje sa najmä to, ako sa v rámci každého scenára dosahujú ciele riešenia krízovej situácie. Ciele riešenia krízovej situácie, na základe ktorých sa posúdenie uskutočňuje, zahŕňajú: i) vplyv na finančnú stabilitu (rozsiahla kríza môže viesť k odlišným výsledkom posúdenia verejného záujmu ako idiosynkratické zlyhanie); ii) posúdenie vplyvu na zásadné funkcie banky a iii) potrebu obmedziť používanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory. Podľa súčasného rámca sa môže riešenie krízovej situácie vybrať len vtedy, ak by sa konkurzným konaním nedosiahlo splnenie cieľov riešenia krízovej situácie v rovnakom rozsahu.

V nariadení o SRMR sa Jednotnej rade ponecháva priestor na voľné uváženie pri vykonávaní posúdenia verejného záujmu, čo vedie k rozdielnym uplatňovaniam a výkladom, ktoré nie vždy v plnej miere odrážajú logiku a zámer právnych predpisov. V niektorých prípadoch bolo posúdenie verejného záujmu uplatnené v bankovej únii skôr reštriktívne.

S cieľom minimalizovať rozdiely a rozšíriť uplatňovanie posúdenia verejného záujmu, t. j. rozšírenie rozsahu riešenia krízovej situácie, obsahuje návrh tieto legislatívne zmeny:

Zmeny cieľov riešenia krízových situácií

Cieľ riešenia krízových situácií, v rámci ktorého sa vyžaduje minimalizácia závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory, neumožňuje rozlišovať medzi použitím peňazí z vnútroštátneho rozpočtu a použitím záchranných sietí financovaných odvetvím (jednotný fond na riešenie krízových situácií alebo systémy ochrany vkladov). Tento cieľ riešenia krízových situácií sa preto mení, aby zahŕňal konkrétny odkaz na podporu poskytovanú v rámci rozpočtu členského štátu a aby sa v rámci neho uvádzalo, že financovanie poskytované záchrannými sieťami financovanými odvetvím by sa malo považovať za vhodnejšie ako financovanie podporené z peňazí daňových poplatníkov [článok 14 ods. 2 písm. c)]. Dopĺňa to zmena procesných pravidiel týkajúcich sa posúdenia verejného záujmu, v rámci ktorej sa od Jednotnej

[19] Uznesenie zo 6. mája 2019, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, body 34 až 36, a rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank/ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, body 62 až 71.

rady vyžaduje, aby zvážila a porovnala všetku mimoriadnu verejnú finančnú podporu, ktorej poskytnutie inštitúcii pri riešení krízovej situácie možno opodstatnene očakávať, s podporou v prípade kontrafaktuálneho scenára platobnej neschopnosti. Ak sa v rámci kontrafaktuálneho scenára platobnej neschopnosti očakáva likvidácia, malo by to viesť ku kladnému výsledku posúdenia verejného záujmu (článok 18 ods. 5 druhý pododsek).

Cieľ riešenia krízových situácií týkajúci sa ochrany vkladateľov sa mení s cieľom objasniť, že riešenie krízovej situácie by sa malo zameriavať na ochranu vkladateľov so súčasnou minimalizáciou strát pre systémy ochrany vkladov. Znamená to, že, ak by platobná neschopnosť bola pre systém ochrany vkladov nákladnejšia, malo by sa uprednostniť riešenie krízovej situácie.

Procedurálne zmeny porovnania medzi riešením krízovej situácie a vnútroštátnym konkurzným konaním

Podľa súčasného nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sa od Jednotnej rady očakáva, že vyberie platobnú neschopnosť, pokiaľ by sa rozhodnutím pre riešenie krízovej situácie nedosiahli ciele riešenia krízovej situácie lepšie. V súčasnom texte článku 18 ods. 5 sa uvádza, že riešenie krízovej situácie sa má zvoliť len vtedy, ak by sa likvidáciou inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie cieľov riešenia krízovej situácie. Aby sa umožnilo rozšírenie uplatňovania riešenia krízovej situácie, článok 18 ods. 5 sa mení s cieľom objasniť, že vnútroštátne konkurzné konanie by sa malo zvoliť ako uprednostňovaná stratégia len vtedy, ak sa ním dosiahnu ciele rámca lepšie ako riešenie krízovej situácie (a nie v rovnakom rozsahu). Hoci sa platobná neschopnosť ponecháva ako štandardná možnosť, zmena vedie k sťaženiu dôkazného bremena pre orgány pre riešenie krízových situácií pri preukazovaní, že riešenie krízovej situácie nie je vo verejnom záujme. Posúdenie verejného záujmu však napriek tomu zostáva individuálnym rozhodnutím v diskrečnej právomoci orgánu pre riešenie krízových situácií.

Použitie systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie

Podľa súčasného rámca Jednotná rada prijíma rozhodnutie o použití finančných prostriedkov zo systémov ochrany vkladov na financovanie riešenia krízovej situácie po porade so systémom ochrany vkladov, pričom výška príspevku systému ochrany vkladov sa určuje na základe ocenenia strát, ktoré by vznikli krytým vkladateľom, keby neboli chránení pred vznikom strát. V záujme zabezpečiť, aby sa lepšie možnosti a prísne podmienky pre použitie zdrojov z vnútroštátnych systémov ochrany vkladov na financovanie stratégií prevodu pri riešení krízových situácií podľa zmeneného článku 109 smernice BRRD uplatňovali jednotne aj v bankovej únii, mení sa článok 79 nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií s cieľom stanoviť, že systém ochrany vkladov, ku ktorému je úverová inštitúcia pridružená, by sa mal používať na účely a podľa podmienok stanovených v článku 109 smernice BRRD. Okrem toho sa vypúšťa druhý a tretí pododsek článku 79 ods. 5 nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, ktoré zodpovedajú podmienkam podľa súčasného článku 109 ods. 5 druhého a tretieho pododseku smernice BRRD.

Vzhľadom na skutočnosť, že v rámci bankovej únie prijíma rozhodnutia o riešení krízových situácií Jednotná rada, zatiaľ čo financovanie sa môže poskytovať zo zdrojov vnútroštátnych systémov ochrany vkladov, odkazom na článok 109 smernice BRRD v článku 79 prvom odseku nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sa takisto zabezpečuje, aby sa posilnená úloha systému ochrany vkladov podľa smernice BRRD uplatňovala v rozhodovacom procese bánk v pôsobnosti Jednotnej rady. Konkrétne výpočet nákladov spojených s vyplatením vkladateľov na účely obmedzenia výšky príspevku systému ochrany vkladov na riešenie krízovej situácie zostáva na vnútroštátnej úrovni v zodpovednosti systému ochrany vkladov na základe testu najnižších nákladov. Jednotná rada by mala určiť výšku príspevku, ktorý má poskytnúť systém ochrany vkladov, až po porade so systémom ochrany vkladov, pokiaľ ide o výsledky tohto výpočtu, a mala by byť viazaná týmito výsledkami. Jednotná rada by preto nemala mať možnosť určiť príspevok systému ochrany vkladov na transakciu, ktorý by prevyšoval náklady spojené s vyplatením vkladateľov, ako ich vypočítal systém ochrany vkladov podľa pravidiel smernice o systémoch ochrany vkladov (bez porušenia testu najnižších nákladov), alebo bol vyšší než je potrebné na dosiahnutie podmienok prístupu k mechanizmu financovania riešenia krízových situácií (požiadavka na 8 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov).

Podmienky poskytovania mimoriadnej verejnej finančnej podpory

Aby sa zabezpečilo, že verejné prostriedky vo forme mimoriadnej verejnej finančnej podpory sa nepoužijú na podporu inštitúcií alebo subjektov, ktoré nie sú finančne životaschopné, je potrebné stanoviť prísne podmienky týkajúce sa toho, kedy sa takáto podpora môže poskytnúť a akú môže mať formu. Určité obmedzenia sú stanovené v rámci existujúcich pravidiel, ktoré však nie sú dostatočne presné. Poskytovanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory mimo riešenia krízovej situácie by sa malo obmedzovať na prípady preventívnej rekapitalizácie, preventívnych opatrení systému ochrany vkladov zameraných na zachovanie finančného zdravia a dlhodobej životaschopnosti úverových inštitúcií, opatrení prijatých systémom ochrany vkladov na zachovanie prístupu vkladateľov a na iné formy podpory v súvislosti s likvidáciou. Poskytovanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory v akýchkoľvek iných situáciách mimo riešenia krízovej situácie by nemalo byť povolené a malo by viesť k tomu, že prijímajúca inštitúcia alebo subjekt sa budú považovať za inštitúciu alebo subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

Preventívna rekapitalizácia

Osobitná pozornosť sa musí venovať mimoriadnej verejnej finančnej podpore poskytovanej vo forme preventívnej rekapitalizácie. Je potrebné jasnejšie stanoviť povolené formy preventívnych opatrení poskytovaných mimo riešenia krízovej situácie a zameraných na rekapitalizáciu dotknutého subjektu. Poskytnuté opatrenia by mali mať dočasnú povahu, pretože sa nimi majú riešiť nepriaznivé dôsledky externých šokov a nemajú sa využívať na kompenzovanie vlastných slabých stránok spojených napríklad so zastaraným obchodným modelom. Použitie trvalých nástrojov, napríklad vlastného kapitálu Tier 1, by malo byť výnimočné a možné len v prípade, že by iné formy kapitálových nástrojov neboli vhodné. Takéto zmeny sú potrebné, aby sa zabezpečilo zachovanie dočasnej povahy podpory. Potrebné sú aj prísnejšie a jednoznačnejšie požiadavky na predbežné určenie trvania preventívnych opatrení a stratégie ich ukončenia. Subjekt prijímajúci podporu by mal byť platobne schopný v čase uplatnenia opatrení, t. j. posúdený príslušným orgánom ako subjekt, ktorý neporušuje a v nasledujúcich 12 mesiacoch pravdepodobne neporuší uplatniteľné kapitálové požiadavky. Ak podmienky, za ktorých je podpora poskytnutá, nie sú dodržané, subjekt prijímajúci podporu by sa mal považovať za subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

Zmeny týkajúce sa minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (MREL)

MREL pre stratégie prevodu

Ako je už stanovené podľa súčasného rámca, úroveň požiadavky na MREL by mala zohľadňovať uprednostňovanú stratégiu riešenia krízovej situácie. Existujúce ustanovenie článku 12d sa zameriava na kalibráciu MREL pre stratégie záchrany pomocou vnútorných zdrojov (požiadavka na sumu absorpcie strát a sumu rekapitalizácie spolu s podrobnými pravidlami týkajúcimi sa toho, ako by sa každá mala upraviť, a týkajúcimi sa požiadaviek podriadenosti zameranými najmä na zabezpečenie súladu s minimálnou požiadavkou, ktorou je 8 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov). Hoci sa uznáva možnosť použiť iné nástroje riešenia krízovej situácie ako záchranu pomocou vnútorných zdrojov, kalibrácia MREL pre stratégie prevodu sa v súčasnej smernici BRRD podrobne neupravuje. V praxi to vedie k právnej neistote a uplatňovaniu rozdielnych metodík orgánmi pre riešenie krízových situácií pri stanovovaní MREL pre takéto stratégie.

Je preto potrebné zabezpečiť jasnejší právny základ pre rozlišovanie kalibrácie MREL pre stratégie prevodu od kalibrácie MREL pre záchranu pomocou vnútorných zdrojov, a to aj v záujme proporcionality a jednotného uplatňovania. V tejto súvislosti sa dopĺňa nový

článok 12da, ktorým sa stanovujú zásady, ktoré by Jednotná rada pre riešenie krízových situácií mala zvážiť pri kalibrovaní MREL pre stratégie prevodu – veľkosť, obchodný model, rizikový profil, analýzu prevoditeľnosti, predajnosť, či stratégia predstavuje prevod aktív alebo obchod s akciami, doplnkové využívanie subjektu pre správu aktív v prípade aktív, ktoré nemožno previesť, a sumu, ktorá sa očakáva ako príspevok systému ochrany vkladov na financovanie uprednostňovanej stratégie pri riešení krízovej situácie.

Zmenami sa posilňuje zásada, že MREL by mala zostať prvou a hlavnou obrannou líniou pre všetky banky vrátane bánk, na ktoré sa bude vzťahovať stratégia prevodu a odchod z trhu, aby sa zabezpečilo, že akcionári a veritelia v maximálne možnom rozsahu absorbujú straty.

Odhadnutie požiadavky na kombinovaný vankúš v prípade zákazu určitého rozdeľovania výnosov

V záujme riešiť existujúce medzery v oblasti právnej zrozumiteľnosti súčasného rámca v súvislosti s právomocou zakázať určité rozdeľovanie výnosov v prípade, že subjekt nesplní požiadavku na kombinovaný vankúš navyše k svojej MREL, najmä ak sa na subjekt nevzťahuje požiadavka na kombinovaný vankúš (podľa článku 104a smernice 2013/36/EÚ) na tom istom základne ako jeho MREL, sa v článku 10a dopĺňa nový odsek 7 s cieľom objasniť, že právomoc zakázať určité rozdeľovanie výnosov by sa mala uplatňovať na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš vyplývajúcej z delegovaného aktu podľa článku 45c ods. 4, v ktorom sa stanovuje metodika, ktorú majú použiť orgány pre riešenie krízových situácií na odhadnutie požiadavky na kombinovaný vankúš za takýchto okolností.

Výnimka de minimis z určitých požiadaviek týkajúcich sa MREL

Podľa existujúcich pravidiel týkajúcich sa MREL stanovených v nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sú štrukturálne podriadené záväzky uvedené v článku 72b ods. 2 písm. d) bode iii) nariadenia CRR opísané vo vymedzení pojmu „podriadené oprávnené nástroje“, ktorý sa používa v celom článku 12c nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií. Záväzky, ktoré sú povolené ako oprávnené v nariadení CRR podľa výnimky *de minimis* v článku 72b ods. 4 nariadenia CRR, sa však nekvalifikujú ako „podriadené oprávnené nástroje“ podľa nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií, pretože článok 72b ods. 4 nariadenia CRR je výslovne vylúčený z vymedzenia v článku 3 ods. 1 bode 49b) nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií.

V záujme odstránenia tohto nesúladu a v súlade s prístupom uplatňovaným v smernici BRRD sa v článku 12c dopĺňa nový odsek 10, ktorým sa Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií umožňuje povoliť subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši, splniť požiadavky podriadenosti MREL s použitím nadriadených záväzkov, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 72b ods. 4 nariadenia CRR.

Aby sa zabezpečilo zosúladenie s rámcom pre celkovú schopnosť absorbovať straty, subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši a na ktoré sa vzťahuje výnimka *de minimis*, nesmú mať svoju požiadavku podriadenosti MREL upravenú smerom nadol o sumu, ktorá sa rovná rezerve vo výške 3,5 % celkovej hodnoty rizikovej expozície pre celkovú schopnosť absorbovať straty podľa druhej vety prvého pododseku článku 12c ods. 4 smernice BRRD.

Príspevky a neodvolateľné platobné záväzky

Aby sa zohľadnil koniec úvodného obdobia na zvyšovanie prostriedkov fondu a z toho vyplývajúce zníženie výšky pravidelných príspevkov *ex ante*, uskutočnili sa technické zmeny článkov 69 a 71 s cieľom oddeliť maximálnu výšku príspevkov *ex post*, ktoré možno získať zo sumy pravidelných príspevkov *ex ante*, čím sa predíde neprimerane nízkemu stropu príspevkov *ex post*, ako aj s cieľom umožniť odklad výberu pravidelných príspevkov *ex ante* v prípade, že by náklady na ročný výber neboli primerané sume, ktorá sa má získať. V článku 70 sa objasňuje

aj zaobchádzanie s neodvolateľnými platobnými záväzkami, a to z hľadiska ich použitia pri riešení krízovej situácie, ako aj z hľadiska postupu, ktorý sa má dodržiavať v prípade, že sa na inštitúciu alebo subjekt prestane vzťahovať povinnosť platiť príspevky.

Okrem toho, aby sa zabezpečila väčšia transparentnosť a istota, pokiaľ ide o podiel neodvolateľných platobných záväzkov v rámci celkovej sumy príspevkov *ex ante*, ktoré sa majú získať, sa objasňuje, že Jednotná rada by mala každoročne stanoviť takýto podiel na základe platných obmedzení.

Ostatné ustanovenia

Zmeny plánovania riešenia krízovej situácie

Jednotná rada je povinná identifikovať opatrenia, ktoré sa majú prijať v súvislosti so subjektmi skupiny pri vypracúvaní návrhov plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny. Intenzita a úroveň podrobnosti tejto činnosti vzhľadom na dcérske spoločnosti, ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, sa môžu líšiť v závislosti od veľkosti a rizikového profilu dotknutých inštitúcií a subjektov, prítomnosti zásadných funkcií a stratégie riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny. Nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sa preto mení zavedením nového pododseku v článku 8 ods. 10, ktorým sa orgánom pre riešenie krízových situácií v prípade potreby umožní pri vykonávaní tejto úlohy postupovať podľa zjednodušeného postupu.

Objasnenia týkajúce sa článku 27 ods. 9

Súčasné ustanovenia článku 27 ods. 9 a 10 sú nejasné, pokiaľ ide o podmienky a postupnosť použitia jednotného fondu na riešenie krízových situácií a alternatívnych zdrojov financovania po poskytnutí úvodného financovania do výšky 5 % limitu celkových záväzkov a vlastných zdrojov a po úplnom odpísaní alebo úplnej konverzii všetkých nezabezpečených záväzkov bez prioritného postavenia okrem oprávnených vkladov. Menia sa preto odseky 9 a 10 článku 27 s cieľom zabezpečiť právnu zrozumiteľnosť a dodatočnú flexibilitu, pokiaľ ide o používanie jednotného fondu na riešenie krízových situácií nad rámec 5 % celkových záväzkov a vlastných zdrojov.

Riadenie Jednotnej rady

V záujme uľahčenia kontinuity a zvýšenia inštitucionálnych odborných znalostí sa mení článok 56 s cieľom stanoviť možnosť, aby predseda, podpredseda a stáli členovia Jednotnej rady mohli byť zvolení na druhé funkčné obdobie do rovnakej funkcie ako v prvom funkčnom období. Bol navrhnutý postup na obnovenie funkcie predsedu, podpredsedu a stálych členov s prihliadnutím na postup uplatniteľný na obnovenie funkcie predsedov Európskych orgánov dohľadu.

Uskutočnili sa ďalšie zmeny článkov 43, 53 a 55 s cieľom udeliť podpredsedovi hlasovacie právo a zohľadniť toto hlasovacie právo v celom nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií. Menovanie podpredsedu sa uskutočňuje v súlade s rovnakým postupom ako v prípade predsedu, pričom podpredseda môže nahradiť predsedu v prípade jeho neprítomnosti alebo v prípade, že mu pochopiteľné okolnosti bránia vo výkone jeho funkcie. Odlišné zaobchádzanie v prípade podpredsedu v porovnaní s ostatnými členmi výboru sa preto nezdalo byť opodstatnené.

Postavenie pohľadávok jednotného fondu na riešenie krízových situácií

V článku 22 ods. 6 sa uvádza, že Jednotná rada by mala mať možnosť získať späť všetky odôvodnené výdavky, ktoré sa riadne vynaložili v súvislosti s použitím nástrojov na riešenie krízových situácií a výkonom právomoci riešiť krízovú situáciu, od inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, ako prednostný veriteľ. V nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sa však neuvádza relatívne postavenie Jednotnej rady voči iným prednostným veriteľom. Takisto nie je jasné, ako by sa toto ustanovenie mohlo uviesť do praxe, keďže postavenie pohľadávok pri platobnej neschopnosti je výlučne stanovené vo vnútroštátnom práve, ktoré upravuje bežné konkurzné konanie (a to aj v prípade, že postavenie je čiastočne harmonizované v rámci EÚ). V novom odseku 6, ktorý sa dopĺňa v článku 76, sa objasňuje, že tieto pohľadávky Jednotnej rady by mali mať v každom zúčastnenom členskom štáte rovnaké postavenie ako pohľadávky vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií podľa nového článku 108 ods. 9 smernice BRRD (ktoré by malo byť vyššie ako v prípade pohľadávok vkladateľov a systémov ochrany vkladov).

Okrem toho sa môže jednotný fond na riešenie krízových situácií použiť aj pri riešení krízovej situácie na účely stanovené v článku 76 ods. 1. Doteraz sa v nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií neuvádzalo, či takéto použitie vedie k vzniku pohľadávky v prospech Jednotnej rady, a ak áno, aké je postavenie takejto pohľadávky v konkurznom konaní. V článku 76 sa dopĺňa nový odsek 5, v ktorom sa stanovuje, že ak činnosť inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, je čiastočne prevedená na preklenovaciu inštitúciu alebo súkromného kupujúceho s podporou jednotného fondu na riešenie krízových situácií, Jednotná rada by mala mať pohľadávku voči zvyškovému subjektu. Existencia takejto pohľadávky by sa mala posudzovať individuálne v závislosti od stratégie riešenia krízovej situácie a spôsobu konkrétneho využitia jednotného fondu na riešenie krízových situácií, mala by však súvisieť

s použitím jednotného fondu na riešenie krízových situácií na znášanie strát namiesto veriteľov, ako napríklad vtedy, keď sa jednotný fond na riešenie krízových situácií využíva na zaručenie aktív a záväzkov prevedených na príjemcu alebo na krytie rozdielu medzi prevedenými aktívami a záväzkami. Ak sa jednotný fond na riešenie krízových situácií využíva na podporu uplatňovania nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov ako primárna stratégia riešenia krízovej situácie [článok 27 ods. 1 písm. a)] namiesto odpísania a konverzie záväzkov určitých veriteľov, nemalo by to viesť k vzniku pohľadávky voči inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, keďže by sa tým vylúčil účel príspevku jednotného fondu na riešenie krízových situácií. Náhrady vyplatené z dôvodu porušenia zásady, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia, by takisto nemali viesť k vzniku pohľadávky v prospech Jednotnej rady.

Rozdelenie zodpovedností

V článku 7 sa stanovilo rozdelenie úloh, na základe ktorého má Jednotná rada priamu zodpovednosť za subjekty v priamej zodpovednosti ECB, za menej významné cezhraničné inštitúcie a za subjekty, v prípade ktorých bolo prijaté rozhodnutie, že Jednotná rada bude vykonávať priamu zodpovednosť, a to buď z iniciatívy Jednotnej rady, príslušného vnútroštátneho orgánu či členského štátu. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by si ponechali primárnu zodpovednosť za všetky ostatné subjekty. Hoci článok 7 bol explicitný, pokiaľ ide o toto rozdelenie úloh, text článkov nariadenia, ktorých predmetom boli konkrétne dotknuté zodpovednosti, ako napríklad plánovanie riešenia krízových situácií, posúdenie riešiteľnosti, posúdenie zjednodušených povinností, stanovenie MREL alebo prijatie programov riešenia krízových situácií, však odkazovali len na Jednotnú radu, a teda nebolo z nich úplne jasné, že v prípade subjektov v ich pôsobnosti nesú zodpovednosť za stanovené úlohy vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. Tento aspekt sa spresňuje v článku 7.

Podobne bola v nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií stanovená právomoc Jednotnej rady zakázať určité rozdeľovanie výnosov, ak subjekt v jej pôsobnosti nesplní svoju požiadavku na kombinovaný vankúš navyše k svojej MREL, nebol však stanovený presný postup upravujúci vykonávanie tejto právomoci. Teraz sa v článku 10a ods. 1 spresňuje, že Jednotná rada môže dať pokyn príslušnému vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, aby vykonával túto právomoc.

Identifikovalo sa aj niekoľko prípadov, v ktorých boli v smernici BRRD udelené právomoci vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, ale, keďže v nariadení o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií sa nikde nespomínali, spôsoby ich uplatňovania v prípade subjektov v priamej pôsobnosti Jednotnej rady boli nejasné. V záujme riešenia tohto problému sa v článku 12 objasňuje, že v prípade subjektov v jej priamej pôsobnosti nesie Jednotná rada zodpovednosť za udelenie povolenia na uplatnenie kúpnej opcie, umorenie, splatenie alebo spätné odkúpenie nástrojov oprávnených záväzkov podľa článku 78a nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Mení sa aj článok 8 s cieľom objasniť, že Jednotná rada môže, ak to považuje za potrebné, dať pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby od inštitúcie alebo subjektu vyžadovali vedenie podrobných záznamov o finančných zmluvách, ktorých stranou je inštitúcia. Ďalej sa v článku 18 ods. 11 objasňuje, že Jednotná rada môže dať pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonávali svoju právomoc pozastaviť niektoré finančné záväzky v nadväznosti na konštatovanie, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, podľa článku 33a smernice 2014/59/EÚ.

Zmenami článku 18 sa takisto objasňuje rozdelenie úloh medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, pokiaľ ide o posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania. V niektorých situáciách, konkrétne v prípade menej významných cezhraničných skupín, menej významných inštitúcií a subjektov, ktoré prijímajú pomoc z jednotného fondu na riešenie krízových situácií, a konkrétnych menej významných inštitúcií a subjektov, v prípade ktorých sa na podnet Jednotnej rady, príslušného vnútroštátneho orgánu alebo členského štátu rozhodlo, že Jednotná rada bude vykonávať priamu zodpovednosť, napriek tomu, že program riešenia krízovej situácie prijíma Jednotná rada, zodpovednosť za dohľad nad inštitúciou alebo subjektom, a teda nad posúdením, či inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, nesie príslušný vnútroštátny orgán. Spresňuje sa preto, že posúdenie toho, či inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, má vykonávať ECB v prípade významných inštitúcií a dotknuté príslušné vnútroštátne orgány v prípade menej významných inštitúcií a subjektov, pre ktoré Jednotná rada prijme program riešenia krízovej situácie.

Napokon s cieľom zohľadniť zriadenie jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií sa v článku 31 stanovuje, že vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií by sa mali poradiť

s Jednotnou radou pred tým, ako budú konať v súlade s článkom 86 smernice BRRD, v ktorom sa uvádza, že bežné konkurzné konanie vo vzťahu k inštitúciám a subjektom v rozsahu pôsobnosti smernice BRRD sa nezačne okrem situácie, keď sa tak stane na podnet orgánu pre riešenie krízových situácií, a že príkaz na zaradenie inštitúcie alebo subjektu do bežného konkurzného konania sa vydá len so súhlasom orgánu pre riešenie krízových situácií.

Výmena informácií

Niekoľko zmien sa zaviedlo s cieľom uľahčiť prístup Jednotnej rady k informáciám. Menia sa články 30 a 34 s cieľom objasniť, že informácie, ktoré môže Jednotná rada požadovať od ECB, zahŕňajú nielen informácie, ktoré má ECB k dispozícii v rámci svojej funkcie dohľadu, ale aj informácie zozbierané jej funkciou centrálnej banky. Podľa článku 8 ods. 4a nariadenia Rady (ES) č. 2533/98[20] by Jednotná rada pre riešenie krízových situácií mala zabezpečiť fyzickú a logickú ochranu dôverných štatistických údajov a mala by si vyžiadať povolenie pre ECB na ďalší prenos, ktorý môže byť potrebný na plnenie úloh Jednotnej rady.

Zavádza sa nový článok 30a, ktorým sa Jednotná rada pre riešenie krízových situácií oprávňuje získavať informácie vedené centralizovanými automatizovanými mechanizmami zriadenými článkom 32a smernice (EÚ) 2015/849[21], ktoré sa môžu ukázať ako relevantné pri vykonávaní posúdenia verejného záujmu. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií môže požadovať len informácie týkajúce sa počtu zákazníkov, pre ktorých je subjekt jediným alebo hlavným bankovým partnerom. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií by mala tieto informácie dostávať prostredníctvom orgánov alebo verejných subjektov riadiacich centralizované automatizované mechanizmy očistené o osobné údaje, ktoré nie sú relevantné pre vykonávanie úloh Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií.

Dopĺňajú sa aj zmeny s cieľom začleniť ESRB, Európske orgány dohľadu a systémy ochrany vkladov do rozsahu pôsobnosti povinnosti spolupracovať a vymieňať si informácie s Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií vrátane možnosti uzatvárať memorandá o porozumení týkajúce sa výmeny informácií s Jednotnou radou.

Okrem toho sa mení článok 34, aby Jednotná rada mohla stanoviť postup a formu, na základe ktorých vyžaduje výmenu informácií, ako aj konkrétne uviesť EMS ako jeden zo subjektov, s ktorými sa môže uskutočňovať spolupráca a výmena informácií.

Napokon sa mení článok 74 s cieľom stanoviť včasné varovanie ECB a Komisie Jednotnou radou, ak predpokladá možnú potrebu použitia spoločného fiškálneho zabezpečovacieho mechanizmu v záujme umožnenia včasnej aktivácie takéhoto zabezpečovacieho mechanizmu.

Zverejňovanie

Pravidlá nariadenia SRMR týkajúce sa ochrany dôverných informácií špecifických pre inštitúciu sú pomerne striktné a v budúcnosti by mohli brzdiť úsilie o väčšiu transparentnosť, pokiaľ ide o bankový sektor. S cieľom riešiť túto otázku sa mení článok 88, aby Jednotná rada mohla zverejňovať informácie, ktoré nie sú zbierané priamo od inštitúcií a subjektov v jej pôsobnosti, ale vyplývajú z jej vlastných analýz, posúdení a zistení, ak by sa tým nenarušila ochrana verejného záujmu, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, a ak existuje vyšší verejný záujem na zverejnení.

[20] Nariadenie Rady (ES) č. 2533/98 z 23. novembra 1998 o zbere štatistických informácií Európskou centrálnou bankou (Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 8).

[21] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

2023/0111 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o opatrenia včasnej intervencie, podmienky pre riešenie krízových situácií a financovanie opatrení na riešenie krízových situácií

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky[22],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[23],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Rámec Únie pre riešenie krízových situácií, pokiaľ ide o úverové inštitúcie a investičné spoločnosti (ďalej len „inštitúcie“), bol vytvorený po globálnej finančnej kríze v rokoch 2008 – 2009 a vychádza z medzinárodne schváleného dokumentu *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*[24] (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie) vypracovaného Radou pre finančnú stabilitu. Rámec Únie pre riešenie krízových situácií pozostáva zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ[25] a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č 806/2014[26]. Oba akty sa uplatňujú na inštitúcie usadené v Únii a na akýkoľvek iný subjekt, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice alebo uvedeného nariadenia (ďalej len „subjekty“). Rámec Únie pre riešenie krízových situácií sa zameriava na riadne riešenie zlyhania inštitúcií a subjektov prostredníctvom zachovania zásadných funkcií inštitúcií

22 Ú. v. EÚ C , , s. .

23 Ú. v. EÚ C , , s. .

24 Rada pre finančnú stabilitu, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Kľúčové atribúty účinných režimov riešenia krízových situácií pre finančné inštitúcie), 15. októbra 2014.

25 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

26 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

a subjektov a predchádzania ohrozeniu finančnej stability a súčasne sa snaží chrániť vkladateľov a verejné finančné prostriedky. Okrem toho je cieľom rámca Únie pre riešenie krízových situácií podporiť rozvoj vnútorného trhu s bankovými službami tak, že sa vytvorí harmonizovaný režim na koordinované riešenie cezhraničných kríz a že sa zabráni narušaniu rovnakých podmienok.

(2) Po niekoľkých rokoch vykonávania sa ukazuje, že rámec Únie pre riešenie krízových situácií v tej podobe, ako sa uplatňuje v súčasnosti, neprináša očakávané výsledky pri plnených niektorých uvedených cieľov. Hoci inštitúcie a subjekty dosiahli významný pokrok, pokiaľ ide o riešiteľnosť, a vynaložili na tento účel značné prostriedky, konkrétne prostredníctvom zvyšovania kapacity na absorpciu strát a rekapitalizáciu, ako aj dopĺňania prostriedkov do mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie, rámec Únie na riešenie krízovej situácie sa využíva zriedka. Zlyhania určitých menších a stredných inštitúcií a subjektov sa namiesto toho riešia najmä prostredníctvom neharmonizovaných vnútroštátnych opatrení. Namiesto mechanizmov financovania riešenia krízových situácií sa používajú skôr peniaze daňových poplatníkov. Zdá sa, že táto situácia je vyvolaná tým, že stimuly nie sú primerané. Tieto neprimerané stimuly vyplývajú zo vzájomnej interakcie medzi rámcom Únie pre riešenie krízových situácií a vnútroštátnymi pravidlami, pričom voľné uváženie pri posudzovaní verejného záujmu sa nie vždy využíva spôsobom, ktorý by odrážal to, ako sa má rámec Únie pre riešenie krízových situácií uplatňovať. Rámec Únie pre riešenie krízových situácií sa využíval málo aj z dôvodu, že vkladateľom inštitúcií financovaných z vkladov hrozilo, že by museli znášať straty, aby sa týmto inštitúciám zaručil prístup k externému financovaniu pri riešení krízovej situácie, najmä ak nedisponujú inými záväzkami použiteľnými pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov. Od uplatňovania rámca Únie pre riešenie krízových situácií odrádza napokon aj to, že pravidlá prístupu k financovaniu mimo rámca riešenia krízovej situácie sú menej prísne ako v rámci riešenia krízovej situácie, a preto sa na úkor rámca Únie pre riešene krízových situácií využívajú iné riešenia, ktoré sú často spojené s použitím peňazí daňových poplatníkov namiesto vlastných zdrojov inštitúcie alebo subjektu alebo záchranných sietí financovaných odvetvím. Táto situácia zas vyvoláva riziká fragmentácie, riziká neoptimálnych výsledkov pri riadení zlyhaní inštitúcií a subjektov, najmä v prípade menších a stredných inštitúcií a subjektov, a alternatívne náklady vyplývajúce z nevyužitých finančných zdrojov. Preto je potrebné zabezpečiť účinnejšie a jednotnejšie uplatňovanie rámca Únie pre riešenie krízových situácií a zabezpečiť, aby sa mohol uplatniť vždy, keď je to vo verejnom záujme, a to aj v prípade menších a stredných inštitúcií, ktoré sú primárne financované prostredníctvom vkladov a ktoré nemajú dostatok iných záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov.

(3) Podľa článku 4 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 sa členské štáty, ktoré nadviazali úzku spoluprácu medzi Európskou centrálnou bankou (ďalej len „ECB“) a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, majú považovať za zúčastnené členské štáty na účely uvedeného nariadenia. V nariadení (EÚ) č. 806/2014 sa neuvádzajú žiadne podrobnosti o procese prípravy na začatie úzkej spolupráce pri vykonávaní úloh súvisiacich s riešením krízovej situácie. Preto je vhodné stanoviť tieto podrobnosti.

(4) Intenzita a úroveň podrobnosti, pokiaľ ide o činnosť, ktorú je potrebné vyvinúť na účely plánovania riešenia krízových situácií vzhľadom na dcérske spoločnosti, ktoré neboli identifikované ako subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, sa líšia v závislosti od veľkosti a rizikového profilu dotknutých inštitúcií a subjektov, prítomnosti zásadných funkcií a stratégie riešenia krízovej situácie na úrovni skupiny.

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (ďalej len „Jednotná rada“) by preto mala mať možnosť posúdiť tieto faktory pri identifikovaní opatrení, ktoré sa majú prijať v súvislosti s takýmito dcérskymi spoločnosťami, a v prípade potreby postupovať podľa zjednodušeného postupu.

(5) Inštitúcia alebo subjekt, ktoré sa likvidujú podľa vnútroštátneho práva po ich vyhlásení za zlyhávajúce alebo také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, a v prípade ktorých Jednotná rada dospeje k záveru, že riešenie ich krízovej situácie nie je vo verejnom záujme, v konečnom dôsledku smerujú k odchodu z trhu. Znamená to, že plán opatrení, ktoré sa majú prijať v prípade zlyhania, nie je potrebný bez ohľadu na to, či už príslušný orgán odňal dotknutej inštitúcii alebo dotknutému subjektu povolenie. To isté sa týka zvyškovej inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, po prevode aktív, práv a záväzkov v rámci stratégie prevodu. Preto je vhodné stanoviť, že v uvedených situáciách sa prijatie plánov riešenia krízových situácií nevyžaduje.

(6) Jednotná rada môže v súčasnosti zakázať určité rozdeľovanie výnosov, ak inštitúcia alebo subjekt nespĺňajú požiadavku na kombinovaný vankúš, keď sa posudzuje navyše k minimálnej požiadavke na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (ďalej len „MREL“). Aby sa však zabezpečila právna istota a zosúladenie s existujúcimi postupmi pre vykonávanie rozhodnutí prijatých Jednotnou radou, je potrebné jasnejšie stanoviť úlohy orgánov zapojených do procesu zákazu rozdeľovania výnosov. Je preto vhodné stanoviť, že Jednotná rada by mala adresovať pokyn na zákaz takéhoto rozdeľovania výnosov vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý by mal vykonať rozhodnutie Jednotnej rady. Okrem toho v určitých situáciách sa od inštitúcie alebo subjektu môže požadovať splnenie MREL na inom základe, ako keď sa od tejto inštitúcie alebo subjektu vyžaduje dodržanie požiadavky na kombinovaný vankúš. Táto situácia vytvára neistotu, pokiaľ ide o podmienky týkajúce sa vykonávania právomocí Jednotnej rady zakázať rozdeľovanie výnosov a vypočítať maximálnu rozdeliteľnú sumu v súvislosti s MREL. Malo by sa preto stanoviť, že v uvedených prípadoch by Jednotná rada mala dať pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby zakázali určité rozdeľovanie výnosov na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš vyplývajúcej z delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2021/1118[27]. V záujme zabezpečenia transparentnosti a právnej istoty by Jednotná rada mala oznámiť odhad požiadavky na kombinovaný vankúš inštitúcii alebo subjektu, ktoré by potom mali túto odhadovanú požiadavku na kombinovaný vankúš zverejniť.

(7) V smernici 2014/59/EÚ a nariadení (EÚ) č. 575/2013 sa stanovujú právomoci, ktoré majú vykonávať orgány pre riešenie krízových situácií, pričom niektoré z nich nie sú zahrnuté do nariadenia (EÚ) č. 806/2014. V rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácii to vytvára neistotu, pokiaľ ide o to, kto by mal vykonávať tieto právomoci a za akých podmienok by sa mali vykonávať. Je preto potrebné určiť, ako by vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali vykonávať určité právomoci stanovené len v smernici 2014/59/EÚ v súvislosti so subjektmi

[27] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1118 z 26. marca 2021, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa upresňuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať s cieľom odhadnúť požiadavku uvedenú v článku 104a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ a požiadavku na kombinovaný vankúš pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha požiadavkám uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 8.7.2021, s. 1.).

a skupinami, ktoré sú v priamej zodpovednosti Jednotnej rady. V týchto prípadoch by Jednotná rada mala mať možnosť, ak to považuje za potrebné, dať pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonávali tieto právomoci. Jednotná rada by najmä mala mať možnosť dať pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby od inštitúcie alebo subjektu vyžadovali vedenie podrobných záznamov o finančných zmluvách, ktorých zmluvnou stranou je inštitúcia alebo subjekt, alebo aby uplatňovali právomoc pozastaviť niektoré finančné záväzky podľa článku 33a smernice 2014/59/EÚ. Vzhľadom na to, že povolenia na zníženie nástrojov oprávnených záväzkov stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[28], ktoré sa uplatňuje aj na inštitúcie a subjekty a záväzky, na ktoré sa vzťahuje MREL, si nevyžadujú uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov, Jednotná rada by mala mať možnosť udeliť tieto povolenia inštitúciám alebo subjektom priamo, a to bez toho, aby musela dávať vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií pokyn, aby vykonávali túto právomoc.

(8) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876[29], nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/877[30] a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/879[31] sa do práva Únie transponovala medzinárodná norma týkajúca sa hlavných prvkov celkovej kapacity na absorpciu strát zverejnená Radou pre finančnú stabilitu 9. novembra 2015 (ďalej len „norma TLAC“) pre globálne systémovo významné banky, ktoré sa v práve Únie označujú ako globálne systémovo významné inštitúcie (ďalej len „G-SII“). Nariadením (EÚ) 2019/877 a smernicou (EÚ) 2019/879 sa zmenila aj MREL stanovená v smernici 2014/59/EÚ a nariadení (EÚ) č. 806/2014. Je potrebné zosúladiť ustanovenia v nariadení (EÚ) č. 806/2014 týkajúce sa MREL s vykonávaním normy TLAC pre G-SII, pokiaľ ide o určité záväzky, ktoré by sa mohli použiť na splnenie časti MREL, ktorá by sa mala splniť prostredníctvom vlastných zdrojov a iných podriadených záväzkov. Najmä záväzky, ktoré majú rovnaké postavenie ako určité vylúčené záväzky, by sa mali zahrnúť do vlastných zdrojov a podriadených oprávnených nástrojov subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, ak suma týchto vylúčených záväzkov v súvahe subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, nepresahuje 5 % sumy vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a z tohto zahrnutia nevyplývajú žiadne riziká súvisiace so zásadou, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia.

(9) Pravidlá týkajúce sa stanovenia MREL sa zameriavajú najmä na stanovenie vhodnej úrovne MREL za predpokladu, že nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov bude uprednostňovanou stratégiou riešenia krízovej situácie. Nariadenie (EÚ) č. 806/2014

---

28 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

29 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/876 z 20. mája 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o ukazovateľ finančnej páky, ukazovateľ čistého stabilného financovania, požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, kreditné riziko protistrany, trhové riziko, expozície voči centrálnym protistranám, expozície voči podnikom kolektívneho investovania, veľkú majetkovú angažovanosť, požiadavky na predkladanie správ a zverejňovanie informácií, a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 1).

30 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/877 z 20. mája 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 226).

31 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/879 z 20. mája 2019, ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o kapacitu úverových inštitúcií a investičných spoločností na absorpciu strát a rekapitalizáciu, a smernica 98/26/ES (Ú. v. EÚ L 150, 7.6.2019, s. 296).

však umožňuje Jednotnej rade použiť iné nástroje riešenia krízovej situácie, konkrétne nástroje, ktoré využívajú prevod obchodných činností inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromného kupujúceho alebo na preklenovaciu inštitúciu. Malo by sa preto stanoviť, že v prípade, že sa v pláne riešenia krízových situácií predpokladá použitie nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie a odchod subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, z trhu, Jednotná rada by mala stanoviť úroveň MREL pre dotknutý subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, na základe osobitostí týchto nástrojov riešenia krízovej situácie a rôznych potrieb absorpcie strát a rekapitalizácie, ktoré sú s týmito nástrojmi spojené.

(10) Úroveň MREL subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, je súčet očakávanej sumy strát pri riešení krízovej situácie a sumy rekapitalizácie, ktorá subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, umožňuje naďalej spĺňať podmienky pre udelenie povolenia a pokračovať vo vykonávaní jeho činností počas primeraného obdobia. Určité uprednostňované stratégie na riešenie krízovej situácie sú spojené s prevodom aktív, práv a záväzkov na príjemcu a odchodom z trhu, najmä nástroj odpredaja obchodnej činnosti. V týchto prípadoch sa ciele sledované rekapitalizačnou zložkou nemusia uplatňovať v rovnakom rozsahu ako v prípade otvorenej záchrany bánk pomocou vnútorných zdrojov, pretože od Jednotnej rady sa nebude vyžadovať, aby zabezpečila, že subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, obnoví po opatrení na riešenie krízovej situácie súlad s požiadavkami na vlastné zdroje. Napriek tomu sa v takých prípadoch očakáva, že straty presiahnu požiadavky na vlastné zdroje subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši. Je preto vhodné stanoviť, že úroveň MREL týchto subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, má naďalej zahŕňať sumu rekapitalizácie, ktorá je upravená spôsobom primeraným stratégii riešenia krízovej situácie.

(11) Ak sa v rámci stratégie riešenia krízovej situácie predpokladá použitie iných nástrojov riešenia krízovej situácie ako záchrany pomocou vnútorných zdrojov, potreby rekapitalizácie dotknutého subjektu budú po riešení krízovej situácie vo všeobecnosti nižšie ako v prípade otvorenej záchrany bánk pomocou vnútorných zdrojov. Kalibrácia MREL by v takýchto prípadoch mala zohľadňovať tento aspekt pri odhadovaní požiadavky na rekapitalizáciu. Preto pri úprave úrovne MREL pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši a v ktorých pláne riešenia krízových situácií sa predpokladá nástroj odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroj preklenovacej inštitúcie a jeho odchod z trhu, by Jednotná rada mala zohľadniť vlastnosti týchto nástrojov vrátane očakávaného rozsahu prevodu na súkromného kupujúceho alebo na preklenovaciu inštitúciu, druhov nástrojov, ktoré sa majú previesť, očakávanej hodnoty a predajnosti týchto nástrojov, ako aj na koncepciu uprednostňovanej stratégie riešenia krízovej situácie vrátane doplnkového využitia nástroja oddelenia aktív. Keďže orgán pre riešenie krízových situácií musí individuálne rozhodnúť o akomkoľvek možnom použití finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov pri riešení krízovej situácie a keďže takéto rozhodnutie nemožno s istotou predpokladať *ex ante,* Jednotná rada by nemala zohľadňovať možný príspevok systému ochrany vkladov (pri kalibrácii úrovne MREL v rámci riešenia krízovej situácie).

(12) Je potrebné zabezpečiť rovnaké stimuly na vytvorenie dostatočnej výšky MREL v prípade inštitúcií a subjektov, na ktoré by sa vzťahovali stratégie prevodu v rámci riešenia krízovej situácie aj mimo neho. Pri stanovovaní úrovne MREL v prípade inštitúcií a subjektov, na ktoré sa môžu vzťahovať opatrenia v súvislosti s vnútroštátnym konkurzným konaním podľa článku 11 ods. 5 smernice Európskeho

parlamentu a Rady 2014/49/EÚ[32], by sa preto mali dodržiavať rovnaké pravidlá ako pravidlá, ktoré sú uplatniteľné na stanovenie MREL v prípade subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši a v ktorých uprednostňovanej stratégii riešenia krízovej situácie sa stanovuje odpredaj obchodnej činnosti alebo prevod na preklenovaciu inštitúciu, čo vedie k ich odchodu z trhu.

(13) Podľa článku 4 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013[33] je ECB oprávnená vykonávať úlohy dohľadu v súvislosti s včasnou intervenciou. Je potrebné obmedziť riziká vyplývajúce z odlišných transpozícií opatrení včasnej intervencie stanovených v smernici 2014/59/EÚ do vnútroštátnych právnych predpisov a uľahčiť ECB účinné a jednotné uplatňovanie jej právomocí prijímať opatrenia včasnej intervencie. Tieto opatrenia včasnej intervencie boli vytvorené s cieľom umožniť príslušným orgánom napraviť zhoršenie finančnej a ekonomickej situácie inštitúcie alebo subjektu a v maximálnej miere znížiť riziko a vplyv možného riešenia krízových situácií. V dôsledku nedostatočnej istoty, pokiaľ ide o spúšťacie faktory uplatňovania týchto opatrení včasnej intervencie, a ich čiastočného prekrývania s opatreniami dohľadu sa však opatrenia včasnej intervencie využívajú zriedka. Ustanovenia smernice 2014/59/EÚ týkajúce sa opatrení včasnej intervencie by sa preto mali premietnuť do nariadenia (EÚ) č 806/2014, čím sa zabezpečí jednotný a priamo uplatniteľný právny nástroj pre ECB, pričom podmienky uplatňovania týchto opatrení včasnej intervencie by sa mali zjednodušiť a bližšie určiť. S cieľom odstrániť nejasnosti týkajúce sa podmienok a načasovania odvolania riadiaceho orgánu a vymenovania dočasných správcov by tieto opatrenia mali byť výslovne identifikované ako opatrenia včasnej intervencie a na ich uplatňovanie by sa mali vzťahovať rovnaké spúšťacie faktory. Zároveň by sa od ECB malo vyžadovať, aby vybrala vhodné opatrenia na riešenie konkrétnej situácie v súlade so zásadou proporcionality. S cieľom umožniť ECB zohľadniť riziká poškodenia dobrej povesti alebo riziká súvisiace s praním špinavých peňazí alebo informačnými a komunikačnými technológiami by ECB mala posúdiť podmienky uplatňovania opatrení včasnej intervencie nielen na základe kvantitatívnych ukazovateľov, ako je kapitálová požiadavka a požiadavka na likviditu, úroveň pákového efektu, nesplácané úvery alebo koncentrácie expozícií, ale aj na základe kvalitatívnych spúšťacích faktorov.

(14) Je potrebné zabezpečiť, aby Jednotná rada mala možnosť pripraviť sa na možné riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu. ECB alebo iný dotknutý príslušný vnútroštátny orgán by mal preto dostatočne včas informovať Jednotnú radu o zhoršení finančnej situácie inštitúcie alebo subjektu a Jednotná rada by mala mať potrebné právomoci na vykonávanie prípravných opatrení. S cieľom umožniť Jednotnej rade čo možno najrýchlejšie reagovať na zhoršenie situácie inštitúcie alebo subjektu je dôležité, aby predchádzajúce uplatnenie opatrení včasnej intervencie nepredstavovalo podmienku pre Jednotnú radu na prijatie opatrení na ponúknutie inštitúcie alebo subjektu na predaj alebo na vyžiadanie informácií s cieľom aktualizovať plán riešenia krízových situácií a pripraviť ocenenie. V záujme zabezpečenia jednotnej, koordinovanej, účinnej a včasnej reakcie na zhoršenie finančnej situácie inštitúcie

---

[32] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149).

[33] Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

alebo subjektu a riadnej prípravy na možné riešenie krízovej situácie je potrebné zlepšiť interakciu a koordináciu medzi ECB, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a Jednotnou radou. Hneď, ako inštitúcia alebo subjekt splní podmienky pre uplatnenie opatrení včasnej intervencie, ECB, príslušné vnútroštátne orgány a Jednotná rada by mali zintenzívniť svoje výmeny informácií vrátane predbežných informácií a spoločne monitorovať finančnú situáciu inštitúcie alebo subjektu.

(15) Je potrebné zabezpečiť včasné opatrenia a včasnú koordináciu medzi Jednotnou radou a ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom, pokiaľ ide o menej významné cezhraničné skupiny, ak je inštitúcia alebo subjekt stále subjektom s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, ale existuje významné riziko, že táto inštitúcia alebo subjekt môže zlyhať. ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán by mal preto takéto riziko čo najskôr oznámiť Jednotnej rade. Toto oznámenie by malo obsahovať dôvody posúdenia zo strany ECB alebo dotknutého príslušného vnútroštátneho orgánu a prehľad alternatívnych opatrení súkromného sektora, opatrení dohľadu alebo opatrení včasnej intervencie, ktoré sú k dispozícii na zabránenie zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu v primeranom časovom horizonte. Takýmto včasným oznámením by nemali byť dotknuté postupy na určenie toho, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie. Predchádzajúce oznámenie ECB alebo dotknutého príslušného vnútroštátneho orgánu adresované Jednotnej rade o významnom riziku, že inštitúcia alebo subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, by nemalo byť podmienkou pre následné konštatovanie, že inštitúcia alebo subjekt skutočne zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Okrem toho, ak sa v neskoršej fáze inštitúcia alebo subjekt posúdi ako inštitúcia alebo subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, pričom neexistujú alternatívne riešenia na zabránenie takémuto zlyhaniu v primeranom časovom horizonte, Jednotná rada musí prijať rozhodnutie, či sa má uplatniť opatrenie na riešenie krízovej situácie. V takomto prípade môže byť včasnosť rozhodnutia o uplatnení opatrenia na riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu mimoriadne dôležitá na úspešné vykonanie stratégie riešenia krízovej situácie, a to najmä preto, lebo včasnejšia intervencia v inštitúcii alebo subjekte môže prispieť k zabezpečeniu dostatočných úrovní kapacity na absorpciu strát a likvidity na vykonanie uvedenej stratégie. Je preto vhodné umožniť Jednotnej rade, aby v úzkej spolupráci s ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom posúdila, čo predstavuje primeraný časový horizont na vykonanie alternatívnych opatrení na zabránenie zlyhaniu inštitúcie alebo subjektu. Aby sa zabezpečil včasný výsledok a umožnilo sa Jednotnej rade riadne sa pripraviť na možné riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu, Jednotná rada a ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán by sa mali pravidelne stretávať a Jednotná rada by mala rozhodnúť a frekvencii týchto stretnutí vzhľadom na okolnosti prípadu.

(16) V záujme zahrnutia závažných porušení prudenciálnych požiadaviek je potrebné bližšie určiť podmienky pre konštatovanie, že materské spoločnosti vrátane holdingových spoločností zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú. Porušenie uvedených požiadaviek materskou spoločnosťou by malo byť závažné, ak je druh a rozsah takéhoto porušenia porovnateľný s porušením, ktoré by bolo v prípade, že by sa ho dopustila úverová inštitúcia, dôvodom na to, aby jej príslušný orgán odňal povolenie podľa článku 18 smernice 2013/36/EÚ.

(17) Rámec pre riešenie krízových situácií sa má potenciálne uplatňovať na každú inštitúciu alebo subjekt bez ohľadu na ich veľkosť a obchodný model, ak nástroje dostupné podľa vnútroštátnych právnych predpisov nie sú vhodné na riadenie ich

zlyhania. Aby sa zabezpečil takýto výsledok, mali by sa stanoviť kritériá na účely uplatnenia posúdenia verejného záujmu na zlyhávajúcu inštitúciu alebo subjekt.

(18) Pri posudzovaní toho, či je riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu vo verejnom záujme, by sa malo prihliadať na to, že vkladatelia sú lepšie chránení, keď sa finančné prostriedky systému ochrany vkladov využívajú efektívnejšie a straty z týchto finančných prostriedkov sa minimalizujú. Preto by sa mal pri posudzovaní verejného záujmu cieľ riešenia krízových situácií, ktorým je ochrana vkladateľov, považovať za lepšie dosiahnutý pri riešení krízovej situácie, ak by možnosť platobnej neschopnosti bola pre systém ochrany vkladov nákladnejšia.

(19) Pri posudzovaní toho, či je riešenie krízovej situácie inštitúcie alebo subjektu vo verejnom záujme, by sa takisto malo v čo najväčšej miere prihliadať na rozdiel medzi financovaním poskytovaným prostredníctvom záchranných sietí financovaných subjektmi odvetvia (mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie alebo systémov ochrany vkladov) na jednej strane a financovaním poskytovaným členskými štátmi z peňazí daňových poplatníkov na strane druhej. Financovanie poskytované členskými štátmi je spojené s vyšším rizikom morálneho hazardu a nižšou motiváciou dodržiavať trhovú disciplínu. Jednotná rada by preto pri posudzovaní cieľa minimalizovať využívanie mimoriadnej verejnej finančnej podpory mala uprednostňovať financovanie prostredníctvom mechanizmov financovania riešenia krízovej situácie alebo systému ochrany vkladov pred financovaním prostredníctvom rovnakého objemu zdrojov z rozpočtu členských štátov.

(20) Aby sa zabezpečilo dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií najúčinnejším spôsobom, výsledok posúdenia verejného záujmu by mal byť negatívny len v prípade, že likvidáciou zlyhávajúcej inštitúcie alebo subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa ciele riešenia krízových situácií dosiahli účinnejšie a nielen v rovnakom rozsahu ako v prípade riešenia krízovej situácie.

(21) Zo skúseností získaných pri vykonávaní smernice 2014/59/EÚ, nariadenia (EÚ) č. 806/2014 a smernice 2014/49/EÚ vyplýva, že je potrebné bližšie určiť podmienky, za ktorých možno výnimočne poskytnúť opatrenia preventívnej povahy, ktoré sa považujú za mimoriadnu verejnú finančnú podporu. S cieľom minimalizovať narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z rozdielnej povahy systémov ochrany vkladov v Únii by sa mali výnimočne povoliť intervencie z takýchto systémov v súvislosti s preventívnymi opatreniami, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v smernici 2014/49/EÚ a považujú sa za mimoriadnu verejnú finančnú podporu, ak prijímajúca inštitúcia alebo subjekt nespĺňajú ani jednu z podmienok na to, aby sa považovali za inštitúciu alebo subjekt, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú. Malo by sa zabezpečiť, aby sa preventívne opatrenia prijímali dostatočne včas. ECB v súčasnosti na účely preventívnej rekapitalizácie zakladá svoju úvahu, že inštitúcia alebo subjekt je solventný, na výhľadovom posúdení na nasledujúcich 12 mesiacov týkajúcom sa toho, či inštitúcia alebo subjekt môže splniť požiadavky na vlastné zdroje stanovené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 alebo v nariadení (EÚ) 2019/2033 a dodatočnú požiadavku na vlastné zdroje stanovenú v smernici 2013/36/EÚ alebo smernici (EÚ) 2019/2034. Tento postup by sa mal stanoviť v nariadení (EÚ) č. 806/2014. Okrem toho pri riešení príčin možných finančných ťažkostí, ktorým čelia inštitúcie a subjekty, a pri predchádzaní ich zlyhaniu môžu byť účinné a efektívne aj opatrenia na riešenie aktív so zníženou hodnotou, ako sú subjekty pre správu aktív alebo systémy zaručenia aktív, ktoré by tak mohli predstavovať významné preventívne opatrenia. Malo by sa preto stanoviť, že takéto preventívne opatrenia môžu mať formu opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou.

(22) V záujme zachovania trhovej disciplíny, ochrany verejných finančných prostriedkov a zabránenia narušeniam hospodárskej súťaže by mali preventívne opatrenia naďalej predstavovať výnimku a mali by sa uplatňovať len na riešenie závažných narušení trhu alebo na zachovanie finančnej stability. Okrem toho by sa preventívne opatrenia nemali využívať na riešenie vzniknutých alebo pravdepodobných strát. Najspoľahlivejším nástrojom na identifikovanie vzniknutých strát alebo strát, ktoré pravdepodobne vzniknú, je preskúmanie kvality aktív vykonávané ECB, európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo – EBA) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010[34] alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. ECB a príslušné vnútroštátne orgány by mali použiť takéto preskúmanie na identifikovanie strát, ktoré vznikli alebo pravdepodobne vzniknú, ak takéto preskúmanie možno vykonať v primeranom časovom horizonte. Ak to možné nie je, ECB a príslušné vnútroštátne orgány by mali za prevládajúcich okolností čo najspoľahlivejším spôsobom identifikovať straty, ktoré vznikli alebo pravdepodobne vzniknú, v prípade potreby na základe kontrol na mieste.

(23) Preventívna rekapitalizácia sa zameriava na podporu životaschopných inštitúcií a subjektov, ktoré budú podľa zistení v blízkej budúcnosti pravdepodobne čeliť dočasným ťažkostiam, a na predídenie ďalšiemu zhoršeniu ich situácie. Aby sa predišlo poskytovaniu subvencií z verejných zdrojov podnikom, ktoré sú neziskové už v čase poskytnutia podpory, preventívne opatrenia poskytované formou nadobudnutia nástrojov vlastných zdrojov alebo iných kapitálových nástrojov, prípadne prostredníctvom opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou, by nemali presiahnuť sumu potrebnú na krytie nedostatočného kapitálu, ktorá sa uvádza v nepriaznivom scenári na základe stresového testu alebo rovnocenných skúšok. Aby sa financovanie z verejných zdrojov napokon ukončilo, tieto preventívne opatrenia by takisto mali byť časovo obmedzené a zahŕňať jasný harmonogram na ich ukončenie (stratégia ukončenia opatrení). Netermínované nástroje vrátane vlastného kapitálu Tier 1 by sa mali využívať len za výnimočných okolností a mali by sa na ne vzťahovať určité kvantitatívne obmedzenia, keďže zo svojej podstaty nie sú vhodné na dodržanie podmienky dočasnosti.

(24) Preventívne opatrenia by sa mali obmedzovať na sumu, ktorú by inštitúcia alebo subjekt potrebovali na zachovanie svojej platobnej schopnosti v prípade udalosti z nepriaznivého scenára stanoveného na základe stresového testu alebo rovnocenných skúšok. V prípade preventívnych opatrení vo forme opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou by prijímajúca inštitúcia alebo subjekt mali mať možnosť použiť túto sumu na krytie strát z prevedených aktív alebo v kombinácii s nadobudnutím kapitálových nástrojov za predpokladu, že sa neprekročí celková suma zisteného nedostatku. Takisto je potrebné zabezpečiť, aby takéto preventívne opatrenia vo forme opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou boli v súlade s existujúcimi pravidlami štátnej pomoci a najlepšími postupmi, aby sa nimi obnovila dlhodobá životaschopnosť inštitúcie alebo subjektu, aby bola štátna pomoc obmedzená na nevyhnutné minimum a aby sa zabránilo narušeniu hospodárskej súťaže. Z týchto dôvodov by dotknuté orgány mali v prípade preventívnych opatrení vo forme opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou zohľadniť osobitné usmernenia vrátane

[34] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

koncepcie zriaďovania správcovských spoločností[35] a oznámenia o riešení nesplácaných úverov[36]. Na tieto preventívne opatrenia vo forme opatrení týkajúcich sa aktív so zníženou hodnotou by sa takisto mala vždy vzťahovať imperatívna podmienka dočasnosti. Očakáva sa, že verejnými zárukami poskytnutými na stanovené obdobie v súvislosti s aktívami dotknutej inštitúcie alebo subjektu so zníženou hodnotou sa zabezpečí dodržiavanie podmienky dočasnosti lepšie ako prevodmi takýchto aktív na verejne podporovaný subjekt. Na zabezpečenie odchodu z trhu v prípade inštitúcií alebo subjektov, pri ktorých sa ukáže, že nie sú životaschopné, a to napriek prijatej podpore, je potrebné stanoviť, že ak dotknutá inštitúcia alebo subjekt nedodrží podmienky podporných opatrení stanovené v čase, keď boli takéto opatrenia poskytnuté, bude to viesť k tomu, že sa dotknutá inštitúcia alebo subjekt bude považovať za inštitúciu alebo subjekt, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

(25) Je dôležité zabezpečiť rýchle a včasné opatrenie na riešenie krízovej situácie zo strany Jednotnej rady, ak takéto opatrenie zahŕňa poskytnutie štátnej pomoci alebo pomoci z fondu. Je preto potrebné umožniť Jednotnej rade prijať dotknutý program riešenia krízovej situácie predtým, ako Komisia posúdi, či je takáto pomoc zlučiteľná s jednotným trhom. Aby sa však zabezpečilo dobré fungovanie vnútorného trhu v takejto situácii, programy riešenia krízovej situácie, ktoré zahŕňajú poskytnutie štátnej pomoci alebo pomoci z fondu, by mali v konečnom dôsledku naďalej podliehať schváleniu takejto pomoci Komisiou. S cieľom umožniť Komisii čo najskôr posúdiť, či je pomoc z fondu zlučiteľná s jednotným trhom, a zabezpečiť plynulý tok informácií je potrebné stanoviť, že Jednotná rada a Komisia by si mali urýchlene vymieňať všetky potrebné informácie týkajúce sa možného použitia pomoci z fondu, a stanoviť konkrétne pravidlá týkajúce sa toho, kedy a aké informácie by Jednotná rada mala poskytovať Komisii na účely posúdenia zlučiteľnosti pomoci z fondu.

(26) Postup, ktorým sa upravuje začatie riešenia krízovej situácie, a postup, ktorým sa upravuje rozhodnutie uplatniť právomoc odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu, sú podobné. Je preto vhodné zosúladiť príslušné úlohy Jednotnej rady a ECB, prípadne príslušného vnútroštátneho orgánu, keď na jednej strane posudzujú, či existujú podmienky pre uplatnenie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať konverziu, a keď na strane druhej posudzujú podmienky pre prijatie programu riešenia krízovej situácie.

(27) Je možné, že opatrenie na riešenie krízovej situácie sa má uplatniť na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši a ktorý vedie skupinu, ktorej krízová situácia sa rieši, pričom právomoc odpísať dlh a právomoc vykonať konverziu sa má uplatniť na iný subjekt tej istej skupiny. Vzájomné závislosti medzi takýmito subjektmi vrátane existencie konsolidovaných kapitálových požiadaviek, ktoré sa majú obnoviť, a potreby aktivovať mechanizmy presunutia strát smerom nahor a kapitálu smerom nadol, môžu spôsobovať ťažkosti pri posudzovaní potrieb absorpcie strát a rekapitalizácie pre každý subjekt samostatne, a tým aj pri stanovovaní potrebných súm, ktoré sa majú odpísať alebo konvertovať za každý subjekt. Mal by sa preto stanoviť postup pre uplatnenie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať konverziu kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov v týchto situáciách, pričom Jednotná rada by mala zohľadňovať takéto vzájomné závislosti. Na tento účel platí, že ak jeden subjekt spĺňa podmienky pre uplatnenie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať konverziu a druhý subjekt v rámci tej istej skupiny zároveň spĺňa podmienky pre riešenie

[35] COM(2018) 133 final.
[36] COM(2020) 822 final.

krízovej situácie, Jednotná rada by mala prijať program riešenia krízovej situácie vzťahujúci sa na oba subjekty.

(28) V záujme zlepšenia právnej istoty a vzhľadom na potenciálny význam záväzkov, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku budúcich neistých udalostí vrátane výsledku súdnych sporov prebiehajúcich v čase riešenia krízovej situácie, je potrebné stanoviť, ako s danými záväzkami zaobchádzať na účely uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Hlavnými zásadami by v tomto zmysle mali byť tie, ktoré sa uvádzajú v účtovných pravidlách, a najmä v účtovných pravidlách stanovených v medzinárodnom účtovnom štandarde č. 37, ako boli prijaté v nariadení Komisie (ES) č. 1126/2008[37]. Na tomto základe by mali orgány pre riešenie krízových situácií stanoviť rozdiel medzi rezervami a podmienenými záväzkami. Rezervy sú záväzky, ktoré sa týkajú pravdepodobného úbytku finančných prostriedkov a možno ich spoľahlivo odhadnúť. Podmienené záväzky sa nevykazujú ako účtovné záväzky, keďže sa týkajú povinnosti, ktorú nemožno považovať za pravdepodobnú v čase odhadu alebo ktorú nemožno spoľahlivo odhadnúť.

(29) Keďže rezervy sú účtovné záväzky, malo by sa určiť, že takéto rezervy sa majú posudzovať rovnako ako iné záväzky. Takéto rezervy by mali byť použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov, pokiaľ nespĺňajú jedno z osobitných kritérií nato, aby boli vylúčené z rámca nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Vzhľadom na potenciálny význam týchto rezerv pri riešení krízovej situácie a s cieľom zabezpečiť istotu pri uplatňovaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov by sa malo stanoviť, že rezervy sú súčasťou záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov a že v dôsledku toho sa na ne uplatňuje nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov.

(30) Podľa účtovných zásad nemožno podmienené záväzky vykazovať ako záväzky, a preto by nemali byť použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov. Je však potrebné zabezpečiť, aby podmienený záväzok vyplývajúci z udalosti, ktorá je nepravdepodobná alebo ktorú nemožno spoľahlivo odhadnúť v čase riešenia krízovej situácie, neoslabil účinnosť stratégie riešenia krízovej situácie, a najmä nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Aby sa dosiahol tento cieľ, odhadca by pri oceňovaní na účely riešenia krízovej situácie mal posúdiť podmienené záväzky, ktoré sú zahrnuté v súvahe inštitúcie alebo subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, a kvantifikovať potenciálnu hodnotu týchto záväzkov podľa svojich najlepších schopností. S cieľom zabezpečiť, aby si po procese riešenia krízovej situácie inštitúcia alebo subjekt primeraný čas udržali dostatočnú dôveru trhu, odhadca by mal pri stanovovaní sumy, o ktorú by sa mali odpísať alebo konvertovať záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov na účely obnovy podielov vlastného kapitálu inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, prihliadnuť na túto potenciálnu hodnotu. Konkrétne orgán pre riešenie krízových situácií by mal uplatniť svoje právomoci vykonať konverziu na záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov v rozsahu potrebnom na zabezpečenie toho, aby rekapitalizácia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, bola dostatočná na pokrytie potenciálnych strát, ktoré môžu byť spôsobené záväzkom vzniknutým z dôvodu nepravdepodobnej udalosti. Pri posudzovaní sumy, ktorá sa má odpísať alebo konvertovať, by orgán pre riešenie krízových situácií mal dôkladne zvážiť vplyv potenciálnej straty na inštitúciu,

[37] Nariadenie Komisie (ES) č. 1126/2008 z 3. novembra 2008, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 prijímajú určité medzinárodné účtovné štandardy (Ú. v. EÚ L 320, 29.11.2008, s. 1).

ktorej krízová situácia sa rieši, na základe viacerých faktorov vrátane pravdepodobnosti výskytu udalosti, lehoty pre jej výskyt a výšky podmieneného záväzku.

(31) Za určitých okolností môže Jednotná rada po tom, ako jednotný fond na riešenie krízových situácií poskytol príspevok do maximálnej výšky 5 % celkových záväzkov subjektu vrátane vlastných zdrojov, použiť dodatočné zdroje financovania na ďalšiu podporu opatrenia na riešenie krízovej situácie. Malo by jasnejšie určiť, za akých okolností môže jednotný fond na riešenie krízových situácií poskytnúť ďalšiu podporu, ak všetky záväzky s prioritným postavením nižším ako vklady, ktoré nie sú povinne alebo na základe voľného uváženia vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov, boli úplne odpísané alebo úplne konvertované.

(32) Úspešnosť riešenia krízovej situácie závisí od včasného prístupu Jednotnej rady k relevantným informáciám od inštitúcií a subjektov, ktoré patria do zodpovednosti Jednotnej rady, a od verejných inštitúcií a orgánov. V tejto súvislosti by okrem informácií, ktoré má ECB k dispozícii ako orgán dohľadu v rámci nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, Jednotná rada mala mať prístup k informáciám štatistickej povahy, ktoré ECB zozbierala v rámci svojej funkcie centrálnej banky. Podľa nariadenia Rady (ES) č. 2533/98[38] by Jednotná rada mala zabezpečiť fyzickú a logickú ochranu dôverných štatistických údajov a mala by si vyžiadať povolenie pre ECB na ďalší prenos, ktorý môže byť potrebný na plnenie úloh Jednotnej rady. Keďže informácie týkajúce sa počtu zákazníkov, pre ktorých je inštitúcia alebo subjekt jediným alebo hlavným bankovým partnerom, ktoré sú vedené v centralizovaných automatizovaných mechanizmoch zriadených podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849[39], môžu byť potrebné na vykonanie posúdenia verejného záujmu, Jednotná rada by mala dostávať tieto informácie na individuálnom základe. Takisto by sa malo stanoviť presné načasovanie nepriameho prístupu Jednotnej rady k informáciám. Konkrétne, keď má relevantné informácie k dispozícii inštitúcia alebo orgán s povinnosťou spolupracovať s Jednotnou radou a Jednotná rada požaduje informácie, táto inštitúcia alebo orgán by mali tieto informácie poskytnúť Jednotnej rade. Ak v danom čase nie sú tieto informácie k dispozícii, a to bez ohľadu na dôvod takejto nedostupnosti, Jednotná rada by mala mať možnosť získať ich od fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá má tieto informácie, prostredníctvom vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií alebo priamo, a to po tom, ako o tom informovala tieto vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. Takisto by Jednotná rada mala mať možnosť stanoviť postup, na základe ktorého by mala dostávať informácie od finančných subjektov, a formu, v akej by mala dostávať tieto informácie, aby sa zabezpečilo, že takéto informácie budú najvhodnejšími informáciami pre jej potreby, a to vrátane virtuálnych dátových priestorov. Okrem toho, aby sa zabezpečila čo najširšia spolupráca so všetkými subjektmi, v prípade ktorých je pravdepodobné, že majú údaje relevantné pre Jednotnú radu a potrebné na vykonávanie úloh, ktorými bola poverená, a aby sa zabránilo duplicitným žiadostiam adresovaným inštitúciám a subjektom, verejné inštitúcie a subjekty, s ktorými by Jednotná rada mala mať možnosť spolupracovať, kontrolovať dostupnosť informácií

[38] Nariadenie Rady (ES) č. 2533/98 z 23. novembra 1998 o zbere štatistických informácií Európskou centrálnou bankou (Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 8).

[39] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

a vymieňať si informácie, by mali zahŕňať členov Európskeho systému centrálnych bánk, príslušné systémy ochrany vkladov, Európsky výbor pre systémové riziká, európske orgány dohľadu a Európsky mechanizmus pre stabilitu. Napokon, aby sa v prípade potreby zabezpečila včasná intervencia finančných mechanizmov zmluvne dohodnutých pre jednotný fond na riešenie krízových situácií, Jednotná rada by mala informovať Komisiu a ECB ihneď po tom, ako usúdi, že môže byť potrebné aktivovať takéto finančné mechanizmy, a poskytnúť Komisii a ECB všetky informácie potrebné na vykonávanie ich úloh v súvislosti s takýmito finančnými mechanizmami.

(33) V článku 86 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ sa uvádza, že bežné konkurzné konanie vo vzťahu k inštitúciám a subjektom v rozsahu pôsobnosti smernice BRRD sa nezačne okrem situácie, keď sa tak stane na podnet orgánu pre riešenie krízových situácií, a že príkaz na zaradenie inštitúcie alebo subjektu do bežného konkurzného konania sa má vydať len so súhlasom orgánu pre riešenie krízových situácií. Toto ustanovenie sa nezohľadňuje v nariadení (EÚ) č. 806/2014. V súlade s rozdelením úloh stanovených v nariadení (EÚ) č. 806/2014 by sa vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií mali poradiť s Jednotnou radou pred tým, ako budú konať v súlade s článkom 86 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ v prípade inštitúcií a subjektov, ktoré sú v priamej zodpovednosti Jednotnej rady.

(34) Kritériá výberu na pozíciu podpredsedu Jednotnej rady sú rovnaké ako kritéria výberu predsedu a ostatných členov Jednotnej rady na plný úväzok. Je preto vhodné poskytnúť aj podpredsedovi Jednotnej rady tie isté hlasovacie práva, ako majú predseda a členovia Jednotnej rady na plný úväzok.

(35) V záujme zabezpečenia inštitucionálnej kontinuity a zvýšenia inštitucionálnych odborných znalostí by predseda, podpredseda a ostatní členovia Jednotnej rady na plný úväzok mali mať povolené zastávať svoje príslušné funkcie dve po sebe idúce funkčné obdobia. Malo by byť preto možné obnoviť ich funkčné obdobie na päťročné funkčné obdobie na základe hodnotenia Komisie, pokiaľ ide o vykonávanie ich povinností počas prvého funkčného obdobia.

(36) Aby Jednotná rada mohla na svojom plenárnom zasadnutí predbežne posúdiť návrh predbežného rozpočtu pred tým, ako predseda predloží jeho konečný návrh, malo by sa predĺžiť obdobie, ktoré má predseda na predloženie úvodného návrhu ročného rozpočtu Jednotnej rady.

(37) Po úvodnom období nárastu jednotného fondu na riešenie krízových situácií uvedeného v článku 69 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 sa môžu jeho dostupné finančné prostriedky mierne znížiť pod jeho cieľovú úroveň, najmä v dôsledku zvýšenia krytých vkladov. Je preto pravdepodobné, že výška príspevkov *ex-ante*, ktoré budú pravdepodobne vyžiadané za takýchto okolností, bude nízka. V niektorých rokoch sa preto môže stať, že výška týchto príspevkov *ex ante* nebude už zodpovedať nákladom na vyberanie týchto príspevkov. Jednotná rada by preto mala mať možnosť odložiť vyberanie príspevkov *ex ante* o jeden alebo viac rokov dovtedy, kým suma, ktorá sa má vybrať, nedosiahne výšku primeranú nákladom na proces vyberania, za predpokladu, že takéto odloženie významne neovplyvní schopnosť Jednotnej rady využívať jednotný fond na riešenie krízových situácií.

(38) Neodvolateľné platobné záväzky sú jednou zo zložiek dostupných finančných prostriedkov jednotného fondu na riešenie krízových situácií. Je preto potrebné určiť okolnosti, za ktorých môžu byť tieto platobné záväzky vyžiadané, a uplatniteľný postup pri ukončení záväzkov v prípade, že sa na inštitúciu alebo subjekt prestane vzťahovať povinnosť platiť príspevky do jednotného fondu na riešenie krízových

situácií. Okrem toho s cieľom zabezpečiť väčšiu transparentnosť a istotu, pokiaľ ide o podiel neodvolateľných platobných záväzkov v rámci celkovej sumy príspevkov *ex ante*, ktoré sa majú získať, by Jednotná rada mala každoročne stanoviť takýto podiel na základe platných obmedzení.

(39) Maximálna ročná výška mimoriadnych príspevkov *ex post* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií, ktoré môžu byť vyžiadané, je v súčasnosti obmedzená na trojnásobok sumy príspevkov *ex ante*. Po úvodnom období nárastu uvedeného v článku 69 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 budú takéto príspevky *ex ante* za iných okolností ako v prípade použitia jednotného fondu na riešenie krízových situácií závisieť len od zmien úrovne krytých vkladov, a preto je pravdepodobné, že budú nízke. Určenie maximálnej výšky mimoriadnych príspevkov *ex post* na základe príspevkov *ex ante* by potom malo za následok výrazné obmedzenie možnosti jednotného fondu na riešenie krízových situácií získať príspevky *ex post*, a tým by sa znížila jeho akcieschopnosť. Aby sa zabránilo takémuto výsledku, mal by sa stanoviť odlišný limit a maximálna výška mimoriadnych príspevkov *ex post* povolených na vyžiadanie by mala byť stanovená vo výške trojnásobku jednej osminy cieľovej úrovne fondu.

(40) Jednotný fond na riešenie krízových situácií možno použiť na podporu uplatňovania nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie, pričom súbor aktív, práva a záväzky inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, sa prevádzajú na príjemcu. V takom prípade môže mať Jednotná rada pohľadávku voči zvyškovej inštitúcii alebo subjektu pri ich následnej likvidácii v rámci bežného konkurzného konania. To môže nastať, ak sa jednotný fond na riešenie krízových situácií použije v súvislosti so stratami, ktoré by inak znášali veritelia, a to aj v rámci záruk na aktíva a záväzky alebo krytia rozdielu medzi prevedenými aktívami a záväzkami. Aby sa zabezpečilo, že akcionári a veritelia, ktorí zostali vo zvyškovej inštitúcii alebo subjekte, účinne absorbujú straty inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a zlepšia možnosť splatenia Jednotnej rade v konkurznom konaní, takéto pohľadávky Jednotnej rady voči zvyškovej inštitúcii alebo subjektu a pohľadávky, ktoré vyplývajú z primeraných výdavkov riadne vynaložených Jednotnou radou, by mali mať rovnaké prioritné postavenie v konkurznom konaní, ako je postavenie pohľadávok vnútroštátnych mechanizmov financovania riešenia krízových situácií v každom zúčastnenom členskom štáte, pričom toto postavenie by malo byť vyššie ako prioritné postavenie vkladov a systémov ochrany vkladov. Keďže cieľom kompenzácií vyplatených akcionárom a veriteľom z jednotného fondu na riešenie krízových situácií z dôvodu porušenia zásady, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia, je vykompenzovať výsledky opatrenia na riešenie krízovej situácie, tieto kompenzácie by nemali viesť k vzniku pohľadávok Jednotnej rady.

(41) Keďže niektoré ustanovenia nariadenia (EÚ) č. 806/2014 týkajúce sa úlohy, ktorú systémy ochrany vkladov môžu zohrávať pri riešení krízovej situácie, sú podobné ustanoveniam smernice 2014/59/EÚ, zmeny týchto ustanovení v smernici 2014/59/EÚ uskutočnené smernicou [Úrad pre publikácie: vložte číslo smernice, ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ] by sa mali zohľadniť v nariadení (EÚ) č. 806/2014.

(42) Transparentnosť je kľúčom k zabezpečeniu integrity trhu, trhovej disciplíny a ochrany investorov. S cieľom zabezpečiť, aby Jednotná rada mohla podporovať úsilie a zúčastňovať sa na úsilí zameranom na väčšiu transparentnosť, by Jednotná rada mala mať možnosť zverejniť informácie vyplývajúce z jej vlastných analýz, posúdení a zistení vrátane jej posúdení riešiteľnosti, ak by sa takýmto zverejnením nenarušila

ochrana verejného záujmu, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, a ak existuje vyšší verejný záujem na zverejnení.

(43) Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(44) Aby sa zabezpečila konzistentnosť, zmeny nariadenia (EÚ) č. 806/2014, ktoré sú podobné zmenám smernice 2014/59/EÚ uskutočneným smernicou … [Úrad pre publikácie: vložte číslo smernice, ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ], by sa mali uplatňovať od toho istého dátumu, ako je dátum transpozície smernice … [Úrad pre publikácie: vložte číslo smernice, ktorou sa mení smernica 2014/59/EÚ], ktorým je … [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 18 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia]. Nie je však dôvod odkladať uplatňovanie tých zmien nariadenia (EÚ) č. 806/2014, ktoré sa týkajú výlučne fungovania jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií. Tieto zmeny by sa preto mali uplatňovať od … [Úrad pre publikácie: vložte dátum = 1 mesiac od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia].

(45) Keďže ciele tohto nariadenia, konkrétne zlepšiť účinnosť a efektívnosť rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií v prípade inštitúcií a subjektov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu rizík, ktoré rozdielne vnútroštátne prístupy môžu predstavovať pre integritu jednotného trhu, ale skôr ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie zmenou pravidiel, ktoré sú už stanovené na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako sa stanovuje v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 806/2014

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 sa mení takto:

1. Článok 3 ods. 1 sa mení takto:

a) Bod 24a sa nahrádza takto:

„(24a) „subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši“ je právnická osoba usadená v zúčastnenom členskom štáte, ktorá bola Jednotnou radou alebo vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií identifikovaná v súlade s článkom 8 tohto nariadenia ako subjekt, v súvislosti s ktorým sa v pláne riešenia krízových situácií stanovujú opatrenia na riešenie krízovej situácie;“;

b) Vkladajú sa tieto body 24d a 24e:

„(24d) „G-SII mimo EÚ“ je G-SII mimo EÚ, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 bode 134 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

(24e) „subjekt G-SII“ je subjekt G-SII, ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 bode 136 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;“;

c) Bod 49 sa nahrádza takto:

„(49) „záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov“ sú záväzky vrátane tých záväzkov, ktoré vedú k vzniku účtovných rezerv, a kapitálové nástroje, ktoré sa nekvalifikujú ako nástroje vlastného kapitálu

Tier 1, nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 alebo nástroje kapitálu Tier 2 subjektu uvedeného v článku 2 a ktoré nie sú podľa článku 27 ods. 3 vylúčené z rámca nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;“.

2. V článku 4 sa vkladá tento odsek 1a:

„1a. Členské štáty čo najskôr informujú Jednotnú radu o svojej žiadosti o nadviazanie úzkej spolupráce s ECB podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

Členské štáty po oznámení uskutočnenom podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 a pred nadviazaním úzkej spolupráce poskytnú všetky informácie o subjektoch a skupinách usadených na ich území, ktoré môže Jednotná rada požadovať, aby sa pripravila na úlohy, ktorými bola poverená na základe tohto nariadenia a dohody.“

3. Článok 7 sa mení takto:

a) V odseku 3 štvrtom pododseku sa prvá veta nahrádza takto:

„Pri plnení úloh uvedených v tomto odseku uplatňujú vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zodpovedajúce ustanovenia tohto nariadenia. Všetky odkazy na Jednotnú radu uvedené v článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 5, článku 8 ods. 6, 8, 12 a 13, článku 10 ods. 1 až 10, článku 10a, článkoch 11 až 14, článku 15 ods. 1, 2 a 3, článku 16, článku 18 ods. 1, 1a, 2 a 6, článku 20, článku 21 ods. 1 až 7, článku 21 ods. 8 druhom pododseku, článku 21 ods. 9 a 10, článku 22 ods. 1, 3 a 6, článkoch 23 a 24, článku 25 ods. 3 a článku 27 ods. 1 až 15 a článku 27 ods. 16 druhom pododseku druhej vete, treťom pododseku a štvrtom pododseku prvej, tretej a štvrtej vete a v článku 32 sa vo vzťahu k skupinám a subjektom uvedeným v prvom pododseku tohto odseku považujú za odkazy na vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií.“;

b) Odsek 5 sa mení takto:

i) Slová „článok 12 ods. 2“ sa nahrádzajú slovami „článok 12 ods. 3“;

ii) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Po nadobudnutí účinnosti oznámenia uvedeného v prvom pododseku môžu zúčastnené členské štáty rozhodnúť o tom, že zodpovednosť za plnenie úloh vo vzťahu k subjektom a skupinám usadeným na ich území iným, než sú subjekty a skupiny uvedené v odseku 2, sa vráti vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom v takom prípade sa prvý pododsek už neuplatňuje. Členské štáty, ktoré majú v úmysle využiť túto možnosť, oznámia túto skutočnosť Jednotnej rade a Komisii. Toto oznámenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.“

4. Článok 8 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Jednotná rada môže vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií vydať pokyn vykonávať právomoci uvedené v článku 10 ods. 8 smernice 2014/59/EÚ. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia pokyny Jednotnej rady v súlade s článkom 29 tohto nariadenia.“;

b) V odseku 10 sa dopĺňa tento pododsek:

„Identifikácia opatrení, ktoré sa majú prijať vo vzťahu k dcérskym spoločnostiam uvedeným v prvom pododseku písm. b), ktoré nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, môže byť predmetom zjednodušeného prístupu Jednotnej rady, pokiaľ takýto prístup nebude mať negatívny vplyv na riešiteľnosť krízových situácií skupiny so zreteľom na veľkosť dcérskej spoločnosti, jej rizikový profil, neexistenciu zásadných funkcií a stratégiu riešenia krízovej situácie skupiny.“;

c) Dopĺňa sa tento odsek 14:

„14. Jednotná rada neprijme plány riešenia krízových situácií subjektov a skupín uvedených v odseku 1, ak sa uplatňuje článok 22 ods. 5 alebo ak sa podľa článku 32b smernice 2014/59/EÚ subjekt alebo skupina likviduje v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.“

5. Článok 10 sa mení takto:

a) V odseku 4 štvrtom pododseku sa slová „prvom pododseku“ nahrádzajú slovami „treťom pododseku“;

b) V odseku 7 sa slová „určenú inštitúcii alebo materskej spoločnosti“ nahrádzajú slovami „určenú subjektu alebo materskej spoločnosti“ a slová „vplyv na obchodný model inštitúcie“ sa nahrádzajú slovami „vplyv na obchodný model subjektu alebo skupiny“;

c) Odsek 10 sa mení takto:

i) V druhom pododseku sa slovo „inštitúcia“ (v jednotlivých gramatických tvaroch) nahrádza slovami „dotknutý subjekt“ (v príslušných gramatických tvaroch);

ii) V treťom pododseku sa slovo „inštitúciu“ nahrádza slovom „subjekt“;

iii) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Ak opatrenia, ktoré navrhol dotknutý subjekt, účinne znižujú alebo odstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie, Jednotná rada po konzultáciách s ECB alebo s dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom a prípadne s určeným orgánom makroprudenciálneho dohľadu prijme rozhodnutie. V uvedenom rozhodnutí sa uvedie, že navrhované opatrenia účinne znižujú alebo odstraňujú prekážky brániace riešiteľnosti krízovej situácie, a vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií sa vydá pokyn, aby od inštitúcie, materskej spoločnosti alebo akejkoľvek dcérskej spoločnosti dotknutej skupiny požadovali vykonávanie navrhovaných opatrení.“

6. Článok 10a sa mení takto:

a) V odseku 1 sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„1. Ak sa subjekt nachádza v situácii, že spĺňa požiadavku na kombinovaný vankúš, keď sa posudzuje navyše ku každej z požiadaviek uvedených v článku 141a ods. 1 písm. a), b) a c) smernice 2013/36/EÚ, nespĺňa však požiadavku na kombinovaný vankúš, keď sa posudzuje navyše k požiadavkám uvedeným v článkoch 12d a 12e tohto nariadenia, ak sa vypočítavajú v súlade s článkom 12a ods. 2 písm. a) tohto nariadenia, Jednotná rada má v súlade s odsekmi 2 a 3 tohto článku právomoc vydať vnútroštátnemu orgánu pre

riešenie krízových situácií pokyn, aby zakázal subjektu rozdeľovanie výnosov presahujúcich maximálnu rozdeliteľnú sumu súvisiacu s minimálnou požiadavkou na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (ďalej len „M-MDA“), vypočítanou v súlade s odsekom 4 tohto článku, a to prostredníctvom niektorého z týchto úkonov:“;

b) Dopĺňa sa tento odsek 7:

„7. Ak subjekt nepodlieha požiadavke na kombinovaný vankúš na tom istom základe, na akom sa od neho vyžaduje spĺňať požiadavky uvedené v článkoch 12d a 12e, Jednotná rada uplatní odseky 1 až 6 tohto článku na základe odhadu požiadavky na kombinovaný vankúš v súlade s delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2021/1118*. Uplatňuje sa článok 128 štvrtý odsek smernice 2013/36/EÚ.

Jednotná rada zahrnie odhadovanú požiadavku na kombinovaný vankúš uvedenú v prvom pododseku do rozhodnutia, v ktorom sa stanovujú požiadavky uvedené v článkoch 12d a 12e tohto nariadenia. Subjekt zverejní odhadovanú požiadavku na kombinovaný vankúš spolu s informáciami uvedenými v článku 45i ods. 3 smernice 2014/59/EÚ.

---

* Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/1118 z 26. marca 2021, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa upresňuje metodika, ktorú majú orgány pre riešenie krízových situácií používať s cieľom odhadnúť požiadavku uvedenú v článku 104a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ a požiadavku na kombinovaný vankúš pre subjekty, ktorých krízová situácia sa rieši, na konsolidovanej úrovni skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak skupina, ktorej krízová situácia sa rieši, nepodlieha požiadavkám uvedenej smernice (Ú. v. EÚ L 241, 8.7.2021, s. 1.).“

7. V článku 12 sa dopĺňa tento odsek 8:

„8. Jednotná rada zodpovedá za udeľovanie povolení uvedených v článku 77 ods. 2 a článku 78a nariadenia (EÚ) č. 575/2013 subjektom uvedeným v odseku 1 tohto článku. Jednotná rada adresuje svoje rozhodnutie dotknutému subjektu.“

8. V článku 12a sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby subjekty uvedené v článku 12 ods. 1 a 3 vždy spĺňali požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, pokiaľ to požaduje Jednotná rada a tak, ako to určí Jednotná rada, v súlade s týmto článkom a článkami 12b až 12i.“

9. Článok 12c sa mení takto:

a) V odsekoch 4 a 5 sa slovo „G-SII“ nahrádza slovami „subjekty G-SII“;

b) V odseku 7 sa v úvodnej časti slová „odseku 3“ nahrádzajú slovami „odseku 4“ a slovo „G-SII“ sa nahrádza slovami „subjekty G-SII“;

c) Odsek 8 sa mení takto:

i) V prvom pododseku sa slovo „G-SII“ nahrádza slovami „subjekty G-SII“;

ii) V druhom pododseku písm. c) sa slovo „G-SII“ nahrádza slovami „subjektom G-SII“;

d) Dopĺňa sa tento odsek 10:

„10. Jednotná rada môže subjektom, ktorých krízová situácia sa rieši, povoliť, aby spĺňali požiadavky uvedené v odsekoch 4, 5 a 7 s použitím vlastných zdrojov alebo záväzkov uvedených v odsekoch 1 a 3, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) v prípade subjektov, ktoré sú subjektmi G-SII alebo subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, na ktoré sa vzťahuje článok 12d ods. 4 alebo 5, Jednotná rada neznížila požiadavku uvedenú v odseku 4 tohto článku podľa prvého pododseku uvedeného odseku;

b) záväzky uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré nespĺňajú podmienku uvedenú v článku 72b ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, spĺňajú podmienky stanovené v článku 72b ods. 4 písm. b) až e) uvedeného nariadenia.“

10. V článku 12d ods. 3 ôsmom pododseku a ods. 6 ôsmom pododseku sa slová „kľúčových hospodárskych funkcií“ nahrádzajú slovami „zásadných funkcií“.

11. Vkladá sa tento článok 12da:

„Článok 12da

Určenie minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky pre stratégie prevodu vedúce k odchodu z trhu

1. Pri uplatňovaní článku 12d na subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, ktorého uprednostňovaná stratégia riešenia krízovej situácie predpokladá predovšetkým použitie nástroja odpredaja obchodnej spoločnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie a jeho odchod z trhu, Jednotná rada stanoví výšku rekapitalizácie stanovenú v článku 12d ods. 3 primeraným spôsobom na základe týchto kritérií, pokiaľ je to relevantné:

a) veľkosť subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, jeho obchodný model, model financovania a rizikový profil a hĺbka trhu, na ktorom subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, pôsobí;

b) akcie, iné nástroje vlastníctva, aktíva, práva alebo záväzky, ktoré sa majú previesť na príjemcu, ako sa uvádza v pláne riešenia krízových situácií, so zreteľom na:

i) hlavné oblasti obchodnej činnosti a zásadné funkcie subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši;

ii) záväzky, ktoré boli vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 3;

iii) ochranné opatrenia uvedené v článkoch 73 až 80 smernice 2014/59/EÚ;

c) očakávanú hodnotu a predajnosť akcií, iných nástrojov vlastníctva, aktív, práv alebo záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, uvedených v písmene b) so zreteľom na:

i) všetky podstatné prekážky brániace riešiteľnosti identifikované orgánom pre riešenie krízových situácií, ktoré priamo súvisia s uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti alebo nástroja preklenovacej inštitúcie;

ii) straty vyplývajúce z aktív, práv alebo záväzkov ponechaných vo zvyškovej inštitúcii;

d) skutočnosť, či uprednostňovaná stratégia riešenia krízovej situácie predpokladá prevod akcií alebo iných nástrojov vlastníctva vydaných subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši, alebo všetkých aktív, práv a záväzkov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, resp. ich časti;

e) skutočnosť, či uprednostňovaná stratégia riešenia krízovej situácie predpokladá uplatnenie nástroja oddelenia aktív.

2. Ak sa v pláne riešenia krízových situácií stanovuje, že subjekt sa má zlikvidovať v rámci bežného konkurzného konania alebo iných rovnocenných vnútroštátnych konaní a predpokladá sa uplatnenie systému ochrany vkladov podľa článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ, Jednotná rada pri vykonávaní posúdenia uvedeného v článku 12d ods. 2a druhom pododseku tohto nariadenia zohľadní aj odsek 1 tohto článku.

3. Výsledkom uplatňovania odseku 1 nesmie byť vyššia suma, než je suma vyplývajúca z uplatňovania článku 12d ods. 3.“

12. V článku 12e ods. 1 sa slová „G-SII alebo je súčasťou G-SII“ nahrádzajú slovami „subjektom G-SII“.

13. Článok 12g sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) Druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Jednotná rada môže po konzultácii s príslušnými orgánmi vrátane ECB rozhodnúť o uplatňovaní požiadavky stanovenej v tomto článku na subjekt uvedený v článku 2 písm. b) a na finančnú inštitúciu uvedenú v článku 2 písm. c), ktorá je dcérskou spoločnosťou subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, ale samotná nie je subjektom, ktorého krízová situácia sa rieši.“;

ii) V treťom pododseku sa slová „prvého pododseku“ nahrádzajú slovami „prvého a druhého pododseku“;

b) Dopĺňa sa tento odsek 4:

„4. Ak v súlade s globálnou stratégiou riešenia krízovej situácie dcérske spoločností usadené v Únii alebo materská spoločnosť v Únii a jej dcérske inštitúcie nie sú subjektmi, ktorých krízová situácia sa rieši, a členovia európskeho kolégia pre riešenie krízových situácií, ak sa zriadilo podľa článku 89 smernice 2014/59/EÚ, súhlasia s touto stratégiou, dcérske spoločnosti usadené v Únii alebo na konsolidovanom základe materská spoločnosť v Únii splnia požiadavku uvedenú v článku 12a ods. 1 tak, že vydajú nástroje uvedené v odseku 2 písm. a) a b) tohto článku vo vzťahu k:

a) svojej hlavnej materskej spoločnosti usadenej v tretej krajine;

b) dcérskym spoločnostiam tejto hlavnej materskej spoločnosti, ktoré sú usadené v rovnakej tretej krajine;

c) iným subjektom za podmienok stanovených v odseku 2 písm. a) bode i) a ods. 2 písm. b) bode ii) tohto článku.“

14. Článok 12k sa mení takto:

a) V odseku 1 prvom pododseku sa prvá veta nahrádza takto:

„Odchylne od článku 12a ods. 1 stanoví Jednotná rada primerané prechodné obdobia na to, aby subjekty splnili požiadavky uvedené v článku 12f alebo 12g, alebo požiadavky vyplývajúce z uplatnenia článku 12c ods. 4, 5 alebo 7, podľa toho, čo je vhodné.“;

b) V odseku 3 písm. a) sa slová „Jednotná rada alebo vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií“ nahrádzajú slovami „Jednotná rada“;

c) V odseku 4 sa slová „G-SII“ nahrádzajú slovami „G-SII alebo G-SII mimo EÚ“;

d) V odsekoch 5 a 6 sa slová „Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií“ nahrádzajú slovami „Jednotná rada“.

15. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Opatrenia včasnej intervencie

1. ECB môže uplatňovať opatrenia včasnej intervencie, ak subjekt uvedený v článku 7 ods. 2 písm. a) spĺňa ktorúkoľvek z týchto podmienok:

a) subjekt spĺňa podmienky uvedené v článku 102 smernice 2013/36/EÚ alebo článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 a uplatňuje sa niektorá z týchto podmienok:

   i) subjekt neprijal žiadne nápravné opatrenia požadované zo strany ECB vrátane opatrení uvedených v článku 104 smernice 2013/36/EÚ, článku 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 alebo článku 49 smernice (EÚ) 2019/2034;

   ii) ECB sa domnieva, že iné nápravné opatrenia ako opatrenia včasnej intervencie nie sú postačujúce na riešenie problémov, okrem iného v dôsledku rýchleho a výrazného zhoršenia finančnej situácie subjektu;

b) subjekt porušuje alebo do 12 mesiacov po posúdení ECB pravdepodobne poruší požiadavky stanovené v hlave II smernice 2014/65/EÚ, v článkoch 3 až 7, článkoch 14 až 17 alebo článkoch 24, 25 a 26 nariadenia (EÚ) č. 600/2014, resp. v článkoch 12f alebo 12g tohto nariadenia.

ECB môže rozhodnúť o tom, že podmienka uvedená v prvom pododseku písm. a) bode ii) je splnená, bez toho, aby predtým prijala iné nápravné opatrenia vrátane vykonávania právomocí uvedených v článku 104 smernice 2013/36/EÚ alebo v článku 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013.

2. Na účely odseku 1 opatrenia včasnej intervencie zahŕňajú:

a) požiadavku, aby riadiaci orgán subjektu vykonal niektorú z týchto činností:

   i) zaviedol jednu alebo viaceré mechanizmy alebo opatrenia stanovené v pláne ozdravenia;

   ii) aktualizoval plán ozdravenia v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ, ak sa okolnosti, ktoré viedli k včasnej intervencii, líšia od predpokladov stanovených v pôvodnom pláne ozdravenia, a v stanovenej lehote zaviedol jeden alebo viaceré mechanizmy alebo opatrenia stanovené v aktualizovanom pláne ozdravenia;

b) požiadavku, aby riadiaci orgán subjektu zvolal valné zhromaždenie akcionárov subjektu, alebo, ak riadiaci orgán uvedenú požiadavku nesplní, aby sa toto valné zhromaždenie zvolalo priamo, a v oboch prípadoch určiť program rokovania a požadovať, aby akcionári zvážili prijatie určitých rozhodnutí;

c) požiadavku, aby riadiaci orgánu subjektu vypracoval plán rokovaní o reštrukturalizácii dlhu s niektorými alebo všetkými veriteľmi, prípadne aj v súlade s plánom ozdravenia;

d) požiadavku, aby bola zmenená právna štruktúra inštitúcie;

e) požiadavku, aby sa odvolal alebo nahradil vrcholový manažment alebo riadiaci orgánu subjektu, a to buď celý alebo jednotlivé osoby v súlade s článkom 13a;

f) výmenu jedného alebo viacerých dočasných správcov subjektu v súlade s článkom 13b.

3. ECB zvolí vhodné opatrenia včasnej intervencie na základe toho, čo je primerané vzhľadom na sledované ciele, pričom zohľadní závažnosť porušenia alebo pravdepodobného porušenia a rýchlosť zhoršovania finančnej situácie subjektu, ako aj na iné relevantné informácie.

4. Pre každé opatrenie uvedené v odseku 2 stanoví ECB lehotu, ktorá je primeraná na dokončenie tohto opatrenia a ktorá ECB umožní vyhodnotiť jeho účinnosť.

5. Ak skupina zahŕňa subjekty usadené v zúčastnených členských štátoch, ako aj v nezúčastnených členských štátoch, ECB na účely konzultácie a spolupráce s nezúčastnenými členskými štátmi v súlade s článkom 30 smernice 2014/59/EÚ zastupuje príslušné vnútroštátne orgány zúčastnených členských štátov.

Ak skupina zahŕňa subjekty usadené v zúčastnených členských štátoch a dcérske spoločnosti usadené alebo významné pobočky nachádzajúce sa v nezúčastnených členských štátoch, ECB podľa potreby oznámi akékoľvek rozhodnutia alebo opatrenia uvedené v článkoch 13 až 13c, ktoré sú relevantné pre skupinu, príslušným orgánom alebo orgánom pre riešenie krízových situácií v nezúčastnených členských štátoch.“

16. Vkladajú sa tieto články 13a, 13b a 13c:

„Článok 13a

Výmena vrcholového manažmentu alebo riadiaceho orgánu

Na účely článku 13 ods. 2 písm. e) sa nový vrcholový manažment alebo riadiaci orgán, alebo jednotliví členovia týchto orgánov vymenúvajú v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom a podliehajú schváleniu ECB.

Článok 13b

Dočasný správca

1. Na účely článku 13 ods. 2 písm. f) môže ECB podľa toho, čo je za daných okolností primerané, vymenovať akéhokoľvek dočasného správcu, aby vykonával jednu z týchto úloh:

a) dočasne nahradil riadiaci orgán subjektu;

b) dočasne spolupracoval s riadiacim orgánom subjektu.

ECB v momente vymenovania dočasného správcu spresní svoju voľbu podľa písm. a) alebo b).

Na účely prvého pododseku písm. b) ECB v momente vymenovania dočasného správcu bližšie stanoví úlohu, povinnosti a právomoci tohto dočasného správcu, ako aj všetky požiadavky na riadiaci orgán subjektu, aby pred prijatím konkrétnych rozhodnutí alebo opatrení konzultoval s dočasným správcom alebo získal jeho súhlas.

ECB zverejní vymenovanie každého dočasného správcu okrem prípadov, keď dočasný správca nemá právomoc zastupovať subjekt.

Každý dočasný správca musí spĺňať požiadavky stanovené v článku 91 ods. 1, 2 a 3 smernice 2013/36/EÚ. Posúdenie ECB, či dočasný správca spĺňa tieto požiadavky, tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia o vymenovaní tohto dočasného správcu.

2. ECB určí právomoci dočasného správcu v čase jeho vymenovania na základe toho, čo je za daných okolností primerané. Medzi tieto právomoci môžu patriť niektoré alebo všetky právomoci riadiaceho orgánu subjektu podľa stanov subjektu a podľa vnútroštátneho práva vrátane právomoci vykonávať niektoré alebo všetky administratívne funkcie riadiaceho orgánu subjektu. Právomoci dočasného správcu vo vzťahu k subjektu musia byť v súlade s uplatniteľným právom obchodných spoločností.

3. ECB v momente vymenovania dočasného správcu stanoví jeho úlohu a funkcie. Táto úloha a funkcie môžu zahŕňať všetky tieto činnosti:

a) oboznámenie sa s finančnou pozíciou subjektu;

b) riadenie obchodnej činnosti subjektu alebo jej časti s cieľom zachovať alebo obnoviť jeho finančnú pozíciu;

c) prijímanie opatrení na obnovenie spoľahlivého a obozretného riadenia obchodnej činnosti subjektu.

ECB v momente vymenovania stanoví všetky obmedzenia úloh a funkcií dočasného správcu.

4. ECB má výhradnú právomoc vymenovať a odvolať každého dočasného správcu. ECB môže odvolať dočasného správcu kedykoľvek a z akéhokoľvek dôvodu. ECB môže kedykoľvek upraviť podmienky vymenovania dočasného správcu s výhradou tohto článku.

5. ECB môže požadovať, aby určité kroky dočasného správcu podliehali predchádzajúcemu súhlasu ECB. ECB stanoví všetky takéto požiadavky v momente vymenovania dočasného správcu alebo v momente akejkoľvek úpravy podmienok vymenovania dočasného správcu.

Dočasný správca môže v každom prípade vykonávať právomoc zvolať valné zhromaždenie akcionárov subjektu a stanoviť program jeho rokovania iba s predchádzajúcim súhlasom ECB.

6. Na žiadosť ECB dočasný správca vypracuje správy o finančnej pozícii subjektu a o krokoch podniknutých počas trvania svojej funkcie, a to v intervaloch, ktoré stanoví ECB, a v každom prípade na konci svojho mandátu.

7. Dočasný správca sa vymenúva na obdobie najviac jedného roka. Toto obdobie je možné vo výnimočných prípadoch predĺžiť, ak sú aj naďalej splnené podmienky na vymenovanie dočasného správcu. ECB určí tieto podmienky a akcionárom odôvodní každé obnovenie vymenovania dočasného správcu.

8. S výhradou tohto článku vymenovanie dočasného správcu nemá vplyv na práva akcionárov stanovené právom Únie alebo vnútroštátnym právom obchodných spoločností.

9. Dočasný správca vymenovaný podľa odsekov 1 až 8 tohto článku sa nepovažuje za tieňového riaditeľa ani za riaditeľa *de facto* v zmysle vnútroštátneho práva.

Článok 13c

Príprava na riešenie krízovej situácie

1. V prípade subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 2 a subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány bezodkladne oznámia Jednotnej rade každú z týchto skutočností:

a) každé opatrenie uvedené v článku 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 alebo v článku 104 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ, ktorého prijatie požadujú od subjektu alebo skupiny;

b) ak vykonanie dohľadu preukáže, že sú vo vzťahu k subjektu alebo skupine splnené podmienky stanovené v článku 13 ods. 1 tohto nariadenia alebo v článku 27 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ, posúdenie toho, či sú tieto podmienky splnené, bez ohľadu na akékoľvek opatrenie včasnej intervencie;

c) uplatnenie každého opatrenia včasnej intervencie uvedeného v článku 13 tohto nariadenia alebo v článku 27 smernice 2014/59/EÚ.

Jednotná rada oznámi Komisii všetky informácie, ktoré získala podľa prvého pododseku.

ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán pozorne monitorujú v spolupráci s Jednotnou radou situáciu subjektov a skupín uvedených v prvom pododseku a to, či dodržiavajú opatrenia uvedené v prvom pododseku písm. a), ktorých cieľom je riešiť zhoršenie situácie týchto subjektov a skupín, a opatrenia včasnej intervencie uvedené v prvom pododseku písm. c).

2. Ak sa ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán domnievajú, že existuje závažné riziko, že vo vzťahu k subjektu uvedenému v článku 7 ods. 2 alebo subjektu uvedenému v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5 sa uplatní jedna alebo viaceré okolnosti uvedené v článku 18 ods. 4, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, oznámia to čo najskôr Jednotnej rade. Toto oznámenie musí obsahovať:

a) dôvod oznámenia;

b) prehľad opatrení, ktoré by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte, ich očakávaný vplyv na subjekt, pokiaľ ide o okolnosti uvedené v článku 18 ods. 4, a očakávanú lehotu na vykonanie týchto opatrení.

Po doručení oznámenia uvedeného v prvom pododseku Jednotná rada v úzkej spolupráci s ECB alebo dotknutým vnútroštátnym príslušným orgánom posúdi, čo predstavuje primeraný časový horizont na účely posúdenia podmienky uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b), pričom zohľadní rýchlosť zhoršovania podmienok subjektu, potrebu účinne vykonávať stratégiu riešenia krízovej situácie a všetky ostatné relevantné aspekty. Jednotná rada čo najskôr oznámi toto posúdenie ECB alebo dotknutému príslušnému vnútroštátnemu orgánu.

Na základe oznámenia uvedeného v prvom pododseku ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán a Jednotná rada v úzkej spolupráci monitorujú situáciu subjektu, vykonávanie akýchkoľvek relevantných opatrení v predpokladanej lehote a akýkoľvek iný relevantný vývoj. Na tento účel sa Jednotná rada a ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán pravidelne stretávajú, pričom frekvenciu stretnutí stanoví Jednotná rada po zvážení okolností prípadu. ECB alebo dotknutý

príslušný vnútroštátny orgán a Jednotná rada si navzájom bezodkladne poskytujú všetky relevantné informácie.

Jednotná rada oznamuje Komisii všetky informácie, ktoré získala podľa prvého pododseku.

3. ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán poskytnú Jednotnej rade všetky informácie, ktoré si Jednotná rada vyžiada a ktoré sú potrebné na všetky tieto účely:

a) aktualizácia plánu riešenia krízových situácií a príprava na možné riešenie krízovej situácie subjektu uvedeného v článku 7 ods. 2 alebo subjektu uvedeného v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie týchto ustanovení;

b) vykonávanie oceňovania uvedeného v článku 20 ods. 1 až 15.

Ak ECB alebo príslušné vnútroštátne orgány tieto informácie ešte nemajú k dispozícii, Jednotná rada a ECB a príslušné vnútroštátne orgány spolupracujú a koordinujú svoje kroky s cieľom získať tieto informácie. Na tento účel majú ECB a príslušné vnútroštátne orgány právomoc požadovať od subjektu, aby poskytol takéto informácie, a to aj prostredníctvom inšpekcií na mieste, a aby poskytol tieto informácie Jednotnej rade.

4. Jednotná rada má právomoc ponúknuť na predaj potenciálnym kupujúcim subjekt uvedený v článku 7 ods. 2 alebo subjekt uvedený v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5 alebo prijať opatrenia na účely takejto ponuky na predaj, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, alebo o to požiadať dotknutý subjekt, na tieto účely:

a) pripraviť sa na riešenie krízovej situácie dotknutého subjektu s výhradou podmienok stanovených v článku 39 ods. 2 smernice 2014/59/EÚ a požiadaviek zachovania služobného tajomstva stanovených v článku 88 tohto nariadenia;

b) poskytnúť informácie na účely posúdenia podmienky uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia Jednotnou radou.

5. Na účely odseku 4 má Jednotná rada právomoc:

a) požadovať od dotknutého subjektu, aby zaviedol digitálnu platformu, kde možno zdieľať informácie, ktoré sú potrebné na to, aby mohol byť dotknutý subjekt ponúknutý na predaj, s potenciálnymi kupujúcimi alebo poradcami a odhadcami, ktorých angažuje Jednotná rada;

b) požadovať od dotknutého vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, aby vypracoval predbežný program riešenia krízovej situácie dotknutého subjektu.

6. Zistenie, že podmienky stanovené v článku 13 ods. 1 tohto nariadenia alebo v článku 27 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ sú splnené, a predchádzajúce prijatie opatrení včasnej intervencie nie sú nevyhnutnými podmienkami na to, aby sa Jednotná rada pripravila na riešenie krízovej situácie dotknutého subjektu alebo aby vykonávala právomoci uvedené v odsekoch 4 a 5 tohto článku.

7. Jednotná rada bezodkladne informuje Komisiu, ECB, dotknuté príslušné vnútroštátne orgány a dotknuté vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií o každom opatrení, ktoré prijme podľa odsekov 4 a 5.

8. ECB, príslušné vnútroštátne orgány, Jednotná rada a príslušné vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií úzko spolupracujú:

a) pri zvažovaní prijatia opatrení uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. a), ktorých cieľom je riešiť zhoršenie situácie subjektu a skupiny, a opatrení uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. c);

b) pri zvažovaní prijatia akýchkoľvek opatrení uvedených v odsekoch 4 a 5;

c) počas vykonávania opatrení uvedených v písm. a) a b) tohto pododseku.

ECB, príslušné vnútroštátne orgány, Jednotná rada a príslušné vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií zabezpečia, aby tieto opatrenia a kroky boli jednotné, koordinované a účinné.“

17. V článku 14 ods. 2 sa písmená c) a d) nahrádzajú takto:

„c) chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory, najmä ak sa poskytuje z rozpočtu členského štátu;

d) chrániť vkladateľov a zároveň minimalizovať straty pre systémy ochrany vkladov a chrániť investorov, na ktorých sa vzťahuje smernica 97/9/ES;“.

18. V článku 16 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Jednotná rada prijme opatrenie na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k materskej spoločnosti uvedenej v článku 2 písm. b), ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1.

Na tieto účely sa materská spoločnosť uvedená v článku 2 písm. b) považuje za spoločnosť, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ak sa vyskytne jedna alebo viaceré z týchto okolností:

a) materská spoločnosť spĺňa jednu alebo viaceré podmienky stanovené v článku 18 ods. 4 písm. b), c) alebo d);

b) materská spoločnosť závažne porušuje uplatniteľné požiadavky stanovené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 alebo vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje smernica 2013/36/EÚ, alebo z objektívnych ukazovateľov vyplýva, že materská spoločnosť ich v blízkej budúcnosti závažne poruší.“

19. Článok 18 sa mení takto:

a) Odseky 1, 1a, 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„1. Jednotná rada prijme program riešenia krízových situácií podľa odseku 6 v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 7 ods. 2 a subjektmi uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, len ak dospeje k záveru, a to na svojom výkonnom zasadnutí a po doručení oznámenia v súlade s druhým pododsekom alebo zo svojej vlastnej iniciatívy, že sú splnené všetky tieto podmienky:

a) subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;

b) s prihliadnutím na načasovanie, potrebu účinne vykonávať stratégiu riešenia krízovej situácie a na iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenie súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci systému inštitucionálneho zabezpečenia, opatrenia dohľadu, opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov

a oprávnených záväzkov uvedených v článku 21 ods. 1 prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte;

c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme podľa odseku 5.

Posúdenie podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. a) po porade s Jednotnou radou vykoná ECB v prípade subjektov uvedených v článku 7 ods. 2 písm. a) alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán v prípade subjektov uvedených v článku 7 ods. 2 písm. b), článku 7 ods. 3) druhom pododseku, článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5. Jednotná rada smie na svojom výkonnom zasadnutí vykonať toto posúdenie iba v prípade, že o svojom zámere vykonať toto posúdenie informovala ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán a že ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán do troch kalendárnych dní od prijatia uvedenej informácie nevykonajú toto posúdenie sami. Predtým alebo po tom, ako Jednotná rada informuje o svojom zámere vykonať posúdenie podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. a), ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán bezodkladne poskytnú Jednotnej rade všetky relevantné informácie, ktoré Jednotná rada požaduje na účely informovaného posúdenia.

Ak ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán usúdia, že podmienka uvedená v prvom pododseku písm. a) je vo vzťahu k subjektu uvedenému v prvom pododseku splnená, bezodkladne toto posúdenie oznámia Komisii a Jednotnej rade.

Posúdenie splnenia podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. b) vykoná Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí a v úzkej spolupráci s ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom. ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán bezodkladne poskytnú Jednotnej rade všetky relevantné informácie, ktoré Jednotná rada požaduje na účely informovaného posúdenia. ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán takisto môžu informovať Jednotnú radu o tom, že podmienku stanovenú v prvom pododseku písm. b) považujú za splnenú.

1a. Jednotná rada môže prijať program riešenia krízovej situácie v súlade s odsekom 1 vo vzťahu k ústrednému orgánu a všetkým úverovým inštitúciám, ktoré sú k nemu trvalo pridružené, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, ak ústredný orgán a všetky úverové inštitúcie, ktoré sú k nemu trvalo pridružené, alebo skupina, ktorej krízová situácia sa rieši a do ktorej patria, ako celok spĺňa podmienky stanovené v odseku 1 prvom pododseku.

2. Bez toho, aby boli dotknuté prípady, keď sa ECB rozhodla vykonávať úlohy dohľadu nad úverovými inštitúciami priamo podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, v prípade doručenia oznámenia podľa odseku 1 vo vzťahu k subjektu alebo skupine uvedeným v článku 7 ods. 3 Jednotná rada oznámi svoje posúdenie uvedené v odseku 1 štvrtom pododseku bezodkladne ECB alebo dotknutému príslušnému vnútroštátnemu orgánu.

3. Predchádzajúce prijatie opatrenia podľa článku 16 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, článku 27 smernice 2014/59/EÚ, článku 13 tohto nariadenia

alebo článku 104 smernice 2013/36/EÚ nie je podmienkou na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie.“

b) Odsek 4 sa mení takto:

i) V prvom pododseku sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) vyžaduje sa mimoriadna verejná finančná podpora s výnimkou prípadov, keď sa táto podpora poskytuje jednou z foriem uvedených v článku 18a ods. 1“;

ii) Druhý a tretí pododsek sa vypúšťajú.

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Na účely odseku 1 písm. c) sa opatrenie na riešenie krízovej situácie považuje za opatrenie vo verejnom záujme, ak je toto opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie uvedených v článku 14, pričom dané opatrenie je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a ak by sa likvidáciou inštitúcie v rámci bežného konkurzného konania nedali uvedené ciele riešenia krízovej situácie dosiahnuť účinnejšie.

Pri vykonávaní posúdenia uvedeného v prvom pododseku Jednotná rada na základe informácií, ktoré má k dispozícii v čase tohto posudzovania, zváži a porovná celú mimoriadnu verejnú finančnú podporu, ktorej poskytnutie subjektu možno odôvodnene očakávať, a to tak v prípade riešenia krízovej situácie, ako aj v prípade likvidácie v súlade s príslušným vnútroštátnym právom.“;

d) V odseku 7 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízovej situácie Jednotnou radou Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, a to pokiaľ ide o aspekty voľného uváženia programu riešenia krízovej situácie v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku tohto odseku, alebo pokiaľ ide o navrhované použitie štátnej pomoci alebo pomoci z fondu, ktorá sa nepovažuje za zlučiteľnú s pravidlami vnútorného trhu.“;

e) Dopĺňa sa tento odsek 11:

„11. Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b), Jednotná rada môže vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií vydať pokyn vykonávať právomoci podľa vnútroštátneho práva, ktorým sa transponuje článok 33a smernice 2014/59/EÚ, v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia pokyny Jednotnej rady v súlade s článkom 29.“

20. Vkladá sa tento článok 18a:

„*Článok 18a*

Mimoriadna verejná finančná podpora

1. Mimoriadna verejná finančná podpora mimo opatrenia na riešenie krízovej situácie sa môže poskytnúť subjektu uvedenému v článku 2 iba v nasledujúcich prípadoch a za predpokladu, že táto mimoriadna verejná finančná podpora spĺňa podmienky a požiadavky stanovené v rámci Únie pre štátnu pomoc:

a) keď s cieľom vyhnúť sa vážnemu narušeniu hospodárstva členského štátu alebo zachovať finančnú stabilitu má mimoriadna verejná finančná podpora niektorú z týchto foriem:

   i) štátna záruka na zaručenie nástrojov likvidity, ktorú poskytujú centrálne banky v súlade s podmienkami centrálnych bánk;

   ii) štátna záruka na novo emitované záväzky;

   iii) nadobudnutie nástrojov vlastných zdrojov iných ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1 alebo ostatných kapitálových nástrojov alebo použitie aktív so zníženou hodnotou za ceny, na obdobie trvania a za podmienok, ktoré dotknutej inštitúcii alebo subjektu neposkytujú neoprávnenú výhodu, za predpokladu, že sa v čase poskytnutia verejnej podpory nevyskytne žiadna z okolností uvedených v článku 18 ods. 4 písm. a), b) alebo c), resp. v článku 21 ods. 1;

b) keď má mimoriadna verejná finančná podpora formu zásahu systému ochrany vkladov s cieľom zachovať finančné zdravie a dlhodobú životaschopnosť úverovej inštitúcie v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 11a a 11b smernice 2014/49/EÚ za predpokladu, že sa nevyskytne žiadna z okolností uvedených v článku 18 ods. 4;

c) keď má mimoriadna verejná finančná podpora formu zásahu systému ochrany vkladov v súvislosti s likvidáciou inštitúcie podľa článku 32b smernice 2014/59/EÚ a v súlade s podmienkami stanovenými v článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ;

d) keď má mimoriadna verejná finančná podpora formu štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ poskytnutej v súvislosti s likvidáciou inštitúcie alebo subjektu podľa článku 32b smernice 2014/59/EÚ, ktorá je iná ako podpora poskytnutá systémom ochrany vkladov podľa článku 11 ods. 5 smernice 2014/49/EÚ.

2. Podporné opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) musia spĺňať všetky tieto podmienky:

a) opatrenia sa obmedzujú na solventné subjekty na základe potvrdenia ECB alebo dotknutého príslušného vnútroštátneho orgánu;

b) opatrenia sú preventívneho a dočasného charakteru a zakladajú sa na vopred vymedzenej stratégii ukončenia opatrení schválenej ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom vrátane jasne uvedeného dátumu ukončenia, dátumu predaja alebo harmonogramu splácania pre ktorékoľvek z poskytnutých opatrení;

c) opatrenia sú primerané na účely nápravy dôsledkov vážneho narušenia alebo na účely zachovania finančnej stability;

d) opatrenia sa nepoužijú na kompenzáciu strát, ktoré subjekt utrpel alebo pravdepodobne utrpí v blízkej budúcnosti.

Na účely prvého pododseku písm. a) sa subjekt považuje za solventný, ak ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán dospeli k záveru, že nedošlo alebo pravdepodobne do nasledujúcich 12 mesiacov nedôjde k porušeniu žiadnej z požiadaviek uvedených v článku 92 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, článku 104a smernice 2013/36/EÚ, článku 11 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2019/2033,

článku 40 smernice (EÚ) 2019/2034 alebo príslušných uplatniteľných požiadaviek podľa vnútroštátneho práva alebo práva Únie.

Na účely prvého pododseku písm. d) dotknutý príslušný orgán kvantifikuje straty, ktoré subjekt utrpel alebo pravdepodobne utrpí. Táto kvantifikácia vychádza aspoň zo súvahy inštitúcie za predpokladu, že súvaha je v súlade s uplatniteľnými účtovnými pravidlami a štandardmi potvrdenými nezávislým externým audítorom, a ak je to možné, z preskúmaní kvality aktív vykonaných ECB, EBA alebo vnútroštátnymi orgánmi alebo prípadne inšpekciami na mieste vykonanými ECB alebo dotknutým príslušným vnútroštátnym orgánom.

Podporné opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) bode iii) sa obmedzujú na opatrenia, ktoré ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán posúdili ako potrebné na udržanie platobnej schopnosti subjektu prostredníctvom riešenia nedostatku jeho kapitálu stanoveného na základe stresových testov založených na nepriaznivom scenári na vnútroštátnej úrovni, na úrovni Únie alebo na úrovni jednotného mechanizmu dohľadu alebo na základe rovnocenných skúšok uskutočňovaných ECB, EBA alebo vnútroštátnymi orgánmi a v prípade potreby potvrdených ECB alebo dotknutým príslušným orgánom.

Odchylne od odseku 1 písm. a) bodu iii) sa nadobudnutie nástrojov vlastného kapitálu Tier 1 výnimočne povolí, ak je povaha zisteného nedostatku taká, že nadobudnutie akýchkoľvek iných nástrojov vlastných zdrojov alebo iných kapitálových nástrojov by dotknutému subjektu neumožnilo vyriešiť nedostatok jeho kapitálu stanoveného na základe relevantného stresového testu založeného na nepriaznivom scenári alebo na základe rovnocennej skúšky. Hodnota nadobudnutých nástrojov vlastného kapitálu Tier 1 nesmie presiahnuť 2 % celkovej hodnoty rizikovej expozície dotknutej inštitúcie alebo subjektu vypočítanej v súlade s článkom 92 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

V prípade, že niektoré z podporných opatrení uvedených v odseku 1 písm. a) nie je v súlade s podmienkami stratégie ukončenia opatrení stanovenými v čase poskytnutia tohto opatrenia umorené, splatené alebo inak ukončené, ECB alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán skonštatujú, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) je vo vzťahu k inštitúcii alebo subjektu, ktorý tieto podporné opatrenia prijal, splnená, a toto posúdenie oznámi Komisii a Jednotnej rade v súlade s článkom 18 ods. 1 tretím pododsekom.“

21. Článok 19 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Ak opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňa udelenie štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo pomoci z fondu v súlade s odsekom 3 tohto článku, program riešenia krízovej situácie uvedený v článku 18 ods. 6 tohto nariadenia nadobudne účinnosť až vtedy, keď Komisia prijme kladné alebo podmienené rozhodnutie alebo rozhodnutie o nevznesení námietok týkajúce sa zlučiteľnosti použitia takejto pomoci s pravidlami vnútorného trhu. Komisia prijme rozhodnutie o zlučiteľnosti použitia štátnej pomoci alebo pomoci z fondu s pravidlami vnútorného trhu najneskôr vtedy, keď schváli program riešenia krízovej situácie alebo voči nemu vznesie námietky podľa článku 18 ods. 7 druhého pododseku, alebo keď uplynie obdobie 24 hodín uvedené v článku 18 ods. 7 piatom pododseku, podľa toho, čo nastane skôr.

Inštitúcie Únie majú pri plnení úloh, ktorými boli poverené v článku 18 tohto nariadenia, zavedené štrukturálne mechanizmy, ktorými sa zaistí prevádzková nezávislosť a zabráni konfliktom záujmov, ktoré by mohli vzniknúť medzi funkciami poverenými výkonom týchto úloh a inými funkciami, a v tejto súvislosti primeraným spôsobom zverejňujú všetky príslušné informácie o svojej vnútornej štruktúre.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Hneď ako Jednotná rada usúdi, že môže byť potrebné použiť fond, neformálne, rýchlo a dôverným spôsobom sa obrátiť na Komisiu, aby prediskutovala možné použitie fondu vrátane právnych a ekonomických aspektov súvisiacich s jeho použitím. Keď sa Jednotná rada dostatočne ubezpečila, že plánovaný program riešenia krízovej situácie bude zahŕňať použitie pomoci z fondu, formálne oznámi navrhované využívanie fondu Komisii. Toto oznámenie musí obsahovať všetky informácie, ktoré Komisia potrebuje na vypracovanie vlastného posúdenia podľa tohto odseku a ktoré má Jednotná rada k dispozícii alebo ktoré je oprávnená získať v súlade s týmto nariadením.

Po prijatí oznámenia uvedeného v prvom pododseku Komisia posúdi, či by využitie fondu narušilo hospodársku súťaž alebo spôsobilo riziko jej narušenia tým, že by zvýhodňovalo príjemcu alebo akýkoľvek iný podnik do takej miery, že by obchod medzi členskými štátmi nebol zlučiteľný s pravidlami vnútorného trhu. Komisia uplatňuje pri použití fondu kritériá stanovené pre uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci, ktoré sú zakotvené v článku 107 ZFEÚ. Jednotná rada poskytne Komisii informácie, ktoré má k dispozícii, alebo informácie, ktoré je oprávnená získať v súlade s týmto nariadením a ktoré Komisia považuje za potrebné na vykonanie tohto posúdenia.

Pri vypracúvaní vlastného posúdenia sa Komisia riadi všetkými príslušnými nariadeniami prijatými podľa článku 109 ZFEÚ, ako aj príslušnými oznámeniami a usmerneniami Komisie a všetkými opatreniami prijatými Komisiou pri uplatňovaní pravidiel vyplývajúcich zo zmlúv týkajúcich sa štátnej pomoci, ktoré sú platné v čase vyhotovenia tohto posúdenia. Pri uplatňovaní uvedených opatrení sa odkazy na členský štát zodpovedný za oznamovanie pomoci považujú za odkazy na Jednotnú radu vrátane všetkých ostatných potrebných zmien.

Komisia rozhodne o zlučiteľnosti použitia fondu s pravidlami vnútorného trhu a toto rozhodnutie zašle Jednotnej rade a vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií v dotknutom členskom štáte alebo v dotknutých členských štátoch. Uvedené rozhodnutie môže byť podmienené okolnosťami, záväzkami alebo povinnosťami týkajúcimi sa príjemcu a zohľadní sa v ňom potreba včasného vykonania opatrenia na riešenie krízovej situácie Jednotnou radou.

V rozhodnutí sa môžu stanoviť aj povinnosti Jednotnej rady, vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií v zúčastnenom členskom štáte alebo dotknutých členských štátoch alebo príjemcu, aby bolo možné sledovať ich dodržiavanie. Tieto povinnosti môžu zahŕňať požiadavky vymenovať správcu alebo inú nezávislú osobu, ktorá by pomáhala pri tomto sledovaní. Správca alebo iná nezávislá osoba môžu plniť funkcie, ktoré môžu byť stanovené v rozhodnutí Komisie.

Každé rozhodnutie podľa tohto odseku sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Komisia môže vydať negatívne rozhodnutie určené Jednotnej rade, ak zistí, že navrhované využívanie fondu by nebolo v súlade s pravidlami vnútorného trhu a nemožno ho uplatňovať tak, ako navrhuje Jednotná rada. Po prijatí tohto rozhodnutia Jednotná rada prehodnotí svoj program riešenia krízovej situácie a prepracuje ho.“;

c) Odsek 10 sa nahrádza takto:

„10. Odchylne od odseku 3 môže Rada na žiadosť členského štátu alebo Jednotnej rady do siedmich dní od podania uvedenej žiadosti jednomyseľne rozhodnúť o tom, že využívanie fondu sa považuje za zlučiteľné s pravidlami vnútorného trhu, ak je toto rozhodnutie odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami. Ak Rada do siedmich dní od podania uvedenej žiadosti nerozhodne, rozhodnutie vo veci prijme Komisia.“

22. Článok 20 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Jednotná rada pred určením, či sú splnené podmienky pre riešenie krízovej situácie alebo podmienky pre odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov v súlade s článkom 21 ods. 1, zabezpečí, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane Jednotnej rady a akéhokoľvek vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu, ako sa uvádza v článku 2.“;

b) Vkladá sa tento odsek 8a:

„8a. Ak je to potrebné na vypracovanie rozhodnutí uvedených v odseku 5 písm. c) a d), odhadca doplní informácie uvedené v odseku 7 písm. c) odhadom hodnoty podsúvahových aktív a záväzkov vrátane podmienených záväzkov a aktív.“;

c) V odseku 18 sa dopĺňa toto písmeno d):

„d) pri určovaní strát, ktoré by systému ochrany vkladov vznikli, ak by sa inštitúcia likvidovala v rámci bežného konkurzného konania, uplatňujú kritériá a metodika uvedené v článku 11e smernice 2014/49/EÚ a v ktoromkoľvek delegovanom akte prijatom podľa tohto článku.“

23. Článok 21 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) Prvý pododsek sa mení takto:

– Úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„1. Jednotná rada na základe postupu stanoveného v článku 18 vykoná právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky, ako sa uvádza v odseku 7a, v súvislosti so subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2 a subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, len ak na svojom výkonnom zasadnutí

dospeje k záveru po doručení oznámenia v súlade s druhým pododsekom alebo zo svojej vlastnej iniciatívy, že je splnená jedna alebo viaceré tieto podmienky:“;

– Písmeno e) sa nahrádza takto:

„e) subjekt alebo skupina si vyžadujú mimoriadnu verejnú finančnú podporu s výnimkou prípadov, keď sa táto podpora poskytuje jednou z foriem uvedených v článku 18a ods. 1.“;

ii) Druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Posúdenie podmienok uvedených v prvom pododseku písm. a) až d) vykoná ECB v prípade subjektov uvedených v článku 7 ods. 2 písm. a) alebo dotknutý príslušný vnútroštátny orgán v prípade subjektov uvedených v článku 7 ods. 2 písm. b), článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5 a Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí v súlade s pridelením úloh podľa postupu stanoveného v článku 18 ods. 1 a 2.“;

b) Odsek 2 sa vypúšťa;

c) V odseku 3 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) s prihliadnutím na načasovanie, potrebu účinne vykonávať právomoci na odpísanie a konverziu alebo stratégiu riešenia krízovej situácie v prípade skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši, a na iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek opatrenie vrátane alternatívnych opatrení súkromného sektora, opatrenie dohľadu alebo opatrenia včasnej intervencie iné ako odpísanie či konverzia relevantných kapitálových nástrojov a oprávnených záväzkov uvedených v článku 7a by zabránili zlyhaniu daného subjektu alebo skupiny v primeranom časovom horizonte.“;

d) Odsek 9 sa nahrádza takto:

„9. Ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1 v súvislosti so subjektom uvedeným v tomto odseku a ak sú splnené aj podmienky uvedené v článku 18 ods. 1 v súvislosti s týmto subjektom alebo subjektom, ktorý patrí do tej istej skupiny, uplatňuje sa postup stanovený v článku 18 ods. 6, 7 a 8.“

24. Článok 27 sa mení takto:

a) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Z fondu sa môže poskytnúť príspevok, ako sa uvádza v odseku 6, len ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) a) príspevok na absorpciu strát a rekapitalizáciu rovnajúci sa sume najmenej 8 % celkových záväzkov vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, vypočítaný v súlade s oceňovaním stanoveným v článku 20 ods. 1 až 15, poskytli akcionári, držitelia relevantných kapitálových nástrojov a ostatných záväzkov použiteľných pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov prostredníctvom redukcie, odpísania alebo konverzie podľa článku 48 ods. 1 smernice 2014/59/EÚ a článku 21 ods. 10 tohto nariadenia a v prípade potreby prostredníctvom systému ochrany vkladov podľa článku 79 tohto nariadenia a článku 109 smernice 2014/59/EÚ;

b) príspevok z fondu nepresahuje 5 % celkových záväzkov vrátane vlastných zdrojov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, vypočítaných v súlade s oceňovaním stanoveným v článku 20 ods. 1 až 15.“;

b) Odseky 9 a 10 sa nahrádzajú takto:

„9. Z fondu sa môže poskytnúť príspevok zo zdrojov, ktoré boli získané prostredníctvom príspevkov *ex ante*, ako sa uvádza v článku 70, a ktoré ešte neboli použité, za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:

a) z fondu sa poskytol príspevok podľa odseku 6 a bol dosiahnutý 5 % limit uvedený v odseku 7 písm. b);

b) všetky záväzky, ktoré majú nižšie postavenie ako vklady a nie sú vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa odsekov 3 a 5, boli úplne odpísané alebo úplne konvertované.

10. Za výnimočných okolností sa Jednotná rada môže pokúsiť získať finančné prostriedky z alternatívnych zdrojov financovania ako alternatívu alebo ako doplnok k príspevku fondu podľa odseku 9, ak sú splnené podmienky stanovené v odseku 9.“;

c) V odseku 13 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Posúdením uvedeným v prvom pododseku sa stanoví suma, o ktorú sa musia záväzky použiteľné pri záchrane pomocou vnútorných zdrojov odpísať alebo konvertovať:

a) aby sa obnovil podiel vlastného kapitálu Tier 1 inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo prípadne stanovil podiel preklenovacej inštitúcie, pričom sa zohľadnia akékoľvek kapitálové príspevky z fondu podľa článku 76 ods. 1 písm. d);

b) aby sa udržala dostatočná dôvera trhu v inštitúciu, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo preklenovaciu inštitúciu, pričom sa zohľadní potreba pokrytia podmienených záväzkov, a aby sa inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, umožnilo, aby najmenej jeden rok naďalej spĺňala podmienky pre udelenie povolenia a naďalej vykonávala činnosti, na ktoré má povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ alebo podľa smernice 2014/65/EÚ.“

25. Článok 30 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„**Povinnosť spolupracovať a povinnosť výmeny informácií“;**

b) Vkladajú sa tieto odseky 2a, 2b a 2c:

„2a. Jednotná rada, ESRB, EBA, ESMA a EIOPA úzko spolupracujú a navzájom si poskytujú všetky informácie potrebné na vykonávanie svojich príslušných úloh.

2b. ECB a ostatní členovia Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB) úzko spolupracujú s Jednotnou radou a poskytujú jej všetky informácie potrebné na plnenie úloh Jednotnej rady vrátane informácií, ktoré získajú v súlade so svojím štatútom. Na príslušné výmeny sa uplatňuje článok 88 ods. 6.

2c. Určené orgány uvedené v článku 2 ods. 1 bode 18 smernice 2014/49/EÚ úzko spolupracujú s Jednotnou radou a poskytujú jej všetky informácie potrebné na vykonávanie jej úloh.“;

c) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Jednotná rada sa usiluje úzko spolupracovať s akýmkoľvek nástrojom verejnej finančnej pomoci vrátane Európskeho nástroja finančnej stability (ENFS) a Európskeho mechanizmu pre stabilitu (EMS), a to najmä vo všetkých týchto situáciách:

a) vo výnimočných situáciách uvedených v článku 27 ods. 9 a v prípade, keď tento nástroj poskytol alebo pravdepodobne poskytne priamu alebo nepriamu finančnú pomoc subjektom usadeným v zúčastnenom členskom štáte;

b) v prípade, keď Jednotná rada zmluvne zabezpečila pre fond mechanizmus financovania podľa článku 74.“;

d) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. V prípade potreby Jednotná rada uzavrie memorandum o porozumení s ECB a ostatnými členmi ESCB, s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a vnútroštátnymi príslušnými orgánmi, v ktorom sa uvedú vo všeobecnosti podmienky ich spolupráce podľa odsekov 2, 2a, 2b a 4 tohto článku a podľa článku 74 druhého odseku pri výkone ich príslušných povinností, ktoré im ukladá právo Únie. Memorandum sa pravidelne preskúmava a zverejní sa pod podmienkou, že sa zabezpečí dodržanie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.“

26. Vkladá sa tento článok 30a:

„*Článok 30a*

Informácie uchovávané centralizovaným automatizovaným mechanizmom

1. Orgány, ktoré prevádzkujú centralizované automatizované mechanizmy zavedené podľa článku 32a smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849**, poskytujú Jednotnej rade na jej žiadosť informácie o počte klientov, pre ktorých je subjekt uvedený v článku 2 jediným alebo hlavným bankovým partnerom.

2. Jednotná rada si vyžiada informácie uvedené v odseku 1 iba na základe posúdenia jednotlivých prípadov a ak je to potrebné na účely plnenia jej úloh podľa tohto nariadenia.

3. Jednotná rada môže poskytovať informácie získané podľa prvého odseku vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií v súvislosti s plnením ich príslušných úloh podľa tohto nariadenia.

** Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).“

27. V článku 31 sa dopĺňa tento odsek 3:

„3. V prípade subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 2 a subjektov a skupín uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b) a v článku 7 ods. 5, ak sú splnené podmienky na uplatňovanie uvedených ustanovení, vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií sa predtým, ako začnú konať podľa článku 86 smernice 2014/59/EÚ, poradia s Jednotnou radou.“

28. V článku 32 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Keď skupina zahŕňa subjekty usadené v zúčastnených členských štátoch, ako aj v nezúčastnených členských štátoch alebo tretích krajinách, a bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek súhlas Rady či Komisie požadovaný podľa tohto nariadenia, Jednotná rada na účely konzultácie a spolupráce s nezúčastnenými členskými štátmi alebo tretími krajinami v súlade s článkami 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 a článkami 88 až 92 smernice 2014/59/EÚ zastupuje vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií v zúčastnených členských štátoch.“

29. Článok 34 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„Jednotná rada môže pri plnom využívaní všetkých informácií, ktoré už má ECB k dispozícii, vrátane informácií získaných členmi ESCB v súlade s ich štatútom, alebo všetkých informácií, ktoré už majú k dispozícii príslušné vnútroštátne orgány, ESRB, EBA, ESMA alebo EIOPA, požadovať prostredníctvom vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií alebo priamo po informovaní týchto orgánov, aby jej boli poskytnuté všetky informácie potrebné na vykonávanie jej úloh od nasledujúcich právnických alebo fyzických osôb v súlade s postupom požadovaným Jednotnou radou a vo forme, ktorú Jednotná rada požaduje:“;

b) Odseky 5 a 6 sa nahrádzajú takto:

„5. Jednotná rada, ECB, členovia ESCB, príslušné vnútroštátne orgány, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií môžu vypracovať memorandá o porozumení, v ktorých sa stanoví postup na riadenie výmeny informácií. Výmena informácií medzi Jednotnou radou, ECB a ostatnými členmi ESCB, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií sa nepovažuje za porušenie požiadaviek zachovania služobného tajomstva.

6. Príslušné vnútroštátne orgány, ECB, členovia ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií spolupracujú s Jednotnou radou, aby overili, či sú v čase predloženia žiadosti už k dispozícii niektoré alebo všetky požadované informácie. Ak sú takéto informácie k dispozícii, príslušné vnútroštátne orgány, ECB a ostatní členovia ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA alebo vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií poskytnú tieto informácie Jednotnej rade.“

30. V článku 43 ods. 1 sa vkladá toto písmeno aa):

„aa) podpredsedu vymenovaného v súlade s článkom 56;“.

31. V článku 50 ods. 1 sa písmeno n) nahrádza takto:

„n) vymenúva účtovníka a interného audítora v súlade so služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania, ktorý je pri vykonávaní svojich povinností funkčne nezávislý;“.

32. Článok 53 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„Jednotná rada sa na svojom výkonnom zasadnutí skladá z predsedu, podpredsedu a štyroch členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b).“;

b) V odseku 5 sa slová „článku 43 ods. 1 písm. a) a b)“ nahrádzajú slovami „článku 43 ods. 1 písm. a), aa) a b)“.;

33. V článku 55 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Ak pri rokovaní o jednotlivom subjekte alebo skupine, ktorá je usadená len v jednom zúčastnenom členskom štáte, všetci členovia uvedení v článku 53 ods. 1 a 3 nedokážu do termínu stanoveného predsedom dosiahnuť spoločnú dohodu na základe konsenzu, predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) prijmú rozhodnutie jednoduchou väčšinou.

2. Ak pri rokovaní o cezhraničnej skupine všetci členovia uvedení v článku 53 ods. 1 a 4 nedokážu do termínu stanoveného predsedom dosiahnuť spoločnú dohodu na základe konsenzu, predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) prijmú rozhodnutie jednoduchou väčšinou.“

34. Článok 56 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) zostavenie predbežného návrhu rozpočtu a návrhu rozpočtu Jednotnej rady v súlade s článkom 61 a plnenie rozpočtu Jednotnej rady v súlade s článkom 63;“;

b) V odseku 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Funkčné obdobie predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) je päť rokov. Toto obdobie možno raz obnoviť.

Osoba, ktorá počas dvoch funkčných období zastávala svoju funkciu ako predseda, podpredseda alebo ako člen uvedený v článku 43 ods. 1 písm. b), nie je oprávnená na vymenovanie do žiadnej z dvoch ďalších funkcií.“;

c) V odseku 6 prvom pododseku sa dopĺňa táto veta:

„Komisia môže zoradiť mená kandidátov zaradených na užší zoznam v takom poradí, aby odrážalo posúdenie Komisie to vhodnosti každého kandidáta vzhľadom na kritériá uvedené v odseku 4 tohto článku.“;

d) Vkladá sa tento odsek 6a:

„6a. V priebehu deviatich mesiacov predchádzajúcich skončeniu prvého funkčného obdobia predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b) Komisia vyhodnotí výsledky dosiahnuté v prvom funkčnom období a na základe výsledkov tohto hodnotenia rozhodne, či predloží návrh na obnovenie funkčného obdobia.

Rada na návrh Komisie prijme vykonávacie rozhodnutie na obnovenie funkčného obdobia predsedu, podpredsedu a členov uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b). Rada koná na základe rozhodnutia kvalifikovanej väčšiny.“;

e) V odseku 7 sa posledná veta nahrádza takto:

„Predseda, podpredseda a členovia uvedení v článku 43 ods. 1 písm. b) ostávajú vo funkcii až do vymenovania svojich nástupcov, ktorí prevezmú svoje povinnosti v súlade s rozhodnutím Rady uvedeným v odseku 6 tohto článku.“

35. Článok 61 sa nahrádza takto:

„Článok 61

Zostavenie rozpočtu

1. Predseda do 31. marca každého roka vypracuje predbežný návrh rozpočtu Jednotnej rady vrátane vyhlásenia o odhade príjmov a výdavkov Jednotnej rady na nasledujúci rok spolu s plánom pracovných miest na nasledujúci rok a predloží ho Jednotnej rade na jej plenárnom zasadnutí.

Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí v prípade potreby upraví predbežný návrh rozpočtu Jednotnej rady spolu s plánom pracovných miest.

2. Na základe predbežného návrhu rozpočtu, ktorý Jednotná rada prijala na svojom plenárnom zasadnutí, predseda vypracuje návrh rozpočtu Jednotnej rady a predloží ho na prijatie Jednotnej rade na jej plenárnom zasadnutí.

Jednotná rada na svojom plenárnom zasadnutí do 30. novembra každého roku v prípade potreby upraví návrh rozpočtu predložený predsedom a prijme konečný rozpočet Jednotnej rady spolu s plánom pracovných miest.“

36. V článku 69 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Ak sa dostupné finančné prostriedky po úvodnom období uvedenom v odseku 1 znížia pod cieľovú úroveň stanovenú v uvedenom odseku, pravidelné príspevky vypočítané v súlade s článkom 70 sa vyberajú až dovtedy, kým sa nedosiahne cieľová úroveň. Jednotná rada môže odložiť vyberanie pravidelných príspevkov získavaných v súlade s článkom 70 o jeden alebo viac rokov s cieľom zabezpečiť, aby suma, ktorá sa má vybrať, dosiahla výšku úmernú nákladom na proces vyberania, za predpokladu, že takýto odklad významne neovplyvní schopnosť Jednotnej rady využiť fond podľa oddielu 3. Po tom, ako sa cieľová úroveň dosiahla po prvý raz, a ak sa dostupné finančné prostriedky následne znížili pod dve tretiny cieľovej úrovne, uvedené príspevky sa stanovia na úrovni, ktorá umožní dosiahnuť cieľovú úroveň do šiestich rokov.“

37. Článok 70 sa mení takto:

a) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Dostupné finančné prostriedky, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň stanovenú v článku 69, môžu zahŕňať aj neodvolateľné platobné záväzky, ktoré sú plne zabezpečené kolaterálom vo forme aktív s nízkym rizikom nezaťažených žiadnymi právami tretích strán, ktoré sú plne k dispozícii a vyčlenené na výhradné použitie Jednotnou radou na účely uvedené v článku 76 ods. 1. Podiel uvedených neodvolateľných platobných záväzkov nesmie presiahnuť 50 % z celkovej výšky príspevkov získaných podľa tohto článku. V rámci tohto limitu Jednotná rada každý rok stanoví podiel neodvolateľných platobných záväzkov v celkovej výške príspevkov, ktoré sa majú získať v súlade s týmto článkom.“;

b) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Ak je podľa článku 76 potrebné použiť fond, Jednotná rada vyzve na splatenie neodvolateľných platobných záväzkov prijatých podľa odseku 3 tohto článku.

Ak inštitúcia alebo subjekt prestanú patriť do rozsahu pôsobnosti článku 2 a už nepodliehajú povinnosti platiť príspevky v súlade s odsekom 1 tohto článku, Jednotná rada vyzve na splatenie neodvolateľných platobných záväzkov prijatých podľa odseku 3, ktoré sú stále splatné. Ak je príspevok súvisiaci s neodvolateľným platobným záväzkom riadne zaplatený na základe prvej výzvy, Jednotná rada záväzok zruší a vráti kolaterál. Ak príspevok nie je riadne zaplatený na základe prvej výzvy, Jednotná rada zabaví kolaterál a zruší záväzok.“

38. V článku 71 ods. 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Celková výška mimoriadnych príspevkov *ex post* ročne nepresahuje trojnásobok 12,5 % cieľovej úrovne.“

39. V článku 74 sa vkladá tento odsek:

„Jednotná rada informuje Komisiu a ECB hneď, ako usúdi, že môže byť potrebné aktivovať zmluvne zabezpečené mechanizmy financovania pre fond v súlade s týmto článkom, a poskytne Komisii a ECB všetky informácie potrebné na vykonanie ich úloh v súvislosti s týmito mechanizmami financovania.“

40. Článok 76 sa mení takto:

a) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Ak Jednotná rada dospeje k záveru, že použitie fondu na účely uvedené v odseku 1 pravdepodobne povedie k tomu, že sa časť strát subjektu uvedeného v článku 2 prenesie na fond, uplatnia sa zásady, ktorými sa riadi používanie fondu, stanovené v článku 27.“;

b) Dopĺňajú sa tieto odseky 5 a 6:

„5. Ak sa nástroje na riešenie krízových situácií uvedené v článku 22 ods. 2 písm. a) alebo b) uplatňujú len na prevod časti aktív, práv alebo záväzkov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, Jednotná rada má voči zvyšku subjektu nárok na úhradu akýchkoľvek výdavkov a strát, ktoré fondu vzniknú v dôsledku akýchkoľvek príspevkov na riešenie krízových situácií podľa odsekov 1 a 2 tohto článku v súvislosti so stratami, ktoré by inak znášali veritelia.

6. Pohľadávky Jednotnej rady uvedené v odseku 5 tohto článku a v článku 22 ods. 6 majú v každom zúčastnenom členskom štáte rovnaké prioritné postavenie ako pohľadávky vnútroštátnych mechanizmov financovania riešenia krízových situácií vo vnútroštátnom práve tohto členského štátu, ktorým sa riadi bežné konkurzné konanie podľa článku 108 ods. 9 smernice 2014/59/EÚ.“

41. Článok 79 sa mení takto:

a) Odseky 1, 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„1. Zúčastnené členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď Jednotná rada vo vzťahu k úverovej inštitúcii prijme opatrenie na riešenie krízovej situácie, za predpokladu, že uvedeným opatrením sa zabezpečuje, aby vkladatelia mali naďalej prístup k svojim vkladom s cieľom zabrániť tomu, aby znášali straty,

systém ochrany vkladov, ku ktorému je táto úverová inštitúcia pridružená, prispieval na účely stanovené v článku 109 smernice 2014/59/EÚ a za podmienok stanovených v článku 109 smernice 2014/59/EÚ.

2. Jednotná rada stanoví sumu príspevku systému ochrany vkladov v súlade s odsekom 1 po konzultácii so systémom ochrany vkladov a v prípade potreby s určeným orgánom v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 18 smernice 2014/49/EÚ na základe odhadovaných nákladov na vyplácanie vkladateľov podľa článku 11e smernice 2014/49/EÚ a v súlade s podmienkami uvedenými v článku 20 tohto nariadenia.

3. Jednotná rada oznámi svoje rozhodnutie uvedené v prvom pododseku určenému orgánu v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 18 smernice 2014/49/EÚ a systému ochrany vkladov, ku ktorému je inštitúcia pridružená. Systém ochrany vkladov bezodkladne vykoná toto rozhodnutie.“;

b) V odseku 5 sa vypúšťajú druhý a tretí pododsek.

42. V článku 85 ods. 3 sa slová „uvedenému v “ nahrádzajú slovami „prijatému podľa“.

43. V článku 88 sa dopĺňa tento odsek 7:

„7. Tento článok nebráni Jednotnej rade zverejňovať svoje analýzy alebo posúdenia, a to ani vtedy, keď sú založené na informáciách poskytnutých subjektmi uvedenými v článku 2 alebo inými orgánmi, ako sa uvádza v odseku 6 tohto článku, ak Jednotná rada usúdi, že toto zverejnenie by nenarušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, a že existuje verejný záujem na zverejnení, ktorý prevažuje nad akýmikoľvek inými záujmami uvedenými v odseku 5 tohto článku. Takéto zverejnenie sa považuje za uskutočnené Jednotnou radou pri výkone jej funkcií podľa tohto nariadenia na účely odseku 1 tohto článku.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa od … [Úrad pre publikácie: vložiť dátum = 18 mesiacov po dátume nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia].

Článok 1 bod 1 písm. a), body 2 a 3, bod 4 písm. a), bod 5 písm. a) a b) a písmeno c) body i) a ii), bod 6 písm. a), bod 7, bod 13 písm. a) bod i) a písmeno b), bod 14 písm. a), b) a d), bod 19 písm. d) a e), bod 21, bod 23 písm. a) bod i) prvá zarážka, písmená b) a d), body 25 až 35 a body 39, 42 a 43 sa však uplatňujú od … [Úrad pre publikácie: vložiť dátum = jeden mesiac po dátume nadobudnutia účinnosti tohto pozmeňujúceho nariadenia].

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda/predsedníčka	*predseda/predsedníčka*